

**การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง
และความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4**

ดุลยวัต สานอินทรจักร์

**การค้นคว้าอิสระ เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
กรกฎาคม 2563
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร**

อาจารย์ที่ปรึกษาและหัวหน้าภาควิชาการศึกษา ได้พิจารณาการค้นคว้าอิสระ เรื่อง
“การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและ
ความสามารถด้านการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4” เห็นสมควรรับเป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและ
การสอน ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร อ่างใสตฤณกุล)

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อังคณา อ่อนธานี)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษา

กรกฎาคม 2563

ประกาศคุณูปการ

การค้นคว้าอิสระด้วยตนเองฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความสามารถอย่างยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร อัมระโชติสกุล ที่ปรึกษาและคณะกรรมการทุกท่าน ที่ได้ให้คำแนะนำปรึกษา ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่ง จนการศึกษาค้นคว้าอิสระสำเร็จสมบูรณ์ได้ ผู้ศึกษาค้นคว้าขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิณี ธรรมชัย อาจารย์ประจำสาขาวิชา ภาษาเกาหลี ศูนย์การศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และ ดร.จุฑามาศ บุญชู อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาตะวันออก สาขาวิชาภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่สละเวลาตรวจเครื่องมือในการค้นคว้า และความถูกต้องของการใช้ ภาษาเกาหลี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อังคณา อ่อนธานี อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่กรุณาให้คำแนะนำ แก้ไขและตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้และแผนจัดการการเรียนรู้ จนทำให้การค้นคว้าครั้งนี้สมบูรณ์และมีคุณค่า

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร บุคลากรและนักเรียน โรงเรียนอุตรดิตถ์ดรุณี ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือเป็นอย่างยิ่ง ในการเก็บข้อมูลและทดลองใช้เครื่องมือในการค้นคว้าครั้งนี้

ขอขอบคุณพระคุณบิดา มารดาและญาติ ๆ ที่คอยสนับสนุน คอยให้กำลังใจและให้คำปรึกษาในทุก ๆ เรื่องเสมอมา

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ สาขาหลักสูตรการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยนเรศวรทุกท่านที่คอยให้คำปรึกษาและกำลังใจแก่ผู้ค้นคว้าในครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาค้นคว้าฉบับนี้ คณะผู้ศึกษาค้นคว้าขออุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุก ๆ ท่าน

ดุลยวัต สถานอินทรจักร์

ชื่อเรื่อง	การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนา ความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
ผู้ศึกษาค้นคว้า	ดุลยวัต สานอินทรจักร์
ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร อ่างโรตติสกุล
ประเภทสารนิพนธ์	การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัย นเรศวร, 2563
คำสำคัญ	กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี, ความสามารถในการฟัง ภาษาเกาหลี, ความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75 2) เปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาเกาหลีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี กับเกณฑ์ ร้อยละ 75 และ 3) เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาเกาหลีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี กับเกณฑ์ ร้อยละ 75 ดำเนินการวิจัยตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา มี 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี กับนักเรียนที่เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอุดรดิตถ์ดรุณี จังหวัดอุดรดิตถ์ กลุ่มหนึ่งต่อหนึ่ง จำนวน 3 คน และกลุ่มเล็ก จำนวน 9 คน 2) เปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาเกาหลี หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี กับเกณฑ์ ร้อยละ 75 กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/10 โรงเรียนอุดรดิตถ์ดรุณี จังหวัดอุดรดิตถ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 33 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม 3) เปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาเกาหลี หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี กับเกณฑ์ ร้อยละ 75 กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/10 โรงเรียนอุดรดิตถ์ดรุณี จังหวัดอุดรดิตถ์ จำนวน 33 คนภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี แผนการ

จัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาเกาหลี และ แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ใช้ ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าประสิทธิภาพ (E1/E2) ค่าดัชนีความสอดคล้อง และการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและ ความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มี 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การขั้นที่ 1 ก่อนการดูและการฟังละคร 2) ขั้นที่ 2 ขณะดูละครโดยปิดเสียง 3) ขั้นที่ 3 ขณะดูละคร โดยเปิดเสียงละครเรื่องเดิม 4) อภิปรายและสรุปผล กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมระดับ มาก ($\bar{X} = 4.44$) และผลการหาประสิทธิภาพ เท่ากับ $76.89 / 78.33$ ซึ่งมีประสิทธิภาพเป็นไปตาม เกณฑ์ $75/75$

2. นักเรียนมีความสามารถด้านการฟังภาษาเกาหลีหลังเรียน เฉลี่ยร้อยละ 80.15 สูง กว่าเกณฑ์ ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาเกาหลีหลังเรียน เฉลี่ยร้อยละ 81.18 สูง กว่าเกณฑ์ ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Title	DEVELOPMENT OF LEARNING ACTIVITIES USING KOREAN DRAMA TO DEVELOP LISTENING ABILITY AND SPEAKING ABILITY IN KOREAN FOR GRADE 10 STUDENTS.
Researcher	Dulyawat Sanintarajak
Advisor	Assistant Professor Wichian Thamrongsotthisakul, Ph.D.
Thesis Category	Independent Study, M.Ed. in Curriculum and Instruction Naresuan University, 2020.
Keyword	Learning activities by using Korean drama series, Korean language listening ability , Korean language speaking ability.

Abstract.

The main purposes of this thesis are 1) Create and search for the effectiveness of learning activities by using Korean drama series. To enhance listening and speaking ability in Korean For Grade 10 students according to the criteria 75/75. 2) Compare the Korean listening ability of Grade 10 students after learning by learning activities using Korean drama series with the criteria of 75% and 3) compare Korean speaking ability of Grade 10 students in the first semester of academic year 2020 after learning by learning activities using Korean drama media with 75 percent criteria. Conducting research according to the research and development process, there are 3 processes: : 1) Create and find the effectiveness of learning activities by using Korean drama with students studying in Mattayom 4, Uttaradit Darunee School Uttaradit Province One to one group consisting of 3 students and a small group of 9 people. 2) Compare Korean listening ability. After studying with learning activities using Korean drama media with 75 percent criteria. Grade 10 students of Uttaradit Darunee School Uttaradit Province, Semester 1 academic year 2020, consisting of 33 people, which were obtained by simple random sampling (Sample Random Sampling) by random drawing by using the classroom as a random unit. 3) Compare Korean listening ability after studying with learning activities using Korean drama media with 75 percent criteria. Grade 10 students of Uttaradit Darunee School Uttaradit province, amount of 33 students, semester 1, academic year

2020. The method for this process include Learning activities by using Korean drama series, Learning Management Plan Using Korean Drama Series, Korean listening ability test and the test of the ability to speak Korean. The Data were analyzed by using the mean $\bar{x}$, standard deviation (S.D.), efficiency (E_1 / E_2), and the index of consistency and t-test.

The results of the research revealed that

1. Learning activities using Korean drama series for developing listening and speaking ability in Korean language for grade 10 student, there are 4 processes, which are 1) step 1 before watching and listening to the drama 2) step 2 while watching the drama with the sound turned off 3) step 3 while watching the drama with the original drama sound on 4) Discussion and conclusion Very suitable ($\bar{x} = 4.44$) and the efficiency of the small group is 76.89/78.33 which is 75/75.

2. The students have the ability to listen Korean after learning 80.15 percent on average, higher than the criteria of 75 percent with statistical significance at the level of .05

3. The students have the ability to speak Korean after class averaging 83.94 percent, higher than the criteria of 75 percent with statistical significance at the level of 0.5.

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาของปัญหา.....	1
	จุดมุ่งหมายขอการวิจัย	4
	ขอบเขตของการวิจัย.....	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
	สมมุติฐานของการวิจัย.....	9
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย.....	9
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
	หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลาง	11
	การศึกษาชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ภาษาเกาหลี).....	
	กิจกรรมการเรียนรู้.....	20
	วิธีการสอนโดยใช้สื่อละครเกาหลี.....	25
	ความสามารถในการฟัง.....	37
	ความสามารถในการพูด.....	47
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	58
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	62
	ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้	
	สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและ	
	ความสามารถด้านการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียน ชั้น	
	มัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75.....	62
	ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อ	
	พัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการ	
	พูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดย	
	เปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังและความสามารถ	
	ด้านการพูดภาษาเกาหลีก่อนเรียน และหลังเรียน กับเกณฑ์	
	ร้อยละ 75.....	74

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	81
ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ สื่อละครเกาหลี ตามเกณฑ์ 75/75.....	81
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาเกาหลีก่อน เรียน และหลังเรียน กับเกณฑ์ ร้อยละ 75.....	88
ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาเกาหลีก่อน เรียน และหลังเรียน กับเกณฑ์ ร้อยละ 75	89
5 บทสรุป.....	90
สรุปผลการวิจัย.....	90
อภิปรายผลการวิจัย.....	92
ข้อเสนอแนะ.....	96
บรรณานุกรม.....	97
ภาคผนวก.....	101
ประวัติผู้วิจัย.....	157

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงมาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ.....	13
2 แสดงมาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิด เห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน	14
3 แสดงมาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ.....	15
4 แสดงมาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลก ทัศน์ของตน.....	16
5 โครงสร้างรายวิชา ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร 1 รหัสวิชา 31265.....	18
6 รูปแบบการจัดกิจกรรมการสอนการฟังและการพูดโดยใช้สื่อละครเกาหลีตาม แนวคิดของAllen(1991).....	34
7 รูปแบบการจัดกิจกรรมการสอนการฟังและการพูดโดยใช้สื่อละครเกาหลีตาม แนวคิดของ Bounan.....	36
8 แสดงระดับเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูด.....	57
9 แสดงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนา ความสามารถด้านการพูดและความสามารถในการฟัง สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4	64
10 แสดงแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษา เกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.....	66
11 แสดงผลการวิเคราะห์แบบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาเกาหลี โดยการจัด กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการ ฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน.....	71

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
12 แสดงผลการวิเคราะห์แบบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาเกาหลี โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน.....	73
13 แสดงรูปแบบการทดลองโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.....	75
14 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ..	82
15 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลีเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน.....	83
16 แสดงข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและการปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญในด้านความเหมาะสมของกิจกรรมจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลีเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน.....	86
17 ผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมแผนการจัดการเรียนรู้ตามกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลีเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน.....	87

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
18 แสดงข้อเสนอแนะของนักเรียนและการปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของนักเรียน ในด้านความเหมาะสมของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน.....	87
19 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 คน.....	88
20 แสดงการเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาเกาหลีระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ t-test dependent Samples	88
21 แสดงการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาเกาหลีระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ t-test dependent Samples	89
22 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน	106
23 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน	110
24 แสดงแบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาเกาหลีสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน.....	132

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
25 แสดงค่าอำนาจจำแนก(B)ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง ภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.....	134
26 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการ พูดภาษาเกาหลี สำหรับสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดย ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน.....	144
27 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมแผนการจัดการเรียนรู้ตามกิจกรรมการ เรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลีเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและ ความสามารถด้านการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน.....	149
28 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมแผนการจัดการเรียนรู้ตามกิจกรรมการ เรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลีเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและ ความสามารถด้านการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 คน.....	150
29 แสดงผลคะแนนการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาเกาหลี หลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลีเพื่อพัฒนา ความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 คะแนนเต็ม 20 คะแนน.....	151
30 แสดงผลคะแนนการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาเกาหลี หลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลีเพื่อพัฒนา ความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 คะแนนเต็ม 20 คะแนน.....	152

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
31 แสดงการเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาเกาหลีระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนา ความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ t-test dependent Samples	153
32 เปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาเกาหลีระหว่างก่อนเรียนและหลัง เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนา ความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ t-test dependent Samples	153

สารบัญภาพ

ภาพ		หน้า
1	แสดงภาพแผนภูมิการประเมินผล 1 (Assessment Profile).....	16
2	แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย.....	61
3	แสดงภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลีเพื่อพัฒนา ความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลีสำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	154

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ในสังคมปัจจุบัน การเรียนภาษาต่างประเทศมีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งในศตวรรษที่ 21 เนื่องจากความสามารถในการสื่อสารเป็นสมรรถนะที่สำคัญในยุคนี้ อีกทั้งภาษาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม และวิถีทัศน์ของชุมชนโลก ตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม และมุมมองของสังคมโลกนำมาซึ่งมิตรไมตรี และความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเอง และผู้อื่น เรียนรู้ และเข้าใจความแตกต่างของภาษา และวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และการใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่าย และกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 220)

ปัจจุบันสาธารณรัฐเกาหลีเข้ามามีบทบาทมากขึ้นในหลายประเทศทั่วโลก ทั้งทางด้านสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจและการเมือง ประเทศไทยก็เป็นหนึ่งในประเทศเหล่านั้น ผู้คนส่วนใหญ่ในประเทศไทยได้รับอิทธิพลอย่างมากทางด้านวัฒนธรรมและเศรษฐกิจ เห็นได้ชัดในด้านวัฒนธรรมจากสื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสื่ออินเทอร์เน็ต สื่อทางโทรทัศน์ ละครซีรีส์ ภาพยนตร์ สื่อสิ่งพิมพ์ ในด้านเศรษฐกิจมีการลงทุนของชาวเกาหลีจำนวนมากและขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง มีการจัดงาน (Korean Entertainment Expo, 2015, p.12) ซึ่งเป็นการร่วมมือกันระหว่างประเทศเกาหลีและประเทศไทย จัดขึ้นเพื่อเปิดการเจรจาธุรกิจทางด้านอุตสาหกรรมบันเทิง ทางด้านวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวระหว่าง 2 ประเทศ ส่วนในการท่องเที่ยว มีนักท่องเที่ยวชาวเกาหลีนิยมมาท่องเที่ยวในไทยมากขึ้นทุกปี อีกทั้งประเทศไทยมีความสัมพันธ์อันดีกับสาธารณรัฐเกาหลีมาเป็นเวลา 50 ปี ที่ทั้งสองประเทศสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูต หลังจากสงครามเกาหลี

การจัดการเรียนการสอนภาษาเกาหลีในประเทศไทยได้บรรจุเป็นวิชาภาษาต่างประเทศที่สอง ได้เพิ่มขึ้นมากกว่าในอดีต รองจากภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น ซึ่งเป็นกลุ่มภาษาตะวันออกเช่นเดียวกัน จากความสำคัญของภาษาเกาหลีนั่น ได้มีการเริ่มจัดการเรียนการสอนภาษาเกาหลีในระดับอุดมศึกษามาตั้งแต่ปี พ.ศ.2559 โดยสถาบันแรกคือ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ซึ่งในปัจจุบันมีอีกหลายสถาบันอุดมศึกษาเปิดสอนภาษาเกาหลี และภาษาเกาหลีเป็น

ภาษาทางเศรษฐกิจใหม่ ภาษาหนึ่งในประเทศไทย เป็นผลให้ความต้องการเรียนภาษาเกาหลีเพิ่มมากขึ้น ทางสถาบันภาษาและการแปล สังกัดกระทรวงศึกษาธิการได้เริ่มดำเนินโครงการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาเกาหลีในระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัด สพฐ. ตั้งแต่ปลายปี พ.ศ.2553 ภายใต้ความร่วมมือกับรัฐบาลสาธารณรัฐเกาหลี โดยร่วมมือกันพัฒนาและส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาเกาหลีในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การพัฒนาระบบบริหารจัดการ การพัฒนาการเรียนการสอน การส่งเสริมและสนับสนุนทางวิชาการ และการส่งเสริมความเข้าใจอันดีทางภาษาและวัฒนธรรมเกาหลี โดยกำหนดแผนพัฒนาส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาเกาหลีในประเทศไทย ภายใต้ความร่วมมือและประสานงานจากศูนย์การศึกษาเกาหลีประจำประเทศไทย (Korean Education Center in Thailand) โดยปัจจุบันโรงเรียนในสังกัด สพฐ.ที่เปิดสอนภาษาเกาหลี 133 โรงเรียน ครูชาวไทย 160 คน และครูอาสาสมัครชาวเกาหลี 45 คน รวมทั้งสิ้น 205 คน จัดการเรียนการสอนแก่นักเรียน จำนวน 40,583 คน และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับปริศร์ ยันเสน (ม.ป.ป., ออนไลน์) ที่กล่าวว่า ภาษาเกาหลีกำลังได้รับความสนใจจากคนไทยเป็นอย่างมาก โดยราชบัณฑิตยสถานกำหนดโครงการจัดทำนโยบายภาษาต่างประเทศ และจัดให้ภาษาเกาหลีเป็นหนึ่งในภาษาเศรษฐกิจเช่นเดียวกับภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษารัสเซีย นอกจากนั้น สาธารณรัฐเกาหลียังเป็นอีกหนึ่งในประเทศอาเซียนบวกสาม ให้ความต้องการเรียนภาษาเกาหลีเพิ่มมากขึ้นด้วย

การจัดการเรียนการสอนภาษาเกาหลีของประเทศไทย เน้นส่งเสริมการเรียนรู้ให้ นักเรียนมีความสามารถทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน อันประกอบด้วย ความสามารถในการใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์ คือมีความรู้เกี่ยวกับระบบเสียง คำศัพท์ โครงสร้าง และการใช้ภาษาสื่อความหมายได้ถูกต้องตามระเบียบปฏิบัติของสังคม สามารถใช้ภาษาเกาหลีเป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้ต่าง ๆ ได้ ส่งผลให้สามารถเข้าใจ ความคิด วัฒนธรรม รวมถึงความเป็นอยู่ ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการใหม่ ๆ ของชนชาติ เกาหลีได้เป็นอย่างดี ปัจจุบันมีการสนับสนุนการเรียนการสอนภาษาเกาหลีในระดับมัธยมศึกษา เพื่อให้การเรียนภาษาเกาหลีนั้นมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเริ่มสร้างพื้นฐานตั้งแต่ในระดับชั้นมัธยมศึกษา เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้สัมผัสกับวัฒนธรรมต่าง ๆ ของประเทศสาธารณรัฐ เกาหลีได้มากขึ้น (ปริศร์ ยันเสน, 2554, ออนไลน์) อีกทั้งยังเป็นการปลูกฝังให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาเกาหลี มีทักษะในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน สามารถใช้ทักษะด้านต่าง ๆ เพื่อการสื่อสารได้

สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาเกาหลีในระดับมัธยมศึกษาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 ที่ผ่านมายังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร นักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่สามารถใช้ภาษาเกาหลีในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเกิดจากปัญหาหลายสาเหตุ ได้แก่ ปัญหาจากหลักสูตร ถึงแม้หลักสูตรจะมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะทั้ง 4 ทักษะ แต่ในสภาพความเป็นจริงยังเป็นเพียงแค่การ

พัฒนาความรู้เกี่ยวกับภาษาที่เน้นความสำคัญของคำศัพท์ โครงสร้างและไวยากรณ์ต่างๆ เท่านั้น ปัญหาจากตัวนักเรียนที่ไม่เห็นประโยชน์และความสำคัญของการเรียนภาษาเกาหลี เพราะไม่มีความจำเป็นในการใช้ภาษาเกาหลีในชีวิตประจำวัน ทำให้ขาดความกระตือรือร้นในการเรียน และปัญหาจากครูผู้สอนที่ขาดเทคนิคในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ไม่ต่อเนื่อง และไม่กระตุ้นการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างนักเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2554) และในนักเรียนไทยส่วนใหญ่มักมีปัญหาในทักษะการฟัง การพูด ทั้งที่มีความรู้เบื้องต้นภาษาเกาหลี เนื่องจากความแตกต่างโครงสร้างการออกเสียงของระบบภาษา โครงสร้างประโยค การเรียงประโยคและไวยากรณ์ ทำให้การเรียนภาษาต่างประเทศนั้นยิ่งยากซับซ้อนกว่าการเรียนภาษาแม่ของตนเอง แต่ไม่ว่าเรียนรู้ภาษาใดๆ ย่อมมีพื้นฐานและปัจจัยที่ไม่ต่างกัน การเรียนภาษาต่างประเทศจึงมีปัญหาและยุ่งยากซับซ้อน (GASS,1990 as cited in Maya and Pica, 2000)

จากการที่ผู้วิจัยสอนภาษาเกาหลีให้แก่นักเรียนระดับมัธยมศึกษา พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความสามารถและทักษะภาษาเกาหลี แต่นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในการสื่อสารภาษาเกาหลี แม้จะมีความรู้เบื้องต้นภาษาเกาหลีก็ตาม ทั้งนี้เนื่องจากขาดทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาเกาหลีจึงส่งผลให้นักเรียนไม่กล้าสื่อสารภาษาเกาหลี หรือสื่อสารด้วยความไม่มั่นใจ เสียงตะกุกตะกัก ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาความสามารถให้นักเรียนสามารถสื่อสารภาษาเกาหลีได้ โดยมุ่งเน้นทักษะการฟังการพูดได้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ จึงได้วิเคราะห์สภาพปัญหาของการจัดการเรียนการสอนภาษาเกาหลีระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากการสังเกตและประสบการณ์ในการสอนภาษาเกาหลีของผู้วิจัยพบว่า ปัญหาในการฟังและการพูดภาษาเกาหลี มีหลายสาเหตุ สำหรับสาเหตุที่เป็นปัญหาที่สอดคล้องเกี่ยวกับหลายฝ่ายคือนักเรียนไม่สามารถฟังและพูดภาษาเกาหลีได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะไม่มีความรู้พื้นฐานในทักษะการฟังการพูดภาษาเกาหลี อีกทั้งขาดการใช้ภาษาเกาหลีในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ต่างจากการเรียนภาษาเกาหลีในสาธิตรับเกาหลี นักเรียนจึงไม่กล้าพูด ขาดความมั่นใจ ฟังภาษาเกาหลีแล้วสับสนหรือตอบโต้ได้ทันที เป็นปัญหาสำคัญที่ต้องเร่งแก้ไขโดยด่วน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยพบว่ากิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและวิธีการสอนโดยการตอบสนองด้วยท่าทาง (Dougl.1987,p. 6) องค์ประกอบทางทักษะสี่ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่านและเขียน ตลอดจนการศึกษาภาษาต่างประเทศโดยใช้สื่อละครรวมถึงภาพยนตร์นั้นเป็นเรื่องง่ายต่อการทำกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาเกาหลี และส่งเสริมความสามารถทางภาษาเกาหลีของผู้เรียน ง่ายที่จำนำไปบรรยายและสามารถยืดหยุ่นได้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ นอกจากนี้ ภาพยนตร์หรือละครเกาหลีทุกเรื่องมีความได้เปรียบในกระบวนการรับรู้ทางวัฒนธรรม

เพราะมีการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงที่สะท้อนออกมาในจากต่างๆ (Park Sung Hwa, 2008,p. 23) และในงานวิจัยเกาหลีว่าการใช้เพลงร่วมกับละครเกาหลีในการจัดการเรียนการสอนภาษาเกาหลีนั้นทำให้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเกาหลีมีประสิทธิภาพขึ้นกว่าการเรียนรู้ปกติ (Kim Kyong Ji,2001,p.11-15) สิ่งที่สำคัญในการเรียนภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร ทักษะแรกที่มีความสำคัญคือทักษะการฟังและทักษะการพูด การใช้ภาพยนตร์หรือละครเกาหลีมาจัดการเรียนการสอนสามารถส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาเกาหลีได้ (Choi Ji Hye,2009,P. 20)

จากประโยชน์ของการใช้ละครเกาหลีมาใช้ร่วมกับการจัดการเรียนการสอนภาษาเกาหลี ผู้วิจัยมีความเชื่อว่าการสอนภาษาเกาหลีโดยใช้สื่อละครเกาหลีช่วยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ติดต่อสัมพันธ์ ได้พัฒนาทักษะการฟังและทักษะการพูด ที่เกิดจากการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์การทำกิจกรรมร่วมด้วยการใช้สื่อละครเกาหลี สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้นอกห้องเรียนอย่าง ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลีเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลีเพื่อพัฒนาและส่งเสริมความสามารถในการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75

2. เพื่อใช้และศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้สื่อละครเกาหลีสำหรับผู้เรียนภาษาเกาหลีเบื้องต้นและศึกษาผลการใช้กิจกรรม

2.1 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาเกาหลีก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี

2.2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาเกาหลีก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี

ขอบเขตของการวิจัย

ในการทำวิจัยในครั้งนี้ เป็นการพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาเกาหลี สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้วิจัยได้แบ่งกระบวนการและขั้นตอนการวิจัย 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล ประกอบด้วย

1. ผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน สำหรับตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลีเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วย

1.1 ผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรและการสอน สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก และมีประสบการณ์ในการทำงานด้านหลักสูตรและการสอนไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 1 คน

1.2 ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาเกาหลี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป และมีประสบการณ์ในการทำการสอนภาษาเกาหลีไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน

2. นักเรียน

2.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอุดรดิตถ์ดรุณี อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 3 คน ประกอบด้วยนักเรียนที่มีผลการเรียนสูงกว่าปานกลาง ปานกลาง ต่ำกว่าปานกลาง อย่างละ 1 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของภาษา เนื้อหาและความเหมาะสมของเวลา

2.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอุดรดิตถ์ดรุณี อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 9 คน ประกอบด้วยนักเรียนที่มีผลการเรียนสูงกว่าปานกลาง ปานกลาง ต่ำกว่าปานกลาง อย่างละ 3 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลีเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลีสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นเนื้อหาในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 인사 및 안부를 묻기 (หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 การทักทายและถามสารทุกข์สุกดิบ) ซึ่งสัมพันธ์กับตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาเกาหลีอิงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก จำนวน 5 เรื่อง เวลา 20 ชั่วโมง ซึ่งมีหัวข้อดังนี้

หน่วยที่ 1 인사 및 안부를 묻기 (การทักทายและสอบถามสารทุกข์สุกดิบ)

안녕하세요? (สวัสดีครับ/คะ)	จำนวน 4 ชั่วโมง
어디에 가요? (จะไปไหนครับ/คะ)	จำนวน 4 ชั่วโมง
이거는 얼마예요? (อันนี้ราคาเท่าไรครับ/คะ)	จำนวน 4 ชั่วโมง
숫자, 월, 요일 (ตัวเลข, เดือน, วัน)	จำนวน 4 ชั่วโมง
부정어 (การปฏิเสธ)	จำนวน 4 ชั่วโมง

ขอบเขตด้านตัวแปร ประกอบด้วย

- 1.ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลีเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
- 2.ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลีเพื่อพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
- 3.ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลีเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75

ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลีก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลีเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ประชากร นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอุดรดิตถ์ดรุณี จังหวัดอุดรดิตถ์
จำนวน 12 ห้องเรียน จำนวน 512 คน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/10 โรงเรียนอุดรดิตถ์ดรุณี แผนการเรียน อังกฤษ – เกาหลี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 33 คน ได้มาจากการสุ่มแบบง่าย (Sample Random Sampling)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลีเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นเนื้อหาในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 인사 및 안부를 묻기 (หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 การทักทายและถามสารทุกข์สุกดิบ) ซึ่งสัมพันธ์กับตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาเกาหลีอิงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร สาระที่ 2

ภาษาและวัฒนธรรม สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก จำนวน 5 เรื่อง เวลา 20 ชั่วโมง ซึ่งมีหัวข้อดังนี้

หน่วยที่ 1 인사 및 안부를 묻기 (การทักทายและสอบถามสารทุกข์สุกดิบ)

안녕하세요? (สวัสดีครับ/ค่ะ)	จำนวน 4 ชั่วโมง
어디에 가요? (จะไปไหนครับ/ค่ะ)	จำนวน 4 ชั่วโมง
이거는 얼마예요? (อันนี้ราคาเท่าไรครับ/ค่ะ)	จำนวน 4 ชั่วโมง
숫자. 월.요일 (ตัวเลข, เดือน, วัน)	จำนวน 4 ชั่วโมง
부정어 (การปฏิเสธ)	จำนวน 4 ชั่วโมง

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ 1. กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารโดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตัวแปรตาม ได้แก่ 1. ความสามารถในการฟังภาษาเกาหลี

2. ความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี

ระยะเวลาในการวิจัย

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 (จำนวน 1 ภาคเรียน)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี หมายถึง ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาเกาหลีโดยการใช้สื่อละครเกาหลีโดยได้แนวทางของ Allen (1991) โดยใช้รูปแบบวิธีการปิดเสียงแล้วชมภาพ มาประกอบการจัดการเรียนรู้โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ก่อนการชมและดูละคร โดยครูสอบถามประเด็นสำคัญ 3 ประเด็นคือ 1.ฉากที่สำคัญในละคร 2.ตัวละครที่สำคัญ 3. สถานการณ์สำคัญที่เกิดในละคร

ขั้นที่ 2 ขณะดูละครโดยปิดเสียง โดยให้นักเรียนชมละครที่ปิดเสียง และเมื่อชมละครเสร็จแล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนแล้วตอบคำถามที่ครูถามตอนแรก ประเด็นสำคัญ 3 ข้อ หลังจากนั้นนักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอคำตอบจาก 3 คำถามที่ครูถามไว้ และเมื่อทุกกลุ่มนำเสนอเสร็จแล้วจึงร่วมกันเปรียบเทียบคำตอบของแต่ละกลุ่ม ๆ โดยอภิปรายจากเนื้อหาของคำตอบที่เขียนตอบไว้ตอนชมละคร

ขั้นที่ 3 ขณะดูละครโดยเปิดเสียงละคร โดยนักเรียนแต่ละกลุ่มตรวจสอบเนื้อหาที่ร่วมกันเขียนไว้ตอนที่ชมละครไม่มีเสียง ตรวจสอบความถูกต้องขณะชมละครที่มีเสียงเรื่องเดิมอีกครั้ง

ขั้นที่ 4 อภิปรายและสรุปผล นักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับการชมละครทั้งในแบบปิดเสียงและเปิดเสียงในประเด็น 3 ข้อ หลังจากนั้นจึงร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้จากการเรียนร่วมเข้ากับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน

2. ความสามารถด้านการฟังภาษาเกาหลี หมายถึง ความสามารถในการฟังข้อความภาษาเกาหลีสั้นๆ ไม่เกิน 5 ประโยค ซึ่งประกอบไปด้วยการฟังบทสนทนาเรื่อง การตกท้ายและแนะนำตัว การสอบถามทาง การสอบถามราคาสินค้า ตัวเลข วัน เดือน ปี การปฏิเสธ โดยวัดจากแบบทดสอบความสามารถในการฟัง ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

3. ความสามารถด้านการพูดภาษาเกาหลี หมายถึง ความสามารถพูดได้ตอบภาษาเกาหลีได้ ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้ การตกท้ายและแนะนำตัว การสอบถามทาง การสอบถามราคาสินค้า ตัวเลข วัน เดือน ปี การปฏิเสธ โดยประเมินจากการออกเสียง สำเนียง ความถูกต้องของไวยากรณ์และคำศัพท์ ความสามารถในการพูดได้สอดคล้องกับเรื่อง ความคล่องแคล่วในการพูด และ การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ร่วมสนทนา โดยวัดจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี ซึ่งนักเรียนสนทนาจากสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 5 สถานการณ์ โดยสุ่มจับฉลากเลือกมา 1 สถานการณ์เพื่อจับคู่สนทนา

4. ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ละคร หมายถึง ผลที่ได้จากการประเมินกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ละครและสื่อบันเทิงเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง พูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากผู้เชี่ยวชาญโดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เกณฑ์ $X \geq 3.51, S.D. < 1$

5. ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 หมายถึง เกณฑ์ที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้ประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง และความสามารถด้านการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยค้นคว้าและพัฒนาตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้

75 ตัวแรก หมายถึง ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ จะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 จากคะแนนเฉลี่ยของคะแนน ที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

75 ตัวหลัง หมายถึง ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ จะต้องได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 วัดได้จากค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนที่นักเรียนได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนวัดความสามารถด้านการฟัง และความสามารถด้านการพูดภาษาเกาหลีหลังจากการเรียนรู้โดยใช้

กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี ในวิชาภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับละครเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความสามารถในการสื่อสารทักษะการฟังและการพูดภาษาเกาหลีหลังการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ได้พัฒนาศักยภาพทักษะการสื่อสารของผู้เรียนภาษาเกาหลีผ่านกิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยใช้ละครและสื่อบันเทิงเกาหลี
2. ได้พัฒนาการเรียนการสอนที่ส่งเสริมกระบวนการสื่อสารในทักษะการฟังและทักษะการพูดโดยใช้ละครและสื่อบันเทิงเกาหลีร่วมในการจัดการเรียนการสอน
3. ได้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและการเรียนรู้ที่สนุกสนาน นำเรียนรู้และนำไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะด้านอื่นๆในการจัดเรียนการสอนภาษาเกาหลีในอนาคต

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลีเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดังนี้

1. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ภาษาเกาหลี)

1.1 สาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาเกาหลี)

1.2 ตัวชี้วัดขั้นปีและสาระการเรียนรู้ภาษาเกาหลีหลักสูตรพื้นฐานภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร (ม.4)

1.3 คำอธิบายรายวิชาภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร 1 ต 31265

1.4 โครงสร้างรายวิชาภาษาเกาหลีภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร 1 ต 31265

2. กิจกรรมการเรียนรู้

2.1 ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้

2.2 องค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้

2.3 การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

3. วิธีการสอนโดยใช้สื่อละครเกาหลี

3.1 ความหมายวิธีการสอนโดยใช้ละคร

3.1.1 ความสำคัญและจุดมุ่งหมายของการสอนโดยใช้ละครเกาหลี

3.2 แนวคิดหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนโดยใช้สื่อละครและสื่อบันเทิง

3.2.1 ทฤษฎีวงจรการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning Cycle Theory)

3.2.2 ทฤษฎีรูปแบบการเรียนรู้ของ Henney และ Mumford

3.3.3 ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาเกาหลีโดยใช้ละครเกาหลีและภาพยนตร์เกาหลี

3.3 รูปแบบและการจัดกิจกรรมการสอนการฟังการพูดโดยใช้สื่อละครเกาหลี Allen (1991)

4. ความสามารถในการฟัง

4.1 ความหมายของการฟัง

- 4.2 ความสำคัญของการฟัง
- 4.3 กระบวนการในการฟัง
- 4.4 ความสามารถในการฟัง
- 4.5 การทดสอบความสามารถในการฟัง
- 4.6 การประเมินความสามารถในการฟัง

5. ความสามารถในการพูด

- 5.1 ความหมายของการพูด
- 5.2 องค์ประกอบของการพูด
- 5.3 รูปแบบประเภทการพูด
- 5.4 การวัดและประเมินผลความสามารถในการพูด

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 6.1 งานวิจัยในประเทศ
- 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และสาระการเรียนรู้ แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาเกาหลี)

ความสำคัญ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ โดยได้รับการจัดลำดับความสำคัญอยู่ในกลุ่มที่สอง ซึ่งเป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิด และการทำงานอย่างสร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544 หน้า 1)

ปัจจุบัน นอกจากภาษาอังกฤษแล้ว การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เพิ่มเติมเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งไม่ว่าจะเป็นภาษาตะวันออกหรือภาษาตะวันตกนับว่ามีความสำคัญมากขึ้นเป็นลำดับทั่วโลก ประเทศไทยต้องเพิ่มขีดความสามารถของคนในชาติ เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การเรียนรู้ และความร่วมมือระหว่างประเทศ ด้วยการพัฒนาบุคคลากรให้มีความรู้ความสามารถทางภาษาต่างประเทศในด้านการติดต่อสื่อสารระหว่างกันและกัน ด้านการศึกษา ด้านธุรกิจอุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ ด้านโทรทัศน์และสื่อด้านบันเทิง ด้วยเหตุนี้ กระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความสำคัญและเห็นความจำเป็นจึงได้กำหนดนโยบายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมพัฒนา และจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น เกาหลี สเปน ฝรั่งเศส เยอรมัน ฯลฯ ให้มีประสิทธิภาพ

สอดคล้องกับความต้องการและก้าวสู่มาตรฐานอันเป็นที่ยอมรับในระดับสากล สถานศึกษาหลายแห่งทั้งภาครัฐและเอกชนได้เปิดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น เพื่อทางเลือกสำหรับผู้เรียนในการเรียนรู้ภาษาต่าง ๆ

ภาษาเกาหลีเป็นอีกหนึ่งภาษาที่เป็นภาษาทางเลือกสำหรับผู้สนใจ ทั้งในระดับโรงเรียนที่เปิดสอนเป็นโปรแกรมวิชาเลือกสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา และยังเปิดเป็นหลักสูตรระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน รวมทั้งการศึกษานอกระบบโรงเรียน เนื่องจากทั้งประเทศสาธารณรัฐเกาหลีเป็นประเทศที่เติบโตและพัฒนาทางอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยีใหม่ ๆ อย่างรวดเร็วมาก ทำให้ภาษาเกาหลีเป็นที่นิยมและสนใจเรียน และเป็นที่ต้องการของตลาดอาชีพมากขึ้น

การจัดทำหลักสูตรภาษาเกาหลีจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาระบบการเรียนการสอนภาษาเกาหลี ให้มีประสิทธิภาพ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำหลักสูตรภาษาเกาหลี ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญทางภาษาและวัฒนธรรมเกาหลี นักวิชาการ อาจารย์ และครูผู้สอนภาษาเกาหลี เพื่อร่วมพิจารณาและจัดทำมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาเกาหลีระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4 - 6) ที่เรียนแผนการเรียนภาษาเกาหลี เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยกำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ เพื่อเป็นกรอบแนวทางสำหรับสถานศึกษาที่เปิดสอนภาษาเกาหลี ในการพิจารณานำไปใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสภาพการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน

1.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาเกาหลี)

สาระการเรียนรู้ภาษาเกาหลีหลักสูตรพื้นฐาน (ม.4) ประกอบไปด้วย 4 กลุ่มสาระ ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเกาหลี และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเกาหลีและวัฒนธรรมของไทย และนำไปใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน 3.1 ใช้ภาษาเกาหลีในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก

มาตรฐาน 4.1 ใช้ภาษาเกาหลีในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน 4.2 ใช้ภาษาเกาหลีเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1.2 ตัวชี้วัดชั้นปีและสาระการเรียนรู้ภาษาเกาหลีหลักสูตรพื้นฐานภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร (ม.4)

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตาราง 1 แสดงมาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาเกาหลี
ม.4	1. พูดได้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่างๆ ใกล้ตัว และสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน	- ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคล เช่น คำทักทายในโอกาสต่างๆ - คำขอบคุณ ขอโทษ การชักชวน - ภาษาที่ใช้บอกข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่างๆ ใกล้ตัว และ - สถานการณ์ในชีวิตประจำวัน เช่น การแนะนำตัวเองและผู้อื่น - การแนะนำโรงเรียน กิจกรรมประจำวัน

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาเกาหลี
ม.4		ตัวอย่าง 안녕하세요. 저는입니다. 만나서 반갑습니다. 감사합니다., 고맙습니다. 형이있습니다. 오빠가 없습니다 .
	2. พูดและเขียนแสดงความ ต้องการของตนเองง่ายๆ	- ภาษาที่ใช้แสดงความต้องการในสถานการณ์ ต่างๆ ตัวอย่าง이/가 있습니까? 물 주세요. 한국에 가고 싶습니다.
	3. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัวและเรื่องใกล้ตัว	- ภาษาที่ใช้ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว ตัวอย่าง 이것은 제 책상입니다. 저는 한국 사람 입니다. 쏟차이 씨는 태국 사람입니다. A: 어느 나라 사람입니까? B: 한국 사람입니다. 이 책은 누구의 책입니까?

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตาราง 2 แสดงมาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ชั้น	ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาเกาหลี
ม.4	1. พูดและเขียนข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง เพื่อน กิจวัตรประจำวัน และ สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว	- ภาษาที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน กิจวัตรประจำวัน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว ตัวอย่าง 저는 한국사람이 아닙니다. 저는 학생입니다.
	2. พูดและเขียนแสดง ความคิดเห็นง่ายๆ เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ ตัว	- ภาษาที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว ตัวอย่าง 한국어가 어렵습니다. 선생님이 예뻐니다.

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้
อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตาราง 3 แสดงมาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของ
เจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ชั้น	ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาเกาหลี
ม.4	1. ใช้ถ้อยคำ นำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเกาหลี	- การใช้ถ้อยคำ นำเสียง และกิริยาท่าทางในการสนทนาตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเกาหลี เช่น การทักทาย การขอบคุณ ขอโทษ การกล่าวอวยพร การตอบรับหรือปฏิเสธ การใช้สีหน้าท่าทางประกอบการพูด การสัมผัสมือ การแสดงความรู้สึกชอบ/ไม่ชอบ ตามระดับของภาษา ตัวอย่าง 안녕 / 안녕하세요, 안녕하십니까. 고맙워, 고맙워요, 고맙습니다
	2. อธิบายอย่างง่าย ๆ เกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญ งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของชาวเกาหลี	- คำศัพท์และข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญ งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของชาวเกาหลี ตัวอย่าง วันอักษรเกาหลี (한글날) วันขึ้นปีใหม่ตามจันทรคติ (설날) วันไหว้พระจันทร์ (추석) ชุดประจำชาติเกาหลี (한복) อาหารเกาหลี (한국음식) การเคารพผู้อาวุโส (예의범절) วันวิสาขบูชา (부처님 오신날) วันสถาปนาประเทศ (개천절)

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็น
พื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตาราง 4 แสดงมาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ชั้น	ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาเกาหลี
ม.4	1. ฟัง พูด อ่านและเขียนในสถานการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา	- การใช้ภาษาในการฟัง พูด อ่านและเขียนในสถานการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา ตัวอย่าง การทักทาย การแนะนำตนเอง เพื่อน และครอบครัว การบอกตำแหน่ง

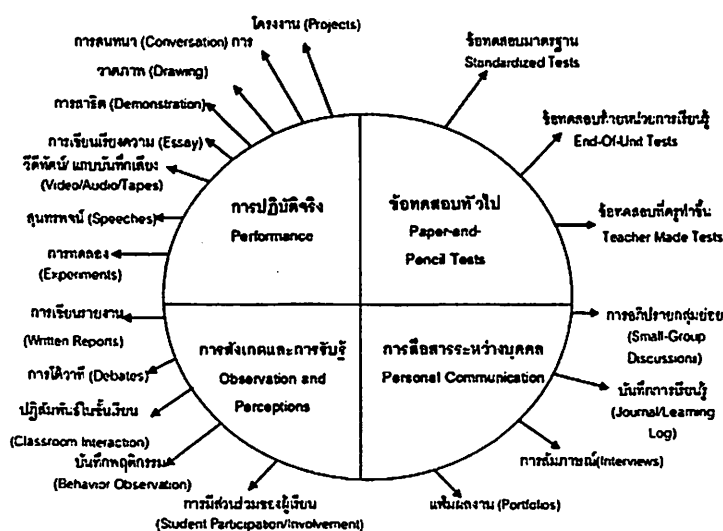
การประเมินผลการเรียน

1. การประเมินผลการเรียนของผู้เรียนต้องประเมินตามมาตรฐานการวัดระดับความรู้และสาระการเรียนรู้ภาษาเกาหลี เพื่อบรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม (ภาษาเกาหลี) ตามกรอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2. ใช้รูปแบบวิธีการประเมินที่หลากหลาย เหมาะสมกับเนื้อหา วิธีการสอน และสอดคล้องกับตัวชี้วัด ตามลักษณะการประเมินผลทางภาษา ดังแผนภูมิการประเมินผล 1

3. การประเมินผลการเรียนของผู้เรียนต้องเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริม และให้กำลังใจผู้เรียน พัฒนาการเรียนภาษาเกาหลี โดยพิจารณาจากความรู้ ความสามารถ ความคิดของผู้เรียน รวมทั้งมีการวิเคราะห์ผลประเมิน เพื่อพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอน

แผนภูมิการประเมินผล (Assessment Profile)

ภาพ 1 แผนภูมิการประเมินผล (Assessment Profile)

ปรับจากแผนภูมิของ Heartland AEA (อ้างอิงใน Helena Curtain 2000)

1.3 คำอธิบายรายวิชา ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร 1 รหัสวิชา ต 31265

ศึกษาวิเคราะห์ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกทักษะภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดย อ่านออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยคและข้อความง่ายๆ ประโยคและข้อความสั้นๆ ตอบคำถามจากการฟังและอ่านประโยค บทสนทนา ข้อความ หรือ บทอ่าน สั้นๆ พูดได้ตอบ แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องใกล้ตัว และสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน สามารถฟังและพูด ทักทาย แนะนำตนเอง บอกประเทศ อาชีพ และสามารถสื่อสารด้วยประโยคพื้นฐานที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ตลอดจนสอดแทรกวัฒนธรรมเกาหลี อีกทั้งฝึกฝนทักษะทางการฟัง โดย สอดคล้องและเชื่อมโยงกับโครงสร้างไวยากรณ์เบื้องต้น สามารถแนะนำ บอกความต้องการ ชักถาม ชักชวนด้วยประโยคภาษาเกาหลีในรูปแบบพื้นฐานได้

โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ กระบวนการทางภาษา กระบวนการคิดวิเคราะห์ กระบวนการกลุ่ม รวมทั้งการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ซึ่งทำให้เกิด องค์ความรู้ ความเข้าใจ และนำความรู้ทางด้านภาษาเกาหลีมาใช้ในการสื่อสาร อีกทั้งเข้าใจความ เหมือนและความต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเกาหลีกับ วัฒนธรรมไทย

ด้วยการถ่ายโอนความรู้เป็นประโยคง่ายๆ และข้อความสั้นๆ มีความมุ่งมั่นในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย มีศักยภาพ ในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ใช้ภาษาเป็น เครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้เพื่อการติดต่อสื่อสาร และเพื่อให้เกิดความตระหนักในคุณค่าและ เห็นประโยชน์ของภาษาเกาหลีและวัฒนธรรมเกาหลีโดยสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

ผลการเรียนรู้

1. เข้าใจตัวอักษรเกาหลี ตัวสะกด สามารถอ่านออกเสียงกลุ่มคำ ภาษาเกาหลี
2. สามารถสนทนาโดยการทักทาย การแนะนำตัว เพื่อนและครอบครัวได้ด้วยภาษา เกาหลี
3. สามารถใช้ประโยคบอกเล่า ชักชวน คำถาม แนะนำด้วยภาษาเกาหลีได้ในการสื่อสาร เบื้องต้น
4. พูดสื่อสารบอกสิ่งของ คนด้วยภาษาเกาหลีได้
5. สามารถสื่อสารด้วยรูปแบบประโยคบอกเล่า ประโยคอนาคต ประโยคปฏิเสธ ประโยค คำถาม ฯลฯ ด้วยภาษาเกาหลีระดับเบื้องต้น
6. การใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางในการสนทนา ตามมารยาทสังคมและ วัฒนธรรมของเกาหลี

7. สามารถใช้ภาษาเกาหลีพูดสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษาในระดับพื้นฐานได้

8. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมเกาหลีและไทย

รวม 8 ผลการเรียนรู้

1.4 โครงสร้างรายวิชา ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร 1 รหัสวิชา ต 31265
รหัสวิชา ต 31265 ชื่อรายวิชา ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร 1 ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4
จำนวนเวลา 40 ชั่วโมง เวลาเรียน 2 ชั่วโมง/สัปดาห์ จำนวน 1 หน่วยกิต

ตาราง 5 แสดงโครงสร้างรายวิชา ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร 1 รหัสวิชา ต 31265

ที่	หน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
1	안녕하세요? (สวัสดีครับ/ค่ะ)	1,5,6,7	1.ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคล เช่น คำทักทายในโอกาสต่างๆ คำขอบคุณ ขอโทษ การชักชวนที่ใช้บอกข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และ สถานการณ์ในชีวิตประจำวัน เช่น การแนะนำตัวเองและผู้อื่นได้	4	8
			2.การใช้ภาษาในการฟัง พูด ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา ตัวอย่าง - การทักทาย การแนะนำตนเอง เพื่อน และครอบครัว		
			3.การใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางในการพูดสนทนา ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเกาหลีตามระดับของภาษาได้		

ตาราง 5 (ต่อ)

ที่	หน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
2	어디에 가요? (จะไปไหนครับ/คะ)	2,3,5,6,7	1.การฟัง พูดภาษาเกาหลีใน การสอบถามสถานที่ สอบถามทาง 2.การใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางในการพูด สนทนา ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเกาหลี ตามระดับของภาษาได้	4	8
3	이거는 얼마예요? (อันนี้ราคาเท่าไร ครับ/คะ)	2,3,5,6,7	1.การฟัง พูดภาษาเกาหลีใน การสอบถามราคาสินค้า จำนวนสินค้าได้ 2.การใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางในการพูด สนทนา ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเกาหลี ตามระดับของภาษาได้	4	6
4	숫자 .월.요일 (ตัวเลข,เดือน,วัน)	2,3,5,6,8	1.การฟัง พูดภาษาเกาหลีใน การสอบถามวัน เดือนปีได้	4	8
5	부정어 (การปฏิเสธ)	2,3,5,6,8	1.การฟัง พูดภาษาเกาหลีใน รูปแบบการปฏิเสธ	4	6
สอบกลางภาค 20 คะแนน					
6	어디에 있어요? อยู่ที่ไหนคะ/ครับ	2,3,5,6,7	1.คำศัพท์ภาษาเกาหลี เกี่ยวกับสถานที่ต่างๆใน ชีวิตประจำวัน 2.พูดสอบถามสถานที่ พูด บอกว่าอยู่ที่ไหนด้วยประโยค ภาษาเกาหลี	4	6
7	주말에 친구를 만났어요. สุดสัปดาห์ไปพบ เพื่อนมาคะ/ครับ	1,2,3,4,7, 8	1.คำศัพท์ภาษาเกาหลี เกี่ยวกับงานอดิเรก ชีวิตประจำวันและ ประโยค รูปแบบอดีต	4	6

ตาราง 5 (ต่อ)

ที่	หน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
8	한국어를 공부해요. เรียนภาษาเกาหลี ค่ะ/ครับ	1,2,3,5,7, 8	1.คำศัพท์ภาษาเกาหลี เกี่ยวกับวิชาเรียน 2.การผันคำกริยาภาษา เกาหลีในรูปประโยคคำถาม ประโยคบอกเล่า 3.พุดสอบถามวิชาเรียน พุด บอกวิชาที่ชอบด้วยประโยค ภาษาเกาหลี	4	6
9	이거는 뭐예요? อันนี้คืออะไรคะ/ ครับ	1,2,3,4,7, 8	1.คำศัพท์ภาษาเกาหลี เกี่ยวกับสิ่งของในห้องเรียน ชีวิตประจำวัน 2.ประโยคคำถาม คำบอก เล่าเบื้องต้น 3.พุดสอบถามสิ่งของ พุด บอกสิ่งของด้วยประโยค ภาษาเกาหลี	4	6
สอบกลางภาค 20 คะแนน					

2.กิจกรรมการเรียนรู้

2.1 ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของ กิจกรรมการเรียนรู้ ไว้ดังนี้
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ (2553, หน้า 56) กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การปฏิบัติต่างๆ
ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ดำเนินไปอย่างมี ประสิทธิภาพ และการ
เรียนรู้ของผู้เรียนบรรลุตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

ราชบัณฑิตยสถาน (2555, หน้า 11) ให้ความหมายของกิจกรรม (activity) คือ 1. ภารกิจที่
ผู้สอนหรือ ผู้เรียนปฏิบัติเพื่อจากความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้ สรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้
คือ ขั้นตอนหรือ ภารกิจที่ผู้เรียนและผู้สอนปฏิบัติร่วมตามลำดับขั้นตอน เพื่อให้เกิดความรู้ ตาม
วัตถุประสงค์

อุบลรัตน์ เพ็งสกลิต (2542, หน้า 150) ได้ให้ความหมายว่ากิจกรรมการเรียนรู้ คือ กระบวนการการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมที่เกิดขึ้น โดยเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้า และการตอบสนองบ่อยๆ ครั้ง จนในที่สุดกลายเป็นพฤติกรรมที่ปรากฏขึ้นอย่างถาวร

ลำลี รักสุทธิ และคณะ (2550, หน้า 54) ได้ให้ความหมายว่ากิจกรรมการเรียนรู้ คือการนำวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์ที่จะต้องทำการสอนตลอดภาคเรียนมาสร้างเป็นแผนการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่ออุปกรณ์การสอน การวัดและประเมินผลสำหรับเนื้อหาสาระ และจุดประสงค์การเรียนรู้ย่อยๆ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ หรือจุดเน้นของหลักสูตร สภาพ ผู้เรียนในด้านวัสดุ อุปกรณ์ และตรงกับชีวิตในท้องถิ่น ซึ่งกล่าวอีกนัยหนึ่ง แผนการจัดการเรียนรู้ คือการเตรียมการสอนเป็นลายลักษณ์อักษรหรือวางแผนการสอนของครูนั่นเอง

ชนาธิป พรกุล (2552, หน้า 7) ได้ให้ความหมายว่ากิจกรรมการเรียนรู้ คืองานที่ผู้เรียนทำ แล้วเกิดการเรียนรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยแสดงพฤติกรรมที่ผู้สอนกำหนดไว้ในจุดประสงค์การเรียนรู้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, หน้า 72) ได้ให้ความหมายว่ากิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การปฏิบัติต่างๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อให้การสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและการเรียนรู้ของผู้เรียนบรรลุสู่จุดประสงค์ การสอนที่กำหนดไว้

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2558, หน้า 48) การเรียนรู้เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากกระบวนการการเรียนรู้ โดยการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลนั้นจะเกิดขึ้นค่อนข้างถาวร

จากความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้ที่นักการศึกษาได้กล่าวไว้ข้างต้น สรุปได้ว่ากิจกรรมการเรียนรู้คือการปฏิบัติการสอนที่มีลำดับขั้นตอน โดยผู้เรียนแสดงพฤติกรรมและความรู้ ตามที่ผู้สอนกำหนดไว้ในจุดประสงค์การเรียนรู้

2.2 องค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้องค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ (2545, หน้า 22) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ มีดังนี้

1. ผลการเรียนรู้
2. จุดประสงค์การเรียนรู้
 - 2.1 จุดประสงค์ปลายทาง
 - 2.2 จุดประสงค์นำทาง
3. เนื้อหาสาระ

4. กิจกรรมการเรียนรู้

5. สื่อการเรียนรู้ / แหล่งเรียนรู้

6. การวัด และประเมินผล

6.1 วิธีวัด และประเมินผล

6.2 เครื่องมือวัด และประเมินผล

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2547, หน้า 157) ได้กล่าวไว้ว่าองค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

1. พฤติกรรมที่คาดหวังว่าจะเกิดขึ้นกับตัวผู้เรียน ได้แก่ อาการต่างๆ ของผู้เรียนที่สังเกตได้ เช่น อ่านเล่าเรื่อง อธิบาย บอก ชี้ หยิบ เลือก ตอบ สรุป ทำ เขียน ฟัง ปฏิบัติ จับใจความ ฯลฯ

2. สถานการณ์หรือเงื่อนไขที่ทำให้เกิดพฤติกรรม ได้แก่ โอกาส หรือสภาพทำให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมออกมา เช่น เมื่อกำหนดข้อความให้ เพื่อฟังคำโฆษณาแล้ว หลังจากฟังเพื่อนเล่านิทานแล้ว เมื่ออ่านในใจจากบทเรียนแล้ว

3. เกณฑ์ หรือระดับความสามารถของพฤติกรรมที่ผู้เรียนแสดงออกมามีขั้นต่ำที่สุดที่ยอมรับได้ว่าผู้เรียนเกิดความรู้จริง นั่นคือผ่าน หรือไม่ผ่านจุดประสงค์ เช่น ทำได้ทุกข้อ อ่านได้ถูกต้อง เขียนคำให้ได้ 8 ใน 10 คำบรรยายภาพ

4. กิจกรรมการเรียนรู้ เป็นการระบุวิธีสอน กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เทคนิคการสอนที่หลากหลาย เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าวครบถ้วนแล้ว ผู้เรียนจะได้ความรู้ ทักษะ กระบวนการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามเป้าหมายการเรียนรู้ของตัวชี้วัด และมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

5. การวัดและประเมินผล เครื่องมือวัด และประเมินผล ตลอดจนเกณฑ์การประเมินผล ซึ่งควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดด้วยและควรแจ้งให้ผู้เรียนทราบล่วงหน้าถึงวิธีการและเกณฑ์ในการประเมิน

6. สื่อ และแหล่งเรียนรู้ ในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้จะกำหนดสื่อการเรียนรู้ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนไว้อย่างชัดเจน มีใบความรู้ ใบงาน แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ เอกสารเพิ่มเติมสำหรับครูผู้สอนตามความเหมาะสม และบอกแหล่งการเรียนรู้ที่สำคัญที่จะช่วยให้อีกกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด

7. บันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับให้ครูผู้สอนได้บันทึกผลการจัดการเรียนการสอนในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อนำไปปรับปรุง และพัฒนาวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้

บรรลุเป้าหมายต่อไป โดยชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในกิจกรรม นั้น ได้อย่างไร พฤติกรรมการเรียนรู้เป็นอย่างไร ได้ผลในระดับใด มากน้อยแค่ไหน เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และการวัดประเมินผลได้ผลตามเกณฑ์หรือไม่ อย่างไร ในระดับใด มีกิจกรรมหรือองค์ประกอบใดบ้างที่ประสบผลสำเร็จ และผู้สอนมีความชื่นชอบประทับใจ หรือ ได้ผลเกินคาด และหากมีปัญหาดังกล่าวได้ช่วยว่าแก้ไขอย่างไร และในกิจกรรมที่ให้นักเรียนมี โอกาสเลือกเรียนตามความสนใจ และความถนัดได้ผลอย่างไร ควรบันทึกไว้เป็นผลหลังสอนด้วย หากมีร่องรอยของการพัฒนางาน เช่น ชิ้นงาน ภาพ ความเห็นของผู้ปกครองก็นำมาใส่ไว้พอ สังเกต เพื่อให้เห็นการพัฒนาที่ชัดเจน เป็นรูปธรรม

จิราภรณ์ บุญประเสริฐ และคณะ (2550, หน้า 55) ได้กล่าวไว้ว่าองค์ประกอบของ กิจกรรมการเรียนรู้ มีดังนี้

1. จุดประสงค์การเรียนรู้ (Objective) คือ สิ่งที่ต้องการเกิดขึ้นกับผู้เรียน
2. การเรียนการสอน (Learning) คือ กระบวนการที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์การ เรียนรู้ที่กำหนดไว้
3. การวัดและประเมินผล (Evaluation) คือ สิ่งที่ต้องการตรวจสอบผู้เรียนว่าเกิดการ เรียนรู้และมีพฤติกรรม หรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ มากน้อย เพียงใด

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551, หน้า 114) ได้กล่าวไว้ว่าองค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ มี ดังนี้

1. กลุ่มสาระการเรียนรู้ หน่วยที่จัดการเรียนรู้ และสาระสำคัญของเรื่อง
2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
3. สาระการเรียนรู้
4. กิจกรรมการเรียนรู้
5. สื่อการจัดการเรียนรู้
6. วัดผล และประเมินผล

เอกรินทร์ สมหาศาล (2551, หน้า 82) ได้กล่าวไว้ว่าองค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ มีดังนี้

1. สาระสำคัญ หรือความคิดรวบยอด แต่ละกิจกรรมการเรียนรู้จะต้องระบุสาระสำคัญ ที่เป็นข้อความครอบคลุมทั้งสาระ และทักษะกระบวนการที่บ่งบอกว่าผู้เรียนเรียนรู้อะไร และสามารถปฏิบัติอะไรได้บ้างในหน่วยการเรียนรู้ต่างๆ การเขียนโดยการหลอมรวมตัวชี้วัด และ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ในหน่วยการเรียนรู้ต่างๆ เข้าไว้ด้วยกัน

2. ตัวชี้วัด หรือจุดประสงค์การเรียนรู้ เขียนในลักษณะจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมซึ่งครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้งด้านพุทธิพิสัย ด้านทักษะพิสัย และด้านจิตพิสัย เพื่อแสดงให้เห็นว่าหลังจากเรียนรู้แล้วผู้เรียนจะสามารถบรรลุผลตามตัวชี้วัด และมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ คำที่ใช้เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ใช้เป็นคำกริยา เรียกว่า Action Word

จากองค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ที่นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวไว้ข้างต้นสรุปได้ว่ากิจกรรมการเรียนรู้ มีองค์ประกอบดังนี้

1. คำชี้แจงในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นส่วนที่อธิบายรายละเอียดในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้เพื่อให้ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล

2. ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นการระบุวิธีสอนหรือกระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามเป้าหมายการเรียนรู้ของตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้

2.3 การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2540, หน้า 494-500) ได้อธิบายไว้ว่าการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้เป็นการนำกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผลิตขึ้นเป็นต้นแบบ ไปทดลองใช้ (Try Out) ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในแต่ละระบบเพื่อปรับปรุงให้เกิดผลตามเกณฑ์ที่กำหนด แล้วจึงนำไปทดลองสอนจริง (Trial run) แล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งก่อนที่จะผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก การนำกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้ทดลองใช้ และปรับปรุงแล้วไป สอนจริงในชั้นเรียน อาจใช้เวลา 1 ภาคเรียนเป็นอย่างน้อย ซึ่งประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด ควรมีลักษณะดังนี้

2.3.1 การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ

รัตนะ บัวสนธ์ (2552, หน้า 57 - 59) ได้อธิบายขั้นตอนการประเมินประสิทธิภาพของนวัตกรรม ดังนี้

1. การประเมินแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1:1) หมายถึง การนำนวัตกรรมไปทดลองใช้กับบุคคล ที่มีคุณลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มเป้าหมาย โดยที่บุคคลดังกล่าวนี้จะคัดเลือกมาจากผู้ที่มีคุณลักษณะเป็นตัวแทนกลุ่มเป้าหมาย 3 คน ได้แก่ ผู้ที่มีคุณลักษณะสูง ปานกลาง และต่ำกว่าปานกลาง การทดลองใช้นวัตกรรมที่เรียกว่าการประเมินแบบหนึ่งต่อหนึ่งนี้ มีวัตถุประสงค์สำคัญ เพื่อตรวจสอบว่า นวัตกรรมดังกล่าวนี้มี ความเกี่ยวข้อง สร้างแรงจูงใจให้กับบุคคลที่มีลักษณะ เป็นตัวแทนของกลุ่มเป้าหมายเพียงไร คำสั่ง คำชี้แจง และรายละเอียดที่มีในนวัตกรรมนั้น บุคคลเหล่านี้มีความรู้และความเข้าใจหรือไม่ การประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่งนั้นจะมุ่งเน้นไป

ที่การค้นหาข้อจำกัดที่ได้จากคำแนะนำของบุคคลที่มีลักษณะเป็นตัวแทนของคุณลักษณะกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่เป็นสำคัญเพื่อที่จะนำคำแนะนำที่ได้มาปรับปรุงนวัตกรรม

2. การประเมินประสิทธิภาพกลุ่มเล็ก หมายถึง นำนวัตกรรมที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขจากการประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่งมาทดลองใช้กับกลุ่มบุคคลที่มีคุณลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มเป้าหมายที่มีจำนวนมากขึ้น ซึ่งก็หมายถึงต้องใช้กลุ่มบุคคลจำนวน 9 คน แบ่งเป็น คุณลักษณะสูงกว่าปานกลาง 3 คน ปานกลาง 3 คน ต่ำกว่าปานกลาง 3 คน กรณี การประเมินแบบหนึ่งต่อสาม แต่ถ้าเป็นแบบหนึ่งต่อสี่ก็ต้องใช้กลุ่มบุคคลจำนวนทั้งสิ้น 12 คน การประเมินประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็กนี้จะมีการวิเคราะห์ค่าบ่งบอกดัชนีหรือเกณฑ์ ประสิทธิภาพของนวัตกรรมที่เรียนว่า E1/E2 โดยที่เกณฑ์ประสิทธิภาพ E1/E2 ของนวัตกรรม การศึกษา เท่าที่นิยมใช้จะมีอยู่สามเกณฑ์ ได้แก่ 75/75 หรือ 80/80 และ 90/90 การใช้เกณฑ์ ประสิทธิภาพ นวัตกรรมการศึกษาเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่งจากสามเกณฑ์นี้ มีหลักพิจารณาว่าถ้า นวัตกรรม การศึกษานั้นๆ มุ่งแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาความสามารถของผู้เรียนที่มีลักษณะซับซ้อน หรือมี เนื้อหาสาระค่อนข้างยาก ก็ใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 แต่ถ้ามีเนื้อหาสาระไม่ยากมาก นักมุ่ง แก้ไขปัญหาหรือพัฒนาความสามารถของผู้เรียนที่มีลักษณะปานกลางจะนิยมใช้เกณฑ์ ประสิทธิภาพ 80/80 และถ้านวัตกรรมที่มีเนื้อหาสาระที่มุ่งปฏิบัติหรือมุ่งพัฒนาจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านทักษะปฏิบัติ จะใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 90/90 นอกจากนี้จะใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพตาม หลักการที่กล่าวแล้ว สิ่งที่น่ามาพิจารณาประกอบในการเลือกใช้เกณฑ์ก็คือ พื้นฐานความรู้เดิม หรือความสามารถทางการเรียนรู้ของกลุ่มผู้ได้รับการทดลองใช้และกลุ่มเป้าหมายด้วยเช่นกัน กล่าวโดย

สรุปได้ว่า การทำวิจัยในครั้งนี้ได้เลือกขั้นตอนการประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ของ รัตนะ บัวสนธิ์ (2552) ซึ่งประกอบไปด้วย การประเมินแบบหนึ่งต่อหนึ่ง และการประเมินประสิทธิภาพกลุ่มเล็ก โดยมีเกณฑ์ประสิทธิภาพอยู่ที่ 75/75 เนื่องด้วยเป็นกิจกรรมพัฒนา ทักษะภาษาเกาหลี ตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้

3. การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีสอนโดยใช้การละครเกาหลีในการสอนภาษาเกาหลี

3.1 ความหมายการสอนโดยใช้สื่อละครเกาหลี

Choi Eun Yong (2013, p. 408 – 412) กล่าวถึงการใช้ละครและสื่อบันเทิงเกาหลีในการจัดการเรียนการสอนภาษาเกาหลีนั้น มีลักษณะพิเศษกล่าวคือมีประโยคและการสนทนาทั้งการ ฟังการพูด เหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน เมื่อนำภาพยนตร์ ละคร หรือเพลงเกาหลีมาใช้ในการสอน ภาษาเกาหลีนั้น จะส่งเสริมให้สามารถออกเสียงสนทนาได้อย่างเป็นธรรมชาติ หลายคนก็จะนึกถึง

การแสดงละครเกาหลีในโทรทัศน์ที่ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแก่ผู้ชมได้ทุกวัย ไม่ว่าจะเป็นเด็ก ผู้ใหญ่ หรือคนชรา ซึ่งรายการแต่ละรายการก็ให้ความสนใจกับแต่ละวัย แตกต่างกันไป ในปัจจุบัน การแสดงละครได้นำมาเป็นส่วนหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนภาษาเกาหลีให้กับผู้เรียน เนื่องจากเป็นการสอนที่ทำให้ผู้เรียนได้สัมผัสกับความเป็นจริงแม้ไม่มีโอกาสสัมผัสกับสถานการณ์นั้นได้จริงๆ แต่สามารถเรียนรู้การสนทนาภาษาเกาหลีได้เข้าใจยิ่งขึ้น ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้นได้ ในการชมละครแต่ละครั้งก็สามารถเข้าใจความคิดและวัฒนธรรมของชาวเกาหลีได้มากยิ่งขึ้น โดยไม่ต้องอาศัยในประเทศเกาหลี

สรุปได้ว่า การสอนโดยใช้ละครเกาหลีในการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับทักษะการฟัง การพูดนั้น ซึ่งประกอบไปด้วย ความสำคัญและจุดมุ่งหมาย ข้อควรคำนึงในการพิจารณาเลือก ละครมาใช้ในการสอน ขั้นตอนของการสอน เทคนิคและข้อเสนอแนะในการสอน และข้อดีและข้อจำกัดในการสอนโดยการแสดงละคร พร้อมทั้งการเนื้อหาสรุปท้ายบทและมีกิจกรรมและคำถามท้ายบทด้วย

3.1.1 ความสำคัญและจุดมุ่งหมายของการสอนโดยใช้ละครเกาหลี

Kang Suen Hyae (2010, p. 307) ได้กล่าวว่าวิธีสอนโดยใช้ละครเกาหลี ส่งผลให้การเรียนภาษาเกาหลี เป็นกระบวนการที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาทั้งความหมาย รูปแบบการสนทนา การฟังและการพูด หรือเนื้อหาสนทนาที่ยากให้สามารถเข้าใจได้ง่าย ผ่านสถานการณ์ในละครที่นักเรียนได้ชม โดยการให้ผู้เรียนชาวต่างชาติชมละคร ซึ่งเป็นเรื่องราวที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามเนื้อหาและบทละครที่ได้กำหนดไว้ตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง ทำให้เรื่องราวนั้นมีชีวิตขึ้นมา และสามารถทำให้ทั้งผู้แสดงและผู้ชมเกิดความเข้าใจและจดจำเรื่องนั้นได้นาน ทั้งยังสามารถพัฒนาความสามารถทางการสนทนาภาษาเกาหลี มากถึงร้อยละ 80

No Tae Kyun (1996 ,p.101 - 109) อธิบายว่า การใช้ละครเป็นวิธีการอีกแบบหนึ่งที่จะช่วยในการพัฒนาการเรียนภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารได้มากและสามารถส่งเสริมทักษะทางภาษาทั้งสี่ด้าน การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ซึ่งเชื่อมโยงสอดคล้องกัน อีกทั้งการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเกาหลีโดยการชมละคร, เพลง ,ภาพยนตร์เกาหลี มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการฟังและการพูดซึ่งสามารถผสมผสานเนื้อหาสอดคล้องในการสอนภาษาเกาหลีที่มีประสิทธิภาพและน่าสนใจวิธีหนึ่ง

สรุปได้ว่า การสอนโดยใช้ละครเกาหลีและสื่อบันเทิงเกาหลี เป็นการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เหมือนสัมผัสกับเหตุการณ์จริง และสามารถเข้าใจบริบทการสนทนาเกาหลีทั้งการฟังและการพูด โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เห็นเรื่องราวตามบทเรียนหรือเนื้อหา วัฒนธรรมและสังคมเกาหลีอีกด้วย ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น และเสริมสร้าง

ความสามารถในการเรียนจากประสบการณ์ตรงผ่านการชมละคร และการทำกิจกรรม เมื่อเจอสถานการณ์ใกล้เคียงก็จะสามารถสนทนาพูดโต้ตอบได้อย่างเป็นธรรมชาติ

3.2 แนวคิดหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนโดยใช้ละครและสื่อบันเทิง

ทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่เป็นพื้นฐานของรูปแบบการเรียนรู้

3.2.1 ทฤษฎีวงจรการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning Cycle Theory)

Kolb (1984, อ้างอิงใน เกศสุตา รัชฎาวิชิตสกุล, 2547) ได้อธิบายว่า ผู้เรียนแต่ละคนเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อย่างเป็นกระบวนการ การที่ดำเนินกันไปเป็นวงจรซึ่งแต่ละขั้นของการเรียนรู้ก็จะส่งเสริมการเรียนรู้ของขั้นต่อไปด้วย การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนที่ใช้วงจรการเรียนรู้จากประสบการณ์มีจุดมุ่งหมายที่จะ ให้ผู้เรียนใช้ความรู้ภาษาจีนที่ได้เรียนและเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาจีนโดยให้โอกาสผู้เรียนได้รับประสบการณ์อย่างเป็นรูปธรรมที่ทำให้ผู้เรียนสามารถค้นหากฎเกณฑ์ของภาษาด้วยการลองผิดลองถูก การให้ข้อมูลย้อนกลับหรือการสนับสนุนเกี่ยวกับภาษา และทบทวนข้อสรุปเพื่อที่จะได้ฝึกฝน ให้ใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วจากกิจกรรมการเรียนที่ส่งเสริมการใช้ภาษาเช่น การเล่นเกมบทบาทสมมติ การแสดงละครหรือสถานการณ์จำลอง เกมการใช้ภาษาการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นต้น จะเห็นได้ว่าอาจารย์ผู้สอนไม่เพียงแต่มีหน้าที่ที่จะบอกผู้เรียนว่าภาษามีหน้าตาอย่างไร แต่ยังให้โอกาสผู้เรียนในการใช้ภาษาจีนด้วยวิธีการที่ผู้เรียนต้องจัดการกับปัญหา ขณะเดียวกัน ก็ได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่เป็นรูปธรรม

ทฤษฎีวงจรการเรียนรู้จากประสบการณ์ของ Kolb (1984, หน้า 27-49 อ้างถึงใน เกศสุตา รัชฎาวิชิตสกุล, 2547) เรียกว่า กระบวนการเรียนรู้และการปรับตัวของบุคคล ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนที่เป็นวงจรต่อเนื่องกัน ดังนี้คือ

ขั้นที่ 1 ประสบการณ์รูปธรรมเป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนเข้าไป มีส่วนร่วมและรับรู้ประสบการณ์ต่างๆ เน้นการใช้ความรู้สึก และ ยึดถือสิ่งที่เกิดขึ้นจริงตามที่ตนประสบในขณะนั้น

ขั้นที่ 2 การไตร่ตรองเป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนมุ่งที่จะทำความเข้าใจความหมายของประสบการณ์ที่ได้รับโดยการสังเกตอย่าง รอบคอบเพื่อการไตร่ตรองพิจารณา

ขั้นที่ 3 การสรุปเป็นหลักการนามธรรม เป็นขั้นที่ผู้เรียน ใช้เหตุผลและใช้ความคิดในการสรุปรวบยอดเป็นหลักการต่างๆ

ขั้นที่ 4 การทดลองปฏิบัติจริง เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนนำ เอาความเข้าใจที่สรุปได้ในขั้นที่ 3 ไปทดลองปฏิบัติจริง เพื่อทดสอบ ว่าถูกต้องหรือขั้นตอนนี้เน้นที่การประยุกต์ใช้

จากทฤษฎีนี้ Kolb ชี้ให้เห็นว่า ผู้เรียนแต่ละคนจะเน้นใน ขั้นตอนต่างๆ แตกต่างกันทำให้มีการใช้ขั้นตอนต่างๆ ในการเรียนรู้ไม่เท่า กัน บางคนเน้นที่ขั้นที่1 บางคนเน้นที่ขั้นที่2 บางคนเน้นที่ขั้นที่3 และบางคนเน้นที่ขั้นที่ 4

แนวความคิดจากทฤษฎีดังกล่าว Kolb ได้นำมาจำแนก ผู้เรียนเป็น 4 แบบ ดังนี้คือ

1. แบบคิดนอกเนกนัย หรือ Divergers หมายถึง รูปแบบ การเรียนที่เน้นขั้นตอนการเรียนรู้ขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2 เป็นแบบที่ผู้ เรียนมีความสามารถในการรับรู้และการสร้างจินตนาการต่างๆ ขึ้นเอง สามารถไตร่ตรองจนมองเห็นภาพโดยส่วนรวม ผู้เรียนที่ มีรูปแบบการเรียนรู้แบบนี้จะทำงานได้ดีในสถานการณ์ที่ต้องการ ความคิดหลากหลาย เช่น การระดมสมอง

2. แบบดูดซึม หรือAssimilators หมายถึง รูปแบบการ เรียนที่เน้นขั้นตอนการเรียนรู้ขั้นที่ 2 และขั้นที่ 3 เป็นรูปแบบการ เรียนที่ผู้เรียนมีความสามารถในการสรุปหลักการหรือกฎเกณฑ์ ผู้ เรียนที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบนี้มักสนใจในหลักการที่เป็นนามธรรม มากกว่าแต่ไม่ชอบการลงมือปฏิบัติและมักไม่คำนึงถึงการนำทฤษฎี ไปประยุกต์ใช้

3. แบบคิดเอกนัย หรือ Convergers หมายถึง รูปแบบ การเรียนที่เน้นขั้นตอนการเรียนรู้ขั้นที่ 3 และขั้นที่ 4 เป็นรูปแบบ การเรียนที่ผู้เรียนมีความสามารถในการนำแนวคิดที่เป็นนามธรรม ไปใช้ในการปฏิบัติผู้เรียนที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบนี้สามารถสรุป วิธีที่ถูกต้องที่สุดเพียงวิธีเดียวที่จะสามารถนำไปใช้ในการแก้ปัญหา ได้ไม่ชอบใช้อารมณ์ในการแก้ปัญหาแต่ใช้เหตุผล ชอบทำงานกับวัตถุมากกว่าทำงานกับบุคคล มักมีความสนใจที่เฉพาะเจาะจงใน สิ่งใดสิ่งหนึ่ง และมีความเชี่ยวชาญในสิ่งนั้น 4. แบบปรับปรุง หรือAccommodators หมายถึง รูป แบบการเรียนรู้ที่เน้นขั้นตอนการเรียนรู้ขั้นที่4 และขั้นที่1 ผู้เรียนที่ มีรูปแบบการเรียนรู้แบบนี้จะชอบลงมือปฏิบัติชอบทดลองและจะ ทำงานได้ดีในสถานการณ์ที่ต้องใช้การปรับตัว มีแนวโน้มจะแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยวิธีการที่ตนนึกคิดขึ้นเองในลักษณะที่ชอบลอง ผิดลองถูก และชอบทำงานร่วมกับผู้อื่น(Kolb, Rubin,& Osland, 1991,p. 23-40)

3.2.2 ทฤษฎีรูปแบบการเรียนรู้ของ Honey และ Mumford

Honey และ Mumford (1992,p.1-6) ให้ความสำคัญกับ การเรียนรู้จากประสบการณ์เนื่องจากการเรียนรู้จากประสบการณ์ เป็นกระบวนการขั้นพื้นฐานแต่มีความสำคัญยิ่งต่อการแสวงหา ความรู้ถ้าหากผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้จากประสบการณ์ผู้เรียน จะไม่สามารถแสวงหาความรู้หรือฝึกฝนทักษะต่างๆ และอาจจะทำผิดพลาดซ้ำแล้วซ้ำเล่า ในที่สุดก็จะไม่สามารถปรับตัวให้ทันกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้การเรียนรู้จากประสบการณ์จึง มีความสำคัญมากที่สุดในการบรรเทาทักษะการดำรงชีวิตเนื่องจากทุก สิ่งทุกอย่างที่เกิดจากการกระทำล้วนเป็นผลที่ได้

จากประสบการณ์ จากแนวคิดดังกล่าว Honey และ Mumford ได้กำหนดแนวทาง การจัดกระบวนการเรียนการสอนตามขั้นตอนต่างๆ ในทฤษฎี วงจรการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 1 การได้รับประสบการณ์ (Having an Experience) เป็นขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยการมีความรู้สึกต่อประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม กระบวนการเรียนการสอน ต้องทำให้ผู้เรียนมีโอกาสสังเกตไตร่ตรองเพื่อให้เข้าใจว่าทำไม จึงต้องเรียนเรื่องที่กำลังเรียนครูควรให้ผู้เรียนค้นหาความสัมพันธ์ เชื่อมโยงสิ่งที่กำลังเรียนเข้ากับสถานการณ์ในชีวิตจริง เพื่อให้ผู้เรียนกระตือรือร้นที่จะแสวงหาความรู้ และทักษะจากการเรียน ในมุมมองที่ตนเองได้ค้นพบให้เข้ากับสถานการณ์อื่น ๆ ทั้งของ ตนเองและผู้อื่น

ขั้นตอนที่ 2 การทบทวนประสบการณ์ (Reviewing the Experience) เป็นขั้นตอนที่ช่วยให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์เพื่อหาเหตุผลเกี่ยวกับประสบการณ์ที่ได้รับในขั้นตอนแรกว่า ประสบการณ์ที่ได้รับมีผลกระทบอย่างไรต่อตนเอง เรื่องที่เรียนเกี่ยวข้องกับ ความ เชื่อความรู้สึก และความคิดเห็นของตนอย่างไร กระบวนการเรียน การสอนในขั้นตอนนี้จะส่งเสริมให้ผู้เรียนอธิบายเหตุผลตามความคิดของแต่ละคน

ขั้นตอนที่ 3 การสรุปจากประสบการณ์ (Concluding) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนเชื่อมโยงการรับรู้ข้อมูลในขั้นตอนที่ผ่านมาโดยการดูการเห็น หรือการรับรู้ข้อมูลอย่างไตร่ตรอง เพื่อสร้างความ คิดรวบยอดหรือข้อสรุปที่เป็นหลักการหรือทฤษฎีถ้าผู้เรียนได้รับการส่งเสริมให้รู้จักการประยุกต์ใช้หลักการหรือทฤษฎีก็จะทำให้ผู้ เรียนเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่ 4 การวางแผนการปฏิบัติตนในขั้นต่อไป (Planning) เป็นขั้นตอนที่เกิดจากการรับรู้ความคิดรวบยอดแล้ว มาสู่การลงมือปฏิบัติหรือทดลองกระทำตามความคิดของผู้เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในขั้นตอนนี้จะต้องให้โอกาสผู้เรียนได้เลือกทำงานตามความสนใจและความถนัดของเขา ครูควรจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่หลากหลายให้ผู้เรียนได้เลือกและอธิบายแนวทางการทำงานหรือให้ตัวอย่างเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษารายละเอียดหรือขั้นตอนการทำงานและสามารถพัฒนาเป็นแนวทาง ตามลักษณะเฉพาะของตนเองต่อไป ผู้สอนควรผสมผสานวิธีการต่างๆ และจัดกิจกรรมตลอดจนสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ในขั้นตอนต่าง ๆ ของวงจรการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ด้วยทักษะและความรู้ของตนอย่างเต็มที่ ประเมินผลการเรียน มุ่งเน้นพัฒนาการของผู้เรียนในภาพรวมมากกว่าจะพิจารณาจากผลการทดสอบทางวิชาการ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประเมินผลตนเองด้วย

จากทฤษฎีวงจรการเรียนรู้ดังกล่าว Honey และ Mumford จึงแบ่งรูปแบบการเรียนรู้ ออกเป็น 4 แบบคือ

1. Activist หมายถึง ผู้เรียนซึ่งชอบการเรียนรู้ประสบ การณ์ใหม่ ๆ ชอบการลองผิดลองถูก มีความกระตือรือร้นที่จะทำกิจกรรมหรือการแก้ปัญหาด้วยการระดมความคิด มีความสุขกับการทำงานกับผู้อื่น วิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนแบบ Activist เรียนรู้ได้ดีที่สุดคือ การแข่งขัน การทำงานเป็นทีม การเล่นเกม เป็นต้น แต่ผู้เรียนแบบนี้จะเรียนรู้ได้น้อยที่สุด ถ้ามอบหมายให้อ่านหนังสือ หรือฟังบรรยายเกี่ยวกับทฤษฎีผู้เรียนแบบ Activist ไม่ชอบทำงาน ตามลำพังหรือการทำงานที่ต้องเตรียมตัวมากมาย

2. Reflector หมายถึง ผู้เรียนซึ่งชอบการคิดพิจารณา ไตร่ตรองในหลาย ๆแง่มุม การเก็บข้อมูลและวิเคราะห์โดยละเอียดก่อนที่จะสรุปเป็นหลักการ ผู้เรียนแบบ Reflector ชอบสังเกตการทำงานของผู้อื่น ถ้าเป็นสถานการณ์ในห้องเรียน ผู้เรียนแบบนี้มัก จะชอบนั่งด้านหลังห้องเรียนมากกว่าหน้าห้องเรียน จะเรียนรู้ได้ดี ที่สุดถ้าได้มีโอกาสฟังและสังเกตการณ์ เนื่องจากต้องการโอกาส ในการเก็บข้อมูลรายละเอียดและมีเวลาคิดก่อนลงมือทำงาน แต่จะไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้ถ้าไม่มีเวลาในการวางแผนและ มีข้อมูลไม่เพียงพอในการทำงาน แบบฝึกหัดที่ให้ผู้เรียนประเมินตนเอง ใบงานหรือแบบฝึกหัดประเภทงานเขียนที่สามารถเอากลับไปทำที่บ้านได้เหมาะสมกับผู้เรียนแบบนี้

3. Theorist หมายถึง ผู้เรียนซึ่งชอบการวิเคราะห์และ การสังเคราะห์ ผู้เรียนแบบนี้สามารถเชื่อมโยงและผสมผสาน ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากข้อเท็จจริงและการสังเกตการให้มีความต่อเนื่องเป็นเหตุเป็นผลซึ่งกันและกันได้ผู้เรียนแบบ Theorist มักจะ มีวิธีคิดอย่างเป็นขั้นเป็นตอนและมักยึดถือทฤษฎีและหลักการเป็นสำคัญ ดังนั้นผู้เรียนแบบนี้จะเรียนรู้ได้ดีที่สุดถ้าได้ทำงานตามระบบแนวคิดและทฤษฎีที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน ชอบ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของข้อมูล แต่จะเรียนรู้ได้น้อยที่สุดถ้าพวกเขาถูกขอให้ทำงานที่ไม่ได้กำหนดวัตถุประสงค์อย่างชัดเจน และไม่มีข้อมูล ที่สมบูรณ์มากำหนดทิศทางในการทำงาน

4. Pragmatist หมายถึง ผู้เรียนซึ่งชอบทดลองว่า แนวคิดทฤษฎีและเทคนิควิธีต่างๆ ที่ได้เรียนไป แล้วสามารถนำไปปฏิบัติได้ผลดีจริงหรือไม่ชอบกิจกรรมที่ท้าทายการตัดสินใจและการแก้ปัญหาผู้เรียนแบบ Pragmatist จะเรียนรู้ได้ดีที่สุดถ้าได้ ทำกิจกรรมการเรียนรู้เป็นการเชื่อมโยงระหว่าง วิชาการและการงานอาชีพที่ตนคาดหวังหรือ กำลังกระทำอยู่ เนื่องจากผู้เรียนแบบนี้เป็น “นักวางแผน” จึงชอบที่จะได้มีโอกาสนำเอาเทคนิคหรือกระบวนการต่าง ๆ ที่นำไปใช้ได้ผลจริง แต่พวกเขาจะเรียนรู้ได้น้อยที่สุดถ้าให้ พวกเขาทำงานที่นำไปใช้จริงไม่ได้หรือทำกิจกรรมที่มีได้เป็นผลประโยชน์ใด ๆ ต่อตนเองเลย ผู้เรียนแบบนี้ควรได้รับการฝึกสอน หรือคำแนะนำที่เป็นข้อมูลป้อนกลับจากผู้เชี่ยวชาญ (Honey & Mumford, 1992,p.17-21)

แนวทางการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับรูปแบบ การเรียนต่าง ๆ อาจารย์ผู้สอน ควรคำนึงอยู่เสมอว่าการที่ผู้เรียนส่วนใหญ่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบหนึ่งมิได้หมายความว่ารูปแบบ การเรียนอื่น ๆ จะไม่มีประโยชน์ ประเด็นสำคัญคือทำอย่างไรจึงจะ จัดการเรียนการสอนให้ สอดคล้องกับรูปแบบของผู้เรียนได้มากที่สุด เมื่อพบว่าผู้เรียนในแต่ละกลุ่มที่สอนนั้นมีรูปแบบการ เรียนแตกต่างกัน ผู้เขียนจึงขอเสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียน ทุกคนได้มีส่วนร่วมในการทำงานได้มีโอกาสเรียนรู้รูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างไปจากตน เป็นการ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะเรียนรู้มากขึ้นเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียน โดยอาจใช้หลักการ เบื้องต้น 4 ประการ ดังนี้คือ

1. ในกรณีที่ผู้เรียนชอบแลกเปลี่ยนความคิดเห็น หรือ ชอบทำงานร่วมกับผู้อื่น ผู้สอน อาจใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นการจัดการเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ให้สมาชิกได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ รับผิดชอบร่วมกันและ ช่วยเหลือกันเพื่อให้สำเร็จบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้
2. ถ้าผู้เรียนชอบที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมโดยการกระทำนั้นทำให้บรรลุตาม เนื้อหาที่กำหนดไว้ในรายวิชาหรือบรรลุ วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ผู้สอนอาจใช้การสอนแบบสืบค้น แบบ CIPPA Model แบบบทบาทสมมติแบบอภิปราย การแสดงละครและการใช้เกมต่างๆ
3. ถ้าได้สอนผู้เรียนแบบชอบฟังพาผู้อื่นไม่สนใจวิชาการมากนักและมักจะใช้ครูและ เพื่อนเป็นแหล่งความรู้ ควรใช้การสอนแบบบรรยาย แบบสาธิต และการเรียนแบบรอบรู้(Mastery Learning)
4. ถ้าได้สอนผู้เรียนที่ชอบคิดด้วยตนเอง ชอบทำงาน ด้วยตนเอง มีลักษณะมั่นใจใน ความสามารถของตนเอง ควรใช้ การสอนแบบที่เน้นการเรียนรู้โดยลำพัง (Individualized Learning) เช่น การสอนเป็นรายบุคคล การค้นคว้าอิสระ การเรียนด้วยบทเรียนโมดูล การเรียนด้วยการนำ ตนเอง การใช้บทเรียนโปรแกรม หรือคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

สรุปได้ว่า การศึกษารูปแบบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎี การเรียนรู้แบบประสบการณ์ ทำให้อาจารย์ผู้สอนเข้าใจผู้เรียนมากขึ้นสามารถใช้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ ของผู้เรียนเป็นข้อมูลในการวางแผนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจต่อการเรียนมากที่สุด ดังนั้น ในการจัดการสอนโดยยึดรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนนั้น ควรจัดให้มีกิจกรรมหลากหลายในการ ฝึกฝนทักษะด้านต่าง ๆ เพื่อตอบสนององวิธีการเรียนรู้ให้มากที่สุด

3.2.3 ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาเกาหลีโดยใช้ละครเกาหลี, ภาพยนตร์เกาหลี

การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศร่วมด้วยการใช้ละครหรือภาพยนตร์ในกิจกรรมการเรียนการสอนมีผลวิจัยที่เกี่ยวข้องหลากหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตั้งแต่ปี ค.ศ. 1970 มีการใช้ตำราเรียนที่สร้างเนื้อหาเชื่อมโยงกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ แต่ทว่า สำหรับการเรียนการสอนภาษาเกาหลี สำหรับชาวต่างประเทศมีการใช้ละครเกาหลีในการจัดการเรียนการสอนและม้งานวิจัยอย่างเป็นรูปธรรมนั้น ได้เริ่มหลังจากปี ค.ศ. 1990 เป็นต้นมา

คิมคยองจี (2001) ได้ทำการศึกษาวิจัยว่าการใช้เพลงและละครเกาหลีรวมกับการเรียนภาษาเกาหลีทำให้ความสามารถในการฟังภาษาเกาหลีมีประสิทธิภาพขึ้น ,

ชเวจีเฮ (2009) กล่าวไว้สิ่งสำคัญในการเรียนในการเรียนภาษาเกาหลีและการสื่อสารภาษาเกาหลี ทักษะแรกที่มีความสำคัญคือทักษะการฟังและการใช้กิจกรรมการเรียน ทักษะการฟังด้วยการใช้ภาพยนตร์เป็นวิธีในการจัดการเรียนการสอน รูปแบบการสอน วิธีการประเมินและวิธีการเรียนด้วยสื่อจากภาพยนตร์เกาหลี ,

คิมมีซุก (2009) กล่าวว่าในการเรียนภาษาต่าง ๆ นั้น การสอนทักษะการฟังถือว่ามีความสำคัญเพราะสัมพันธ์กับทักษะการพูด การอ่านและการเขียน อีกทั้งผลจากแบบสอบถามที่ว่า การใช้หนังเกาหลีเป็นกิจกรรมในการสอนภาษาเกาหลีโดยพิจารณาอย่างละเอียด พบว่ามีผลให้ทักษะการฟังและการพูดมีประสิทธิภาพสูงขึ้นต่อผู้เรียนภาษาเกาหลี

พักซอนฮี (2006) ความสามารถด้านการพูดนั้นมีผลอย่างเป็นรูปธรรมจากการใช้หนังหรือละครเกาหลีผ่านการสื่อสารสามารถช่วยได้มาก

ข้อควรคำนึงถึงในการเลือกเนื้อหาละครมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาเกาหลีสำหรับชาวต่างชาติ การสอนโดยใช้ละครเกาหลีในการเรียนการฟัง การพูดนั้น นอกจากจะคำนึงถึงความสามารถในการสื่อสารแล้วยังต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์ของภาษาและวัฒนธรรมทางภาษาของภาษานั้น ๆ ด้วย

Lee Jong Hee (1999, p. 226 -228) ได้กล่าวไว้ว่าการเลือกใช้ละครมาใช้เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเกาหลีสำหรับผู้เรียนนั้น มีสิ่งที่ต้องพิจารณาและคำนึงถึงดังนี้

1. ควรหลีกเลี่ยงการใช้ละครหรือภาพยนตร์ที่มีภาษาถิ่นและคำพื้นเมือง
2. ภาพยนตร์หรือละครที่มีการสนทนาที่เร็วเกินไปไม่เหมาะสมต่อการใช้เรียน
3. ภาพยนตร์หรือละครต้องมีลำดับเนื้อหาที่เรียงลำดับสอดคล้องกับบทเรียน
4. ละครที่มีฉากที่เร็วเกินไปไม่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ
5. ต้องใช้ละครที่มีฉากหรือเหตุการณ์เหมาะสมตามสมัยหรือความสนใจ ช่วง

วัยของผู้เรียน

6. เนื้อหาละครหรือภาพยนตร์ที่มีเนื้อหารุนแรงหรือมีความอ่อนไหวทางอารมณ์ ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง

7. ละครที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตประจำวัน หรือสร้างความเสียหายต่อชื่อเสียงของนักแสดง

McGovern (1983) อ้างอิงใน Gang Song Jun (2004, p. 26 -27) ได้อธิบายถึง หลักการเลือกวิดีโอจากภาพยนตร์และละครที่มีเนื้อหาเหมาะสมไว้ดังนี้

1. การเลือกจากที่เหมาะสมและพอดีกับเวลาดำเนินกิจกรรมการสอนเป็นสิ่งที่ดี จากและเหตุการณ์ในละครควรมีความเป็นไปได้จริงหรือเป็นเหตุการณ์จริงในชีวิตประจำวัน เนื้อหาของละครที่ยาวมากกว่า 30 นาทีนั้นไม่เหมาะสมต่อผู้เรียนควรเลือกคลิปวิดีโอละคร 3 -4 นาที จะดึงดูดความสนใจผู้เรียนให้สนใจเนื้อหา มากกว่าเนื้อหาที่ยาวมากเกินไป

2. ในการสอนควรเลือกเนื้อหาที่ไม่ซับซ้อน ง่ายต่อการเข้าใจจะเป็นการดีสำหรับผู้เรียน และง่ายต่อการจัดการเรียนรู้ผ่านละคร ในการจัดการเรียนการสอนควรเลือกเนื้อหาที่น่าสนใจและมีประโยชน์ต่อผู้เรียน ควรต้องมีเนื้อหาหรือคำบรรยายที่เกี่ยวข้องกับละครหรือภาพยนตร์ที่ใช้สอน ในเรื่องนั้น ๆ ด้วย ต้องคำนึงถึงความสามารถทางด้านภาษาของผู้เรียนในการเลือกตอนของละครที่จะใช้สอน เพื่อป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นโดยไม่คาดคิดในการสอนควรจะต้องมีเอกสารประกอบกับการชมละคร

สรุปได้ว่า การจะพัฒนางานกิจกรรมการสอนโดยใช้ละครต้องคำนึงถึงองค์ประกอบ ข้อควรระวังการเลือกใช้ละคร เนื้อหาและหลักภาษาและต้องพิจารณาอย่างรอบคอบก่อนจะสร้าง และเลือกใช้บทละครที่เหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหาที่ต้องการสอน

ขั้นตอนการสอนโดยใช้สื่อละครเกาหลี หรือสื่อบันเทิงเกาหลี

1. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ ผู้สอนและผู้เรียนควรอภิปรายวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้จากการวิเคราะห์เนื้อหาที่จะเรียนแล้วการเลือกใช้ละครที่เหมาะสมกับเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ แต่ต้องมีการศึกษาเนื้อหาหรือเรื่องราวให้เข้าใจ ได้เนื้อหาที่ครบถ้วนสมบูรณ์ให้มากที่สุด เพื่อคัดเลือกรายการ หรือละครที่เหมาะสมมาใช้ในกิจกรรม

2. ศึกษาความสามารถของผู้เรียน ในการเลือกละคร ควรคำนึงถึงความเหมาะสมกับความสามารถทางภาษาเกาหลีของผู้เรียน ว่าอยู่ในระดับต้น ระดับกลาง ระดับสูง เพื่อให้ให้นักเรียนได้รับประสบการณ์และความเต็มใจที่จะรับการเรียนรู้เมื่อชมละคร ไม่เบื่อหน่ายที่เกิดจากความไม่เข้าใจภาษาหรือความสามารถที่แตกต่างเพื่อให้การเลือกละครมาใช้เหมาะสมกับผู้เรียนและส่งเสริมศักยภาพทางภาษาของผู้เรียนออกมาดีที่สุด

3. การสร้างเนื้อหาการสอน ในการสร้างกิจกรรมการเรียนการสอนต้องเหมาะสมกับผู้เรียน ผู้สอนสอบถามความชอบของผู้เรียน ความสนใจตอบสนองของผู้เรียนที่มีต่อละครให้สอดคล้องกับเนื้อหาในตำราเรียนที่เลือกใช้ แล้วจึงออกแบบกิจกรรมในด้านเนื้อหา และคลิปวิดีโอละครที่สอดคล้องเหมาะสมกับเรื่องที่จะสอน ควรสังเกตและให้ความสนใจ ความสามารถ ผู้เรียนมีเรื่องอะไรบ้าง จุดไหนบ้าง ก่อนจะสร้างเนื้อหาในการสอนและแผนการสอนต่อไป

3.3 รูปแบบและการจัดกิจกรรมการสอนการฟังการพูดโดยใช้สื่อละครเกาหลี Allen (1991) กำหนดรูปแบบการสอนโดยใช้ละครไว้ดังตารางข้างล่างนี้

ตาราง 6 รูปแบบการจัดกิจกรรมการสอนการฟังการพูดโดยใช้สื่อละครเกาหลี Allen(1991)

รูปแบบ	หน่วย	กิจกรรมการเรียนรู้
1. การดู และฟังอย่าง ต่อเนื่อง	ก่อนการดูและฟัง	แนะนำจากและคำศัพท์ที่สัมพันธ์กับเรื่องที่จะดู สิ่งสำคัญที่จำเป็นต้องทราบก่อนชมละครโดยใช้คำถามกระตุ้นความสนใจผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการชมละคร ผ่านคำถามที่จะได้รับจากผู้สอน
	ขณะดูและฟัง	ให้ผู้ชมเขียนเนื้อหา ประโยคหรือข้อมูลที่ได้ยินจากการชมละครตอนนั้นๆโดยไม่มี การดำเนินกิจกรรมอื่นๆแทรกขณะชมละคร
	หลังจากการและดูฟัง	หลังจากชมละครแล้วต้องมีการปรึกษาหารือกันของผู้เรียนในเนื้อหาที่รับชม ข้อมูลที่สำคัญของเรื่องราว ที่ชมไป การตอบสนองความสนใจของผู้เรียนต่อละครเป็นเช่นไร

ตาราง 6 (ต่อ)

รูปแบบ	หน่วย	กิจกรรมการเรียนรู้
2.ปิดเสียงแล้วชมแต่ภาพ	ก่อนการดูและฟัง	ถามผู้เรียนเกี่ยวกับ ฉากละครที่จะชม ตัวละครที่สำคัญ สถานการณ์ที่เกิดขึ้นโดยละเอียด
	ช่วงที่ 1 ขณะดูโดยปิดเสียงละคร	ให้นักเรียนชมละครที่ปราศจากเสียงแล้ว ตอบคำถามที่ครูถามตอนแรกเขียน เนื้อหาที่สำคัญของละครที่ได้ชมโดยที่ ผู้เรียนเห็นแค่ภาพจากละครโดยไม่ได้ยินเสียง
	การอภิปราย	ให้เปรียบเทียบคำตอบเป็นรายบุคคล หรือเป็นกลุ่ม ๆ โดยอภิปรายจากเนื้อหา ที่เขียนไว้ตอนชมละคร
	ช่วงที่ 2 ขณะดูโดยปิดเสียงละคร	ให้เนื้อหาที่เกี่ยวกับภาษาแล้วให้ผู้เรียน คิดจินตนาการแสดงบทบาทสมมุติตาม ฉากที่ได้ดู โดยนักเรียนแต่งบทจาก จินตนาการผ่านการดูละครโดยไม่มีเสียง
	ชมละครโดยเปิดเสียง	เปิดละครจากเดิมซ้ำแต่มีเสียงโดยให้ ผู้เรียนตรวจสอบเนื้อหา สถานการณ์ เนื้อ เรื่องกับที่ตนเองจินตนาการไว้ตอนที่ชม ละครไม่มีเสียง

อภิปรายและสรุป ในการอภิปรายต้องมุ่งไปที่เรื่องราวที่แสดงออกมา และการแสดงจากละคร
ที่ได้ชมเพื่ออภิปราย สรุปสิ่งที่ได้จากการชมละครและแสดงละครเกาหลี

รูปแบบการสอนโดยใช้ละคร ตามวิธีของ Bounan

Bounan (1995) ได้แบ่งขั้นตอนการสอนโดยใช้ละครและภาพยนตร์ไว้สาม
ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 รับชมละคร ขั้นที่ 2 ขั้นตอนกิจกรรม ขั้นที่ 3 ขั้นสรุปและจัดการ

ตาราง 7 รูปแบบการจัดกิจกรรมการสอนการฟังการพูดโดยใช้สื่อละครเกาหลี ตามวิธีของ Bounan

ขั้นตอน	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
1.ขั้นตอนการชมละคร	1. ปิดเสียงให้ชมแต่ภาพแล้วให้นักเรียนคิดว่าเนื้อ เรื่องเป็นอย่างไร
	2. ให้ฟังแค่เสียงแล้วให้เสนอความคิดเห็นว่าเกิดเหตุการณ์ใดขึ้น เกิดขึ้นที่ไหน ใครสนทนาหรือทำอะไรกับใคร
	3. ทันทีที่ชมละครให้เลือกฉากที่สำคัญแล้ว ผู้สอนอธิบายคำศัพท์ สำนวน แล้วตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาละครที่ชมทั้งสองรอบ
	4. ตรวจสอบประโยคที่เขียนแต่ละฉากที่ได้ชมกับฉากจริงในละคร
	5. ให้ผู้เรียนหนึ่งคนชมละครไม่มีเสียงแล้วไปอธิบายคนอื่น หลังจากนั้นให้นักเรียนทั้งหมดร่วมกันอภิปรายจากนั้นชมละครที่มีเสียงพร้อมตรวจสอบความถูกต้อง
2.ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้	1. ก่อนชมละครให้เขียนประโยคคำถามไว้หลากหลาย ควรหลีกเลี่ยงประโยคที่มีเนื้อหามากเพื่อสะดวกการตอบของผู้เรียน
	2. ชมละครที่ละฉากแล้วเขียนบทสนทนาที่ได้ยินในละครอ่านออกเสียงบทนั้นให้ถูกต้องแล้วนำมาเปรียบเทียบกับฉากที่ชมไปก่อนหน้านี้
	3. ให้ผู้เรียนฝึกอ่านบทที่เขียนไว้จากการชมละคร โดยคำนึงถึง ความเร็ว เสียง สำเนียงและการแสดง สีน้าท่าทางได้อย่างเหมาะสม
	4. ให้ค้นฉบับที่ครอบคลุมคำที่อยู่ตรงกลางของบทสนทนา หลังจากนั้นเติมช่องว่างและเปรียบเทียบกับหน้าจอเพื่อช่วยให้พวกเขาฟังอย่างเข้าใจบริบท

ตาราง 7 (ต่อ)

ขั้นตอน	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
	5. แสดงส่วนหนึ่งของวิดีโอและคำสั่งถัดไป ให้พวกเขานำเสนอบทของพวกเข
	6. ตัวละครภูมิหลังและกิจกรรมบนหน้าจอในขณะที่ดู เราค้นเคยกับเนื้อหาและถัดจากเสียงโดยไม่มีหน้าจอ ให้ความสนใจกับสิ่งที่เกิดขึ้นบนหน้าจอและตั้งใจฟัง ตรงหน้าจอโดยหยุดชั่วคราว อธิบายจากดูอีกครั้ง แล้วหรือเกี่ยวกับความแตกต่าง
3.ขั้นสรุปและจัดการ	1. หารูปแบบสถานการณ์ สาเหตุสิ่งที่แล้วนำเสนอ 2. ให้สวมบทบาทที่ตนเองเขียนไว้จากการชมวิดีโอละคร 3. ตอบปัญหาในคำบรรยายหรือเนื้อหาการเรียนรู้จาก การดูละคร 4. นำเสนอนำร่องที่จัดทำโดยการแสดงละครจาก การเขียนบทโดยตนเอง 5. อภิปรายเนื้อหาและเปรียบเทียบเนื้อหาที่แสดงกับ เนื้อหาที่แท้จริงในการชมวิดีโอละคร

4. ความสามารถในการฟัง

4.1. ความหมายของการฟัง

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของการฟังไว้ต่างๆ กัน ดังนี้

Littlewood (1981,p. 66) ได้อธิบายความหมายของการฟังว่า การฟังเป็นกระบวนการที่เกิดจากการกระทำของผู้ฟังในการรับรู้และทำความเข้าใจข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ ซึ่งผู้ฟังต้องใช้ความรู้ที่มีอยู่ทั้งจากแหล่งข้อมูลทางภาษา (Linguistic Sources) และแหล่งข้อมูลที่ไม่ใช่ภาษา (Nonlinguistic Sources)

Widdowson (1983,p. 60) ได้จำแนกความแตกต่างระหว่างการได้ยิน (Hearing) กับการฟัง (Listening) ว่า การได้ยินเป็นความสามารถของผู้ฟังที่จะเข้าใจหน่วยย่อยๆ ของภาษาที่ผู้พูด เปล่งเสียงออกมาโดยอาศัยความรู้ด้านระบบเสียงและไวยากรณ์ของภาษาในการเชื่อมส่วน

ต่าง ๆ ของหน่วยย่อย ๆ ของภาษาเข้าเป็นประโยคหรือข้อความ ส่วนการฟังเป็นความสามารถที่จะเข้าใจ ว่าประโยคนั้น ๆ มีความสัมพันธ์กับประโยคอื่นที่พูดไปแล้วอย่างไร และเข้าใจว่าประโยคดังกล่าวมี หน้าที่อย่างไรในการสื่อสาร ซึ่งผู้ฟังจะเลือกจำเฉพาะสิ่งที่สัมพันธ์หรือตรงกับวัตถุประสงค์ในการ ฟังของตนเองเท่านั้น และจะตัดส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องออกไป

Nicholas (1988,p. 19) ได้อธิบายความหมายของการฟัง ว่าเป็นกระบวนการภายในของ ผู้ฟังซึ่งไม่สามารถสังเกตได้โดยตรง ทั้งนี้ไม่มีผู้ใดสามารถบอกได้อย่างแน่นอนว่า 'ในขณะที่ผู้ฟัง ฟังและทำความเข้าใจนั้น เกิดอะไรขึ้นหรือผู้ฟังนึกคิดอย่างไร

Finocchiaro (1989,p. 95) ได้กล่าวว่า "การฟัง คือ การถอดความภาษาและตีความ โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ผู้ฟังจะต้องมีความตั้งใจฟังและต้องจำเกี่ยวกับสิ่งที่ฟังได้ จึงจะเกิดความเข้าใจในการฟัง"

Steil, Larry และ Kitt (1983 cited in Feyten, 1991,p. 75) ได้ให้ความหมายของการฟังไว้ ว่าเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นซึ่งมีความสัมพันธ์กัน 4 อย่างคือ

1. การรับข้อมูลผ่านทางโสตประสาท (Sensing) หมายถึง การได้ยินข่าวสารทั้งที่เป็นคำพูดและไม่ใช่คำพูด
2. การตีความ (Interpreting) หมายถึง กระบวนการที่เกี่ยวกับความเข้าใจ
3. การประเมิน (Evaluating) หมายถึง การแยกแยะข้อเท็จจริงออกจากความคิดเห็น และการยอมรับหรือไม่ยอมรับในสิ่งที่ผู้พูดพูด
4. การโต้ตอบ (Responding) หมายถึง การใช้ตัวนะที่เป็นคำพูดและไม่ใช่คำพูดตอบสนองต่อข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ

วิรัตน์ บุญมาตย์ (2539,หน้า 15) ได้สรุปความหมายของการฟังว่า "การฟังหมายถึง การรับ สารทางโสต ที่ผู้ฟังต้องมีความสนใจ และพิจารณาคัดสรรข้อมูลในสาร แล้วมีความสำนึก เพื่อให้ เกิดความเข้าใจตรงตามสถานการณ์และวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร"

จากแนวคิดเกี่ยวกับความหมายของการฟังที่ได้นำเสนอไว้ข้างต้น สรุปได้ว่าการฟัง (Listening) มีความหมายที่ลึกซึ้งกว่า การได้ยิน (Hearing) ดังที่ การฟังเป็นกระบวนการภายใน ที่เกิดขึ้นในตัวผู้ฟังโดยเริ่มจากการรับข้อมูลผ่านทางโสตประสาท แล้วจึงมีการตีความโดยอาศัย พื้นความรู้เดิมและการวิเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตามด้วยการประเมิน ก่อนที่ผู้ฟังจะโต้ตอบ สิ่ง ที่ฟังได้ ทั้งนี้นอกจากที่ผู้ฟังต้องใช้ความรู้เกี่ยวกับภาษา ทางด้านเสียง คำศัพท์ โครงสร้างทาง ภาษาแล้ว ผู้ฟังจะต้องมีความสนใจ และตั้งใจขณะที่ฟัง จึงจะสามารถจำและเข้าใจข้อมูลได้ตรง ตามที่ผู้พูดต้องการจะสื่อ

4.2. ความสำคัญของการฟัง

นักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของการฟังดังนี้

Lundsteen (1990, p. 213) กล่าวถึงความสำคัญของการฟังไว้ว่า การสื่อสารในชีวิตประจำวัน ของคนเราใช้ทักษะการฟังมากที่สุด การฟังจึงเป็นหัวใจของการก่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ระหว่างบุคคลและยังเป็นหัวใจในการเรียนการสอนอีกด้วย

Doff (1991, p. 198) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการฟังไว้ว่า การฟังเป็นวิถีทางที่สำคัญที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ภาษา เช่น การที่ผู้เรียนภาษาได้คุ้นเคยกับโครงสร้าง และคำศัพท์ในสถานการณ์ ที่ผู้เรียนอาศัยอยู่ในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่หนึ่ง ผู้เรียนเหล่านี้จะมีโอกาสแสดงออก ในการใช้ภาษา เพราะได้ยินภาษานั้น ๆ ตลอดเวลา และสามารถเรียนรู้ได้เร็วกว่าผู้เรียนที่ไม่เคยได้ยินผู้พูดภาษานั้น ๆ ในชีวิตประจำวันเลย

Peterson (1991, p. 106) ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับความสำคัญของการฟังที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาต่าง ๆ ว่า การฟังถือได้ว่าเป็นกุญแจสำคัญของความสำเร็จที่จะนำไปสู่ความสามารถทางภาษา ความสามารถในการฟังทำให้ผู้ฟังสามารถเรียนรู้ทั้งทักษะด้านภาษาและทักษะในด้านอื่นๆ ได้

Rost (1994 cited in Nunan and Miller, 1995, p. 5) ได้สรุปความสำคัญของการฟังที่มีต่อ การเรียนรู้ภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศดังนี้

1. การฟังเป็นสิ่งที่สำคัญในชั้นเรียนภาษา เพราะการฟังเป็นการให้ตัวบ่อนทางภาษาแก่ ผู้เรียน ถ้าผู้เรียนไม่เข้าใจในตัวภาษาที่ได้รับแล้ว จะไม่เกิดการเรียนรู้ภาษาที่เรียน
 2. การฟังภาษาพูดเป็นวิถีทางที่จะทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ ถ้าผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่ได้ฟัง สามารถพูดโต้ตอบได้ แสดงว่าผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ และเกิดการเรียนรู้
 3. การฟังภาษาพูดที่สมจริงเป็นสิ่งที่ท้าทายสำหรับผู้เรียน ซึ่งทำให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาพูดที่เจ้าของภาษาใช้จริงได้ดีขึ้น
 4. การฝึกการฟังโดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ มากมายทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะเรียน
- สรุปได้ว่า การฟังเป็นทักษะที่สำคัญ และมีบทบาทในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน มาก ทักษะหนึ่ง นอกจากนี้การฟังยังเป็นกุญแจสำคัญของความสำเร็จในการเรียน โดยเฉพาะการเรียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองแล้ว การฟังเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งในชั้นเรียนภาษา เพราะการที่ผู้เรียนได้ฟัง เป็นการได้รับตัวบ่อนทางภาษา ซึ่งสิ่งนี้เองที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ภาษา และการมีปฏิสัมพันธ์ขึ้นได้ นอกจากนี้กิจกรรมการฟังเป็นสิ่งที่ท้าทาย และสามารถช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาอื่น ๆ ของผู้เรียนให้ดีขึ้น

4.3. กระบวนการในการฟัง

นักการศึกษาได้กล่าวถึงกระบวนการในการฟังดังนี้

Anderson (1985 cited in O'Malley, Chamot and Kupper, 1989, p. 419 – 421) ได้แบ่งขั้นตอนของกระบวนการของการฟังว่าประกอบด้วยกระบวนการ 3 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นรับรู้ (Perceptual Process) เป็นการให้ความสนใจคำพูด คือ การเลือกคำหรือวลีที่สำคัญ และการเน้นเสียงที่จะมีผลต่อการตีความสิ่งที่ฟัง

2. ขั้นวิเคราะห์คำในประโยค (Parsing Process) เป็นการวิเคราะห์ความหมายโดยพิจารณาความสัมพันธ์ของหน่วยต่าง ๆ ที่ประกอบในประโยค เช่น ประโยค I will give each student a blue test booklet ผู้ฟังอาจวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคำกริยา (give) และคำคุณศัพท์ (blue) ความสัมพันธ์ระหว่างคำนาม (I, student, booklet) และเวลา (will) การวิเคราะห์รูปประโยคขึ้นอยู่กับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนด้วย ผู้เรียนอาจใช้ความรู้ทั่วไปในเรื่องที่ฟังและรูปแบบการนำเสนอข้อมูลมาประกอบในการวิเคราะห์

3. ขั้นการนำไปใช้ (Utilization) เป็นการเชื่อมโยงความหมายของข้อมูลที่ได้รับมาให้เข้ากับความรู้เดิมที่มีอยู่ ความรู้เดิมที่ถูกเลือกมาใช้ต้องอยู่ในระดับที่สัมพันธ์กับความหมายในข้อมูลใหม่

Richards (1990, p. 50-67) ได้เสนอกระบวนการในการฟังซึ่งประกอบด้วยกระบวนการที่สำคัญ 2 กระบวนการคือ

1. กระบวนการบนสู่ล่าง (Top-down Processing) เป็นกระบวนการที่ผู้ฟังนำความรู้เกี่ยวกับ สิ่งต่าง ๆ รอบตัว (Real World Knowledge) ที่ได้สะสมไว้ในลักษณะของความรู้เดิม (Schemata) มาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ที่ได้รับฟังแทนการทำความเข้าใจโครงสร้างใหม่ของภาษา

2. กระบวนการล่างสู่บน (Bottom-up Processing) เป็นกระบวนการที่ผู้ฟังตีความสิ่งที่ฟัง โดยยึดคุณลักษณะด้านภาษาศาสตร์ของภาษาเป็นสำคัญ ทั้งนี้ผู้ฟังจะรวบรวมความรู้ใหม่ในด้าน โครงสร้างทางไวยากรณ์ของภาษามาเชื่อมโยงกับความรู้ในด้านกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ หรือ โครงสร้างทางภาษาที่มีอยู่เดิมในหน่วยของความจำระยะยาว (Long term Memory) เพื่อตีความสิ่งที่ฟัง

Peterson (1991, p. 110) ได้กล่าวถึง ลักษณะของกระบวนการล่างสู่บนและบนสู่ล่างว่า กระบวนการทั้งสองอาจเกิดในลักษณะร่วมกัน คือ ถ้าผู้ฟังขาดข้อมูลในระดับหนึ่งก็สามารถชดเชยโดยใช้ข้อมูลจากอีกระดับหนึ่ง เช่น ผู้ฟังใช้ความรู้ด้านคำศัพท์ช่วยในการพิจารณาความหมายในกรณีที่เกิดความสับสนในเสียงที่ฟัง หรืออาจใช้การแปลเพื่อพิจารณาว่าข้อความเป็นไปตามที่ทำนายไว้หรือไม่

Brown (1994,p. 2353 - 236) ได้อธิบายถึงกระบวนการในการฟังว่า เป็นรูปแบบเชิงปฏิสัมพันธ์ ที่ประกอบด้วยกระบวนการต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. รับสารที่เป็นคำพูด แล้วเก็บไว้ในความจำระยะสั้น
2. วิเคราะห์สภาพทั่วไปโดยพิจารณาจากสถานการณ์ที่รับสาร เช่น สถานการณ์ที่เป็น การสนทนา การกระจายเสียงทางวิทยุ เป็นต้น
3. พิจารณาวัตถุประสงค์ของผู้พูด โดยพิจารณาจากสถานการณ์ สิ่งแวดล้อม และ เนื้อหา เช่น เป็นการพูดเชิญชวน การขอร้อง การแลกเปลี่ยน การยืนยัน การปฏิเสธ การแจ้งเหตุ เป็นต้น นั่นคือพิจารณาหน้าที่ของสาร (Function) ที่ได้รับ
4. นำความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับสารมาใช้ เพื่อให้การตีความสารเป็นไปอย่างมีเหตุมีผล
5. ตีความ หรือพิจารณาความหมายของข้อความที่ได้ฟัง (Literal) ซึ่งบางครั้งความหมาย ของประโยคที่ฟังกับความตั้งใจของผู้พูดอาจต่างกัน
6. เข้าใจความหมายของคำพูด ให้ความสำคัญในการสื่อสารคือ การที่สามารถจับคู่ความหมายตามรูป (Perceived meaning) กับความหมายที่แท้จริงในการสื่อสาร (Intended Meaning)
7. พิจารณาข้อมูลว่า ควรเก็บไว้ในความจำระยะสั้นหรือความจำระยะยาว (Short-term or Long-term Memory) ความจำระยะสั้นเหมาะกับบริบทที่ต้องใช้ในการโต้ตอบทันที ส่วนความจำ ระยะยาวเหมาะกับข้อมูลที่มีรายละเอียดมาก เช่น ข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการฟัง การบรรยาย เป็นต้น
8. ลบข้อมูลเดิมที่มีอยู่ คำวลี ประโยคส่วนใหญ่ที่รับไว้จะถูกลบอย่างรวดเร็ว ข้อมูลที่จะถูกเก็บไว้คือ ข้อมูลที่สำคัญเท่านั้น

Brown ได้กล่าวสรุปถึงการฟังว่า เป็นกระบวนการเชิงปฏิสัมพันธ์ นั่นคือ หลังจากการรับตัวบ่อนทางเสียงแล้ว ตัวบ่อนนั้นต้องผ่านกระบวนการต่าง ๆ ซึ่งเกิดขึ้นในลักษณะที่มีปฏิสัมพันธ์กัน ก่อนที่ผู้ฟังจะเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้พูด คือการโต้ตอบนั่นเอง ซึ่งกระบวนการต่างๆ ดังได้กล่าวมาอาจสรุปได้ว่า ประกอบด้วยวิธีการสำคัญ 2 ประการ คือ เมื่อผู้ฟังรับสารเข้ามาแล้ว ผู้ฟังจะนำความรู้ที่มีอยู่แล้วคือ ความรู้เกี่ยวกับตัวภาษาและความรู้ทั่วไปมาประกอบในการตีความการนำความรู้เกี่ยวกับตัวภาษามาใช้ประกอบในการตีความนั้น ผู้ฟังพิจารณาองค์ประกอบทางภาษาที่ปรากฏในคำพูด คือ เสียง คำศัพท์ และโครงสร้างประโยคช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฟัง ส่วนการนำความรู้ทั่วไปมาใช้ประกอบการตีความนั้น เป็นการใช้ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาของสิ่งที่ฟังหรือพิจารณา

สถานการณ์ในการฟัง ช่วยในการตีความสิ่งที่ฟัง ซึ่งวิธีการทั้งสองแบบนี้เรียกว่า กระบวนการล่างสู่บน (Bottom-up Process) และกระบวนการบนสู่ล่าง (Top-down Process)

จากแนวคิดต่าง ๆ เกี่ยวกับกระบวนการในการฟังดังที่เสนอมมาแล้ว สรุปได้ว่า กระบวนการในการฟังประกอบด้วยการรับตัวบ่อนภาษาทางเสียงและการตีความตัวบ่อนที่รับไว้ ตัวบ่อนที่รับเข้ามาอาจเก็บไว้ในความจำระยะสั้น หรือความจำระยะยาว ในการตีความตัวบ่อนนั้น ผู้ฟังใช้ ความรู้ต่าง ๆ เข้ามาช่วย โดยผ่านกระบวนการที่เรียกว่า กระบวนการล่างสู่บน หรือบนสู่ล่าง และกระบวนการทั้งสองอาจมีปฏิสัมพันธ์กันในการตีความสารที่รับไว้

4.4. ความสามารถในการฟัง

นักการศึกษาได้กล่าวถึงความสามารถในการฟังไว้ดังนี้

Brown และ Yule (1988,p. 58) ได้กล่าวถึงความสามารถในการฟังว่าการที่ผู้ฟังจะเข้าใจเรื่องที่ฟังนั้น ผู้ฟังต้องใช้ความรู้ทางด้านภาษาและความเข้าใจในบริบท เพื่อตีความสิ่งที่ได้ฟัง และขณะที่ผู้ฟังเชื่อมโยงสิ่งที่ได้ฟังมาก่อนกับข้อความที่กำลังจะตามมาเข้าด้วยกัน การใช้ความรู้ทั้งใน ด้านภาษาบริบทในการฟัง และการเชื่อมโยงข้อความดังกล่าวจะทำให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจสิ่งที่ผู้พูดพูดออกมา และช่วยให้ผู้ฟังสามารถทำนายในสิ่งที่ผู้พูดตั้งใจจะกล่าวด้วย

Richards (1990,p.50-51) ได้กล่าวถึงความสามารถในการฟังไว้ว่า ความสามารถในการฟังเริ่มจากการที่ผู้ฟังสามารถพิจารณาหน่วยย่อยของสารและสามารถนำความรู้ด้านภาษาและประสบการณ์มาใช้ในการพิจารณาหน่วยย่อยของภาษาพูดนั้น ผู้ฟังควรมีความสามารถในการฟัง หน่วยย่อยดังนี้

1. การฟังอย่างคร่าวๆ เพื่อจับคำศัพท์ที่รู้ความหมาย
2. การแบ่งกระแสเสียงที่ต่อเนื่องกัน ออกเป็นคำ ๆ ได้ เช่น ฟังออกว่าเสียงที่ต่อเนื่องกันว่า 'abookofmine' ประกอบด้วยคำ 4 คำ
3. การใช้ตัวแนะทางเสียงเพื่อหาจุดเน้นของสาร
4. การใช้ตัวแนะทางไวยากรณ์เพื่อเรียบเรียงเสียงออกเป็นหน่วยของสารที่ได้ความหมาย เช่น ระบุว่าข้อความ "the book which I lent you" แยกเป็น (the book) และ (which I lent you) ไม่ใช่แยกเป็น (the book which) กับ (I lent you)

สำหรับการนำความรู้และประสบการณ์มาใช้ในการฟังนั้น Richards สรุปว่า ผู้ฟังควรมีความสามารถในการฟังโดยใช้ความรู้และประสบการณ์มาช่วยให้เกิดความเข้าใจดังนี้

1. ความสามารถที่จะกำหนดได้ว่า สารที่ได้รับเป็นส่วนหนึ่งของเหตุการณ์ใด เช่น เป็นการเล่านิทาน การพูดตลก การพูดเล่น การสวดมนต์ การบ่น เป็นต้น

2. ความสามารถในการจำแนกประเภทสถานที่ บุคคลหรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ฟัง

3. ความสามารถในการระบุถึงสาเหตุและผลลัพธ์ของเรื่องที่ฟัง

4. ความสามารถในการคาดหมายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น

5. ความสามารถในการตีความหัวเรื่อง

6. ความสามารถในการตีความเกี่ยวกับลำดับเหตุการณ์ที่เกิดก่อนหลัง

7. ความสามารถในการตีความถึงรายละเอียดหรือข้อมูลที่ขาดหายไป

Rost (1991: 3-4) ได้กล่าวถึงความสามารถในการฟังว่าผู้ฟังต้องมีความสามารถในการใช้ ทักษะต่าง ๆ ดังนี้

1. ทักษะการรับรู้ (Perception skills) คือ ความสามารถในการจำแนกเสียงต่าง ๆ ได้ และสามารถจดจำคำศัพท์ที่ได้ฟัง

2. ทักษะการวิเคราะห์ (Analysis skills) คือ ความสามารถในการจำแนกหน่วยทางไวยากรณ์ได้ และสามารถจำแนกหน่วยทางภาษาที่ควรนำไปใช้ได้

3. ทักษะการสังเคราะห์ (Synthesis skills) คือ ความสามารถในการเชื่อมโยงตัวชี้แนะ ด้านภาษากับส่วนอื่น ๆ ได้ และสามารถนำความรู้เดิมมาใช้ประกอบเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการฟังได้อย่างเหมาะสม

สรุปได้ว่า ความสามารถในการฟัง หมายถึง การที่ผู้ฟังเข้าใจคำ ข้อความ สรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟัง เข้าใจสัมพันธ์ความในประโยค และสามารถสรุปอ้างอิง เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังได้โดยอาศัยความรู้ทางด้านภาษา บริบทต่างๆ ตลอดจนพื้นความรู้เดิมที่มีอยู่ เพื่อช่วยในการตีความข้อความที่ได้ฟัง และการที่ผู้ฟังจะมีความสามารถในการฟังนั้น ผู้ฟังต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น การรับรู้ คือสามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่างเสียง ตัวอักษร และรูปลักษณะของคำออกจากกันได้ การตีความสิ่งที่ได้ฟัง การทำนายสิ่งที่ได้ฟังต่อไปและการ เลือกฟังเฉพาะข้อความที่จำเป็น และเข้าใจสิ่งที่ฟังได้ตรงตามจุดมุ่งหมายของผู้พูด นั่นก็คือผู้ฟัง จะต้องใช้ทักษะการรับรู้ (Perception skills) ทักษะการวิเคราะห์ (Analysis skills) และทักษะการ สังเคราะห์ (Synthesis skills)

4.5. การทดสอบความสามารถในการฟัง

Jones และ Spolsky (1975 อ้างถึงใน ชาญณรงค์ อินทประเสริฐ, 2533: หน้า 39) ได้กล่าวถึงข้อคำนึงในการทดสอบความสามารถในการฟัง ดังนี้

1. ข้อคำถามควรจะวัดความเข้าใจในสิ่งที่ฟังจริง แทนที่จะวัดความรู้เกี่ยวกับภาษาหรือ หน่วยย่อย ๆ ของภาษา

2. ข้อทดสอบควรใช้ภาษาพูดที่เป็นธรรมชาติ (Spontaneous Speech) เช่น บทสนทนา บทสัมภาษณ์
3. ข้อทดสอบควรใช้สถานการณ์การฟังที่พบจริงในชีวิตประจำวัน เช่น การฟังรายการวิทยุ การฟังรายการโทรทัศน์ และการดูภาพยนตร์
4. เนื่องจากนักเรียนมีขีดจำกัดในการจำสิ่งที่ฟัง ดังนั้นสิ่งที่ฟังควรมีความยาวที่เหมาะสม
5. ภาษาที่ใช้ในข้อทดสอบควรเป็นภาษาที่ง่ายต่อการฟัง
6. ประเภทของข้อทดสอบที่ใช้ควรให้เหมาะสมกับจำนวนผู้สอบ เช่น ถ้ามีผู้สอบจำนวนมาก อาจใช้ข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ
7. ข้อทดสอบควรมีข้อคำถามในรูปแบบตัวเขียนให้นักเรียนอ่าน เพื่อป้องกันการที่ผู้สอบ ฟังคำถามไม่เข้าใจ
8. สถานที่ที่ใช้ในการทดสอบ ควรเป็นห้องปฏิบัติการทางภาษาโดยเฉพาะเพื่อไม่ให้มีเสียงรบกวน

ฟลาวเวอร์ดีว และมิลเลอร์ (Flowerdew and Miller, 2005, p. 202-203) ได้กล่าวถึง การทดสอบการฟังว่ามีรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป เช่น แบบทดสอบวัดความสามารถและจัดระดับความรู้ (Proficiency and Placement Test) เป็นการทดสอบเพื่อวัดและประเมินความสามารถทางด้านภาษาของผู้เรียนในวิชาเฉพาะเจาะจง ผู้สอนจึงต้องออกแบบแบบทดสอบที่เหมาะสมกับการฟังแต่ละรูปแบบ มีคำถามที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการฟังและความสามารถด้านการฟังที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพอีกทั้งยังเหมาะสมกับผู้เรียน ดังต่อไปนี้

1. การเขียนตามคำบอก (Dictation) คือ วิธีการทดสอบที่ผู้สอนอ่านเรื่องที่มีความยาว ประมาณ 150 คำให้ผู้เรียนฟังทีละประโยคหรือวลี ผู้เรียนเขียนประโยคหรือวลีที่ได้ยิน ซึ่งการทดสอบประเภทนี้นิยมใช้เป็นการทดสอบความสามารถทางภาษาต่าง ๆ ของผู้เรียน
2. การเขียนตามคำบอกแบบเติมคำ (Partial Dictation) คือ วิธีการทดสอบที่ผู้เรียนได้รับแบบทดสอบที่ละเว้นข้อความส่วนใหญ่ไว้ แล้วฟังเรื่องหรือเนื้อหาฉบับเต็มเพื่อให้ผู้เรียนเติมคำหรือวลี ประโยค ลงในช่องว่างให้ได้เนื้อหาหรือเรื่องราวในบทสนทนาที่สมบูรณ์
3. การฟังเรื่องแล้วตอบคำถาม (Text with Questions) คือ วิธีการทดสอบที่ให้ผู้เรียนฟังบทสนทนาที่ผู้สอนอ่าน หรือการฟังบทสนทนาจากแถบบันทึกเสียง ซีดี ไฟล์เสียงที่ผู้สอนสร้างขึ้นแล้วทำแบบทดสอบแบบเลือกตอบ (multiple-choices test) เพื่อวัดความสามารถการฟัง

4. การตอบสนองต่อประโยคที่ได้ยิน (Responding to Statement) คือ วิธีการทดสอบที่ผู้เรียนฟังประโยคหรือคำถามแล้วตอบสนองต่อสิ่งที่ได้ยินโดยการเลือกคำ หรือรูปภาพ ระบุว่าประโยคหรือคำถามที่ได้ฟังนั้นถูกหรือผิด หรือตอบสนองด้วยคำตอบแบบสั้น ๆ

5. การตอบคำถามถูก - ผิดแบบสามตัวเลือก (Three Choices True-False) คือ วิธีการทดสอบที่พัฒนามาจากแบบทดสอบประเภทเลือกคำตอบแบบถูก - ผิด (true or false test)

6. การเติมคำจากการฟังแถบบันทึกเสียง (Recorded Cloze) คือ วิธีการทดสอบที่ให้ผู้เรียนฟังเทปหรือแถบบันทึกเสียง ซึ่งในทุก ๆ คำที่ 15 จะถูกแทนที่ด้วยเสียงสัญญาณอื่น ๆ ที่ไม่ใช่คำ หรือวลีจากเรื่องและมีการหยุดระหว่างประโยค เพื่อให้ผู้เรียนเติมคำ หรือวลีให้เนื้อเรื่อง

7. การส่งผ่านข้อมูล (Information Transfer) คือ วิธีการทดสอบที่ให้ผู้เรียนฟังการบรรยาย หรือบทสนทนาแล้วสร้างแผนผัง จากนั้นเติมแผนผังหรือตารางในขณะฟัง (Nation and Newton, 2009, p. 170)

4.6. การประเมินการฟัง

เนชั่น และนิวตัน (Nation and Newton, 2009 ,p. 166-169) กล่าวถึงการประเมินการฟังว่าประกอบด้วยเกณฑ์การประเมิน 3 รูปแบบ คือ ความเชื่อมั่น ความเที่ยงตรง และความสะดวกในการวัด

1. ความเชื่อมั่น เป็นการวัดความน่าเชื่อถือของผลการวัดของแบบทดสอบ หากนำแบบทดสอบชุดเดิมไปใช้กับผู้เรียนอื่นผลการทดสอบก็ยังคงให้ผลเหมือนเดิม ในการตรวจสอบความเชื่อมั่นตามลักษณะทางสถิติสามารถทำได้ ดังนี้

- การทดสอบหรือการทดสอบซ้ำ (Test/Retest) โดยให้นำแบบทดสอบชุดเดิมมาใช้กับผู้เรียนกลุ่มเดิมแต่จะต้องเว้นระยะเวลาห่างในการทำแบบทดสอบประมาณ 1 สัปดาห์ ซึ่งแบบทดสอบที่มีความเชื่อมั่นจะต้องมีคะแนนผลการทดสอบไม่ต่างจากคะแนนการทดสอบเดิม

- วิธีแบ่งครึ่ง (Split Halves) คือ การแบ่งแบบทดสอบออกเป็นสองส่วน ให้กลุ่มผู้เรียนทำแบบทดสอบ โดยหากแบบทดสอบมี 50 ข้อ ผู้สอนแบ่งข้อสอบออกเป็น 2 ส่วน โดยการแบ่งออกตามเลขคู่และเลขคี่ จากนั้นนำไปให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบ และเปรียบเทียบผลการทดสอบในแต่ละกลุ่ม ถ้าเป็นการทดสอบที่มีความเชื่อมั่นจะมีผลคะแนนในการทดสอบคล้ายคลึงกันทั้งสองกลุ่ม

- แบบทดสอบที่คล้ายคลึงกัน คือ การแบ่งแบบทดสอบเป็นสองรูปแบบที่คล้ายกันให้มากที่สุดแต่ไม่เหมือนกัน เมื่อให้ผู้เรียนคนเดียวกันทำแบบทดสอบทั้งสองรูปแบบผลคะแนนในแต่ละครั้งไม่แตกต่างกัน

2. ความเที่ยงตรง แบบประเมินจะมีความเที่ยงตรงหากใช้วัดได้ตรงกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด ตัวอย่างเช่น แบบทดสอบการออกเสียงจะมีความเที่ยงตรงก็ต่อเมื่อใช้ทดสอบ การออกเสียง แต่จะขาดความเที่ยงตรงหากใช้ทดสอบความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสาร ความเที่ยงตรงสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด คือ ความเที่ยงตรงภายนอก คือ ผู้เข้าทำการประเมิน ผู้ให้การประเมิน และบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเห็นว่าแบบประเมินนี้ถูกต้อง เหมาะสม เที่ยงตรง และ ความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา คือ พิจารณาด้านเนื้อหา ทักษะ และภาษาของแบบประเมินว่าตรงตามสิ่งที่ต้องการประเมิน หรือไม่ ยกตัวอย่างเช่น ในการวัดความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาของแบบประเมิน ทักษะการฟังด้านวิชาการ ผู้สอนต้องคำนึงถึงองค์ประกอบและการใช้ทักษะการฟังของทักษะการฟังด้านวิชาการและนำมาสร้างแบบประเมิน ผู้สอนอาจประเมินโดยดูจากสิ่งที่เกี่ยวข้องกับทักษะการฟัง ด้านวิชาการ เช่น การจดบันทึก การเข้าใจคำศัพท์ทางวิชาการ และการจัดลำดับความคิดจากสิ่งที่ผู้เรียนฟัง

3. ความสะดวกในการวัด แบบประเมินเมื่อถูกนำไปใช้จริงมีข้อจำกัดต่าง ๆ มากมาย เช่น เวลา เงิน สิ่งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์ต่าง ๆ ดังนั้นจึงไม่ควรสร้างแบบประเมินที่ยาก หรือนานเกินไปสำหรับ 40 นาที ซึ่งถือว่าเป็นเวลาที่เหมาะสมสำหรับการทดสอบและประเมินการฟัง การออกแบบแบบประเมินจึงควรคำนึงถึงเวลาที่น่าแบบประเมินไปใช้จริง เช่น ไม่ควรใช้กระดาษ อุปกรณ์หรือใช้คนจำนวนมากเมื่อนำแบบประเมินไปใช้ และแบบประเมินจะต้องเข้าใจง่าย เป็นต้น โดยการสร้างแบบประเมินการฟังที่สะดวกในการวัดนั้นสามารถทำได้โดยการใช้ประเมินการฟังแบบ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยในแต่ละระดับจะมีสิ่งที่ต้องการ จะประเมินและคะแนนกำหนดไว้อย่างชัดเจนเพื่อให้ง่ายต่อการประเมินผู้เรียนแต่ละบุคคล

จากข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการทดสอบความสามารถในการฟังดังกล่าว สรุปได้ว่าการทดสอบความสามารถในการฟัง แบ่งออกเป็น การทดสอบเฉพาะการฟังอย่างเดียว ตัวอย่างเช่น การทดสอบการจำแนกเสียง และการทดสอบความเข้าใจในการฟัง เช่น การฟัง แล้วตอบคำถามเกี่ยวกับข้อความที่ฟัง การฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่ง การเขียนตามคำบอก ทั้งนี้การทดสอบความสามารถทางภาษาเกาหลีทดสอบโดยใช้รูปแบบการฟังเรื่องแล้วตอบคำถาม (Text with Questions) คือ วิธีการทดสอบที่ให้ผู้เรียนฟังบทสนทนาที่ผู้สอนอ่าน หรือการฟังจากแถบบันทึกเสียง แผ่นซีดี ไฟล์เสียงที่ครูสร้างขึ้น แล้วทำแบบทดสอบแบบเลือกตอบที่ถูกต้อง (multiple-choices test)

5.ความสามารถในการพูด

5.1. ความหมายการพูด

แดนนิส แมคควอล (McQuail, 2005) กล่าวว่า การพูด หมายถึงการให้และการรับความหมาย การถ่ายทอดและการรับสาร ซึ่งรวมถึงแนวคิดของการโต้ตอบ แบ่งปัน และมีปฏิสัมพันธ์กันด้วย

Wilbur Schramm ก็ได้ให้ความหมายของการพูดไว้ว่า การพูด คือ กระบวนการแลกเปลี่ยนข่าวสาร เกิดขึ้นโดยการถ่ายทอดสารจากบุคคลฝ่ายหนึ่ง ซึ่งทำหน้าที่ส่งสารผ่านสื่อหรือช่องทางต่าง ๆ ไปยังผู้รับสารโดยมี วัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง

สมุน อยู่สิน กล่าวว่า การพูด คือ กระบวนการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารระหว่างบุคคลต่อบุคคลหรือบุคคลต่อกลุ่ม โดยใช้สัญลักษณ์ สัญญาณ

5.2. วัตถุประสงค์ของการพูด

คณาจารย์ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย (2551,หน้า 17) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการพูดไว้ดังนี้

1. เพื่อแจ้งให้ทราบ (inform) ในการทำการสื่อสาร ผู้ทำการสื่อสารควรมีความต้องการที่จะบอกกล่าวหรือชี้แจงข่าวสาร เรื่องราว เหตุการณ์ หรือสิ่งอื่นใดให้ผู้รับสารได้รับทราบ
2. เพื่อสอนหรือให้การศึกษา (teach or education) ผู้ทำการสื่อสารอาจมีวัตถุประสงค์เพื่อจะถ่ายทอดวิชาความรู้ หรือเรื่องราวเชิงวิชาการ เพื่อให้ผู้รับสารได้มีโอกาสพัฒนาความรู้ให้เพิ่มพูนยิ่งขึ้น
3. เพื่อสร้างความพอใจหรือให้ความบันเทิง (please or entertain) ผู้ทำการสื่อสารอาจใช้วัตถุประสงค์ในการสื่อสารเพื่อสร้างความพอใจ หรือให้ความบันเทิงแก่ผู้รับสาร โดยอาศัยสารที่ตนเองส่งออกไปไม่ว่าจะอยู่ในรูปของการพูด การเขียน หรือการแสดงกิริยาต่าง ๆ
4. เพื่อเสนอหรือชักจูงใจ (Propose or persuade) ผู้ทำการสื่อสารอาจใช้วัตถุประสงค์ในการสื่อสารเพื่อให้ข้อเสนอแนะ หรือชักจูงใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่งต่อผู้รับสารและอาจชักจูงใจให้ผู้รับสารมีความคิดคล้อยตาม หรือยอมปฏิบัติตามการเสนอแนะของตน
5. เพื่อเรียนรู้ (learn) วัตถุประสงค์นี้มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับผู้รับสาร การแสวงหาความรู้ ของผู้รับสาร โดยอาศัยลักษณะของสาร ในกรณีนี้มักจะเป็นสารที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับวิชาความรู้ เป็นการหาความรู้เพิ่มเติมและเป็นการทำความเข้าใจกับเนื้อหาของสารที่ผู้ทำการสื่อสารถ่ายทอดมาถึงตน

6. เพื่อกระทำหรือตัดสินใจ (dispose or decide) ในการดำเนินชีวิตของคนเรามี สิ่งหนึ่งที่ต้องกระทำ อยู่เสมอก็คือ การตัดสินใจกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งการตัดสินใจนั้น อาจได้รับการเสนอแนะ หรือชักจูงใจให้กระทำอย่างนั้นอย่างนี้จากบุคคลอื่นอยู่เสมอ ทางเลือกในการตัดสินใจของเราจึงขึ้นอยู่กับข้อเสนอแนะนั้น

5.3 องค์ประกอบของการพูด

ธอร์นเบอรี (Thornbury. 2011) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการพูดไว้สองส่วนดังนี้

1. กระบวนการพูด ประกอบไปด้วย

1.1 การผลิตคำพูด (speech production) การพูดเป็นการผลิตคำต่อคำในการโต้ตอบกันของบุคคลโดยการผลิตเสียงต่อเสียง คำต่อคำนั้น เรียกว่า การพูดคุยกัน การพูดเกิดขึ้นในทันที แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า การพูดเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นโดยไม่ได้เตรียมตัวมาก่อน แต่หมายถึงเวลาในการเตรียมตัวเพื่อที่จะพูดนั้นมีอยู่อย่างจำกัด

1.2 แนวความคิดและการกำหนดเกี่ยวกับสิ่งที่จะพูด (conceptualization and formulation) ในการพูดนั้นจะต้องมีการคิดว่าจะพูดเรื่องอะไร จากนั้นจึงกำหนดหรือสร้างแผนผังความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่จะพูด ได้แก่ ระดับของบทสนทนา ไวยากรณ์ คำศัพท์ จากนั้นจึงสร้าง โครงร่างว่าจะพูดอะไรก่อนหรือหลังเป็นลำดับ ในการพูดภาษาอังกฤษนั้นจะแบ่งการพูดออกเป็นสองส่วน ได้แก่ หัวข้อ คือสิ่งที่กำลังพูดถึง และคำอธิบาย คือสิ่งที่ต้องการพูดเกี่ยวกับหัวข้อนั้น

1.3 การออกเสียง (articulation) การออกเสียงเกิดจากการใช้อวัยวะต่าง ๆ เพื่อผลิตเสียง กระแสลมที่ผลิตจากปอดเคลื่อนผ่านเส้นเสียง และถูกทำให้เกิดเป็นเสียงโดยตำแหน่งและการเคลื่อนที่ของอวัยวะในช่องปาก เช่น ลิ้น ฟัน และริมฝีปาก เสียงสระผลิตจากลิ้นและริมฝีปาก เสียงพยัญชนะเกิดจากการกักลมที่บริเวณริมฝีปากหรือฟัน ซึ่งผู้ที่พูดภาษาอังกฤษสามารถผลิตหน่วยเสียงที่มีความหมายได้มากกว่า 40 หน่วยเสียง โดยแบ่งเป็นเสียงสระและพยัญชนะเท่าๆกัน

1.4 การตรวจสอบตนเองและแก้ไขขณะที่พูด (self – monitoring and repair) การตรวจสอบตนเองในขณะที่พูดเป็นกระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่จะพูด การกำหนดสิ่งที่จะพูด และการออกเสียง การคิดทบทวนเกี่ยวกับสิ่งที่จะพูดในช่วงเตรียมการพูดอาจจะเป็นการละทิ้งคำพูดทั้งหมด คือคิดไว้แล้วว่าจะพูดอะไรแต่ไม่พูด เช่น เมื่อผู้พูดกำลังจะพูดถึงบุคคลอื่น แล้วพบว่าบุคคลนั้นอยู่ในระยะที่สามารถได้ยินสิ่งที่ผู้พูดพูดได้ ผู้พูดก็จะไม่พูดสิ่งที่เตรียมไว้ การตรวจสอบตนเองในช่วงกำหนดสิ่งที่จะพูดอาจจะแสดงผลออกมาโดยการพูดซ้ำลง หรือการหยุดพูดแล้วพูดโดยใช้คำใหม่ การตรวจสอบตนเองในช่วงการออกเสียงเกิดขึ้นเมื่อผู้พูดออกเสียงผิดหรือออกเสียง

ไม่ถูก การตรวจสอบขณะพูดคือความสามารถในการแก้ไข รวมทั้งเป็นการตอบสนองต่อการตรวจสอบตนเองหรือส่งสารโดยคู่สนทนา

1.5 การพูดได้อย่างอัตโนมัติ (automaticity) การพูดได้อย่างอัตโนมัติเป็นสิ่งที่จำเป็นที่จะช่วยให้ผู้พูดประสบความสำเร็จในการพูดได้อย่างคล่องแคล่ว การพูดก็เหมือนกับทักษะอื่นๆ เช่น การขับรถ หรือการเล่นดนตรี การฝึกฝนบ่อยๆ จะช่วยให้มีทักษะพูดที่ดีขึ้น

1.6 การพูดคล่องแคล่ว (fluency) การพูดคล่องแคล่วไม่ได้หมายถึงการพูดเร็วเพียงอย่างเดียว ความเร็วในการพูดเป็นเพียงปัจจัยหนึ่งเท่านั้น ในการพูดคล่องแคล่วนั้น การหยุดถือเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่มีความสำคัญเท่ากันกับความเร็ว การหยุดที่ถูกที่ถูกจังหวะและความถี่ของการหยุดถือเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้เกิดการพูดคล่องแคล่วผู้พูดจะใช้กลวิธีการพูด ได้แก่ การใช้คำเสริมช่วงหยุด (pause fillers) เช่น ar uh และ um การใช้ข้อความแสดงความคลุมเครือของผู้พูด (vagueness expressions) เช่น sort of และ I mean และการพูดซ้ำ (repeats) คำตรงที่ผู้พูดหยุด เช่น well, what's the... what's the failure with football, I mean this... this I don't really see I mean it... Cos the money... how much does it cost to get it down the road now?

ลักษณะของการพูดคล่องแคล่วสามารถสรุปได้ดังนี้

- อาจจะมีการหยุดบ้างแต่ไม่หยุดบ่อย
- ในการการหยุดจะต้องใช้คำเสริมเข้ามาช่วย
- การหยุดจะเกิดขึ้นในช่วงจุดเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ
- มีการพูดติดต่อกันยาวหลายคำสลับกับการหยุด

1.7 การจัดการพูด (managing talk) ในการพูดนั้นจะต้องมีการจัดการสองสิ่งด้วยกันคือการปฏิสัมพันธ์และการลำดับการพูด ในการพูดทุกครั้งจะต้องมีการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง แม้ว่าการพูดนั้นจะเป็นการสื่อสารทางเดียว เช่น การบรรยาย การปราศรัยของนักการเมือง และทอล์คโชว์ ผู้พูดก็ต้องมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ฟังเช่นกัน ในส่วนของการพูดสนทนานั้นมีกฎทั่วไปของการสนทนา เช่น การลำดับก่อนหลังในการเป็นผู้พูดผู้ฟัง ควรหลีกเลี่ยงการเงียบเป็นเวลานานในวงสนทนา ฟังเมื่อคนอื่นพูด ส่งสัญญาณเมื่อต้องการพูด และส่งสัญญาณให้รู้ว่ากำลังฟัง เช่น เมื่ออยู่ในที่ประชุมหรือในห้องเรียนเราให้สัญญาณเมื่อต้องการพูดโดยการยกมือ

2. ความรู้ของผู้พูด แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

2.1 ความรู้นอกเหนือจากภาษาศาสตร์ (extralinguistic knowledge) คือ ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม บริบท และความคล้ายคลึงกันของวัฒนธรรมของผู้พูดคนอื่น ๆ ความรู้ด้านสังคมเป็นความรู้เกี่ยวกับคุณค่าทางสังคมและพฤติกรรมที่เป็นบรรทัดฐานของคนในสังคมนี้ ๆ เรารับรู้ความรู้ด้านสังคมเหล่านี้ได้ผ่านภาษา ความรู้ทางด้านสังคมจึงเป็นได้ทั้งความรู้

นอกเหนือจากภาษาศาสตร์และความรู้ด้านภาษาศาสตร์ เช่น ในการทักทายนั้นบางสังคมใช้การจับมือ บางสังคมต้องโอบกอด หรือบางสังคมต้องโค้งคำนับ และเรารู้ว่าคนในสังคมนั้นๆ พูดว่าอะไรเมื่อกล่าวทักทายกัน

2.2 ความรู้เกี่ยวกับภาษาศาสตร์ (linguistic knowledge) ประกอบไปด้วย

2.2.1. ความรู้เกี่ยวกับชนิดของภาษา (genre knowledge) แบ่งตามเป้าหมายในการใช้ภาษาออกเป็น 2 ชนิด ดังนี้

1. ภาษาเพื่อดำเนินการ (transactional) คือ ภาษาที่ใช้เพื่อการถ่ายโอนข้อมูลและส่งเสริมการซื้อขายสินค้าและบริการต่างๆ การพูดโดยใช้ภาษาเพื่อดำเนินการอาจจะใช้เมื่อต้องการโทรจองโต๊ะที่ร้านอาหาร เป็นต้น

2. ภาษาเพื่อปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (interpersonal) คือ ภาษาที่ใช้เพื่อสร้างสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น การพูดโดยใช้ภาษาเพื่อปฏิสัมพันธ์อาจจะใช้ในการสนทนากับเพื่อน ที่ร้านอาหาร เป็นต้น

2.2.2 ความรู้เกี่ยวกับสัมพันธสาร (discourse knowledge) คือ ความรู้ในการจัดการและเชื่อมโยงคำ และการลำดับการพูดและฟังของคู่สนทนาในการสนทนาได้ตอบกัน ซึ่งเรียกว่า ความสามารถในการใช้ภาษาระดับสัมพันธสาร

2.2.3 ความรู้เกี่ยวกับวัจนปฏิบัติ (pragmatic knowledge) คือ ความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและบริบทในการใช้ภาษา รวมถึงเป้าหมายของการใช้ภาษา ผู้พูดต้องรู้ว่าควรจะปรับข้อความให้สอดคล้องกับบริบท และผู้ฟังใช้ข้อมูลในบริบทนั้นมาช่วยในการทำความเข้าใจกับสิ่งที่ได้ยินอย่างไร

1. วัจนกรรม (speech acts) คือ การที่ผู้พูดพูดถึงสิ่งหนึ่งในขณะที่พูดก็ทำสิ่งนั้นด้วย และผู้พูดต้องใช้ภาษาได้ตรงตามหน้าที่ของภาษา เช่น บอกเล่า แนะนำ ขอร้อง ปฏิเสธ คำสั่ง เป็นต้น

2. หลักการร่วมมือกัน (the co-operative principle) คือ ในการสนทนานั้นเมื่อมีผู้ถามก็ต้องมีผู้ตอบ แต่ในการได้ตอบการสนทนานั้นจะต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เป็นที่พอใจทั้งสองฝ่าย

3. ความสุภาพ (politeness) ในการพูดนั้นผู้พูดควรจะพูดอย่างสุภาพ และไม่พูดให้ผู้อื่นเสียหน้า หรือรู้สึกเสียใจ ผู้พูดสามารถใช้คำที่มีความเชิงบวกตามหลักการทางภาษานั้นๆ มาใช้ในการการพูดเพื่อให้เกิดความสุภาพ

4. ทำเนียบภาษา (register) คือ ความรู้เกี่ยวกับการเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสมกับขอบเขต (field) บุคคล (tenor) และรูปแบบ (mode)

5. โครงสร้าง (structure) โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ใช้ในการพูดนั้นแตกต่างจากการเขียน เนื่องจากการพูดเกิดขึ้นในทันทีซึ่งต่างจากการเขียนที่มีเวลาตรวจทานการใช้ภาษา ในการพูดมักจะใช้ question tags เพื่อถามผู้ฟังว่า "ใช่" หรือ "ไม่ใช่" นอกจากนั้น tense ที่ถูกนำมาใช้ในการพูดมากที่สุดคือ present simple tense และ present progressive tense

6. คำศัพท์ (vocabulary) ในภาษาพูดนั้นมีความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์และการแสดงความหมายที่แสดงให้เห็นความคิดของผู้พูดอยู่ คำศัพท์ที่ผู้พูดใช้จะเป็นคำศัพท์ที่มีความหมายสอดคล้องกับบริบทนั้น ๆ เช่น I, me, then, now, here, there เป็นต้น

7. วลีหรือกลุ่มคำ (chunk) คือ คำหลายคำที่นำมารวมกัน แบ่งเป็นประเภทย่อย ๆ ดังนี้

- การจัดวางกลุ่มคำที่ต้องใช้ควบคู่กันในประโยค (collocations) เช่น densely populated, rich and famous, set the table

- วลี (phrasal verbs) เช่น get up, log on, run out of, go on about

- สำนวน (idioms) เช่น part and parcel, make ends meet, as cool as a cucumber, speak of the devil

- ส่วนประกอบของประโยคที่ใช้ขึ้นต้นประโยค (sentence frames) เช่น would you like a...? The thing is ..., What really gets me is...

- คำที่ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ (social formulas) เช่น see you later, have a nice day, mind your head

- คำเชื่อมความ (discourse markers) เช่น if you ask me, by the way, I take your point, to cut a long story short...

8. การออกเสียง (phonology) สำคัญในการออกเสียงของผู้พูด คือการออกเสียงสูงต่ำ (intonation) การออกเสียงสูงต่ำทำให้เห็นข้อมูลที่สำคัญของการพูดนั้นชัดเจนมากยิ่งขึ้น ในการพูดภาษาอังกฤษนั้นจะเห็นได้ว่าระดับเสียง (pitch) ที่สูงขึ้นกับข้อมูลใหม่นั้นมีความสัมพันธ์กัน และเมื่อระดับเสียงลดลงนั้นแสดงว่าการพูดได้สิ้นสุดลงแล้ว

2.3 ความรู้เกี่ยวกับเงื่อนไขการพูด (speech condition) เงื่อนไขการพูดมีส่วนช่วยในการที่จะพูดได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่วและประสบความสำเร็จในการสื่อสาร ซึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อเงื่อนไขการพูด ได้แก่ปัจจัยดังต่อไปนี้

2.3.1 ปัจจัยด้านองค์ความรู้ (cognitive factors) เมื่อผู้พูดได้พูดเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้พูดคุ้นเคย หรือเป็นสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อสารและมีความสนใจ โดยผู้พูดได้พูดกับคู่สนทนาที่คุ้นเคยก็จะช่วยให้ผู้พูดพูดได้ง่ายขึ้น

2.3.2 ปัจจัยด้านความรู้สึก (affective factors) เมื่อผู้พูดได้พูดเกี่ยวกับเรื่องที่ตนชอบก็จะพูดได้ดี แต่ถ้าหากผู้พูดต้องมีความรู้สึกว่าคุณถูกจับผิดอยู่ เช่น รู้ว่ากำลังถูกประเมินการพูด อาจทำให้ผู้พูดรู้สึกกังวลในขณะที่พูด

2.3.3 ปัจจัยด้านการพูด (performance factors) การพูดกับคู่สนทนาแบบพบหน้ากัน หรือการพูดรายงานหน้าชั้นที่โรงเรียนจะช่วยให้การพูดพัฒนามากกว่าการฝึกพูดกับตัวเองคนเดียว เนื่องจากมีเพื่อนคอยให้คำแนะนำ นอกจากนั้นแล้วผู้พูดควรได้ฝึกพูดในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม และมีการเตรียมตัวก่อนพูดจะช่วยให้พูดได้ดีขึ้น

5.4 หลักในการพูด

การพูดจะประสบความสำเร็จตรงตามจุดประสงค์หรือไม่ผู้ส่งสารควรคำนึงถึงหลักการพูด ดังนี้ (ภาควิชาภาษาไทย สถาบันราชภัฏเทพสตรี ลพบุรี, 2542. หน้า 13-14)

1. ผู้พูดที่จะสื่อสารให้ได้ผลและเกิดประโยชน์ จะต้องทำความเข้าใจเรื่ององค์ประกอบในการพูดและปัจจัยทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับระบบการรับรู้ การคิด การเรียนรู้ การจำ ซึ่งมีผลต่อประสิทธิภาพ ในการพูด
2. ผู้ที่จะพูดต้องคำนึงถึงบริบทในการพูด บริบทในการพูด หมายถึง สิ่งที่อยู่แวดล้อมที่มีส่วนในการกำหนดรู้ความหมายหรือความเข้าใจในการสื่อสาร
3. คำนึงถึงกรอบแห่งการอ้างอิง (frame of reference) มนุษย์ทุกคนจะมีพื้นฐานความรู้ทักษะ เจตคติ ค่านิยม สังคม ประสบการณ์ ฯลฯ เรียกว่าภูมิหลังแตกต่างกัน ถ้าผู้สื่อสารใดมีกรอบแห่ง การอ้างอิงคล้ายกัน ใกล้เคียงกัน จะทำให้การสื่อสารง่ายขึ้น
4. การพูดจะมีประสิทธิผล เมื่อผู้ส่งสารส่งสารอย่างมีวัตถุประสงค์ชัดเจนผ่านสื่อหรือช่องทาง ที่เหมาะสม ถึงผู้รับสารที่มีทักษะในการสื่อสารและมีวัตถุประสงค์สอดคล้องกัน
5. ผู้ส่งสารและผู้รับสาร ควรเตรียมตัวและเตรียมการล่วงหน้า เพราะจะทำให้การพูดราบรื่น สะดวก รวดเร็ว เป็นไปตามวัตถุประสงค์และสามารถแก้ไขได้ทันทั่วทั้งที่ หากจะเกิดอุปสรรคที่จุดใดจุดหนึ่ง
6. คำนึงถึงการใช้ทักษะ เพราะภาษาเป็นสัญลักษณ์ที่มนุษย์ตกลงใช้ร่วมกัน ในการ สื่อความหมาย ซึ่งถือได้ว่าเป็นหัวใจในการสื่อสาร ผู้สื่อสารต้องศึกษาเรื่องการใช้ภาษา และสามารถใช้ภาษาให้เหมาะสมกับกาลเทศะ บุคคล เนื้อหาของสาร และช่องทางหรือสื่อ ที่ใช้ในการ สื่อพูด

7. คำนึงถึงปฏิริยาตอบกลับตลอดเวลา ถือเป็นการประเมินผลการสื่อสารที่จะทำให้คู่สื่อสารรับรู้ผลของการสื่อสารว่าประสบผลดีตรงตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ควรปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขข้อบกพร่องใด เพื่อที่จะทำให้การพูดเกิดผลตามที่ต้องการ

5.5 ความสำคัญของการพูด

การพูดมีความสำคัญดังนี้

1. การพูดหรือสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ทุกเพศทุกวัย ไม่มีใครที่จะดำรงชีวิตได้ โดยปราศจากการพูด ทุกสาขาอาชีพก็ต้องใช้การพูดหรือการสื่อสารในการปฏิบัติงาน การทำธุรกิจต่าง ๆ โดยเฉพาะสังคมมนุษย์ที่มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาตลอดเวลา พัฒนาการทางสังคม จึงดำเนินไปพร้อม ๆ กับพัฒนาการทางการสื่อสาร

2. การพูดก่อให้เกิดการประสานสัมพันธ์กันระหว่างบุคคลและสังคม ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างคนในสังคม ช่วยสืบทอดวัฒนธรรมประเพณี สะท้อนให้เห็นภาพความเจริญรุ่งเรือง วิถีชีวิตของผู้คน ช่วยธำรงสังคมให้อยู่ร่วมกันเป็นปกติสุขและอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

3. การพูดเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาความเจริญก้าวหน้าทั้งตัวบุคคลและสังคม การพัฒนาทางสังคมในด้านคุณธรรม จริยธรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ฯลฯ รวมทั้งศาสตร์ในการสื่อสาร จำเป็นต้องพัฒนาอย่างไม่หยุดยั้ง การสื่อสารเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์และพัฒนาความเจริญก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ

5.6 การวัดและประเมินผลความสามารถในการพูด

ความสามารถในการพูด หมายถึง ความสามารถในการผลิตภาษา และเป็นกระบวนการสื่อความหมาย ผู้พูดจะต้องถ่ายทอดความคิดความรู้สึกละเอียดออกมาเป็นรหัสของภาษาหรือเป็นคำพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ และนอกจากจะใช้การเน้นหนักในคำและระดับเสียงสูงต่ำในประโยค เพื่อสื่อความหมายแล้ว ผู้พูดยังได้แสดงถึงวัฒนธรรมและสภาพของผู้พูด คือ แสดงจุดมุ่งหมายในการพูดว่า ต้องการพูดอะไร พูดกับใคร ที่ไหน และพูดอย่างไร ฯลฯ ให้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ นอกจากนี้ผู้พูดยังต้องมีความคล่อง (Fluency) และความถูกต้องชัดเจน (Accuracy)

(สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ 2532, หน้า 53-54) แฮริส (Harris 1988, p. 81-82) กล่าวว่า ความสามารถในการพูด หมายถึงความสามารถในการนำองค์ประกอบ 5 ประการมาใช้ในการกระบวนการพูด องค์ประกอบเหล่านี้ คือ

1. การออกเสียง ซึ่งหมายถึง การออกเสียงสระ พยัญชนะ การเน้นเสียงระดับเสียงสูงต่ำในประโยค ตลอดจนถึงจังหวะในการพูด

2. โครงสร้างไวยากรณ์
3. การใช้คำศัพท์
4. ความคล่องแคล่ว
5. ความเข้าใจ ซึ่งหมายถึง ปริมาณและคุณภาพของความเข้าใจของผู้ฟังต่อ

คำพูดที่พูดออกไป

บาร์ทซ์ (Bartz 1979,p.18-22) เสนอความคิดเห็นว่า การกำหนดความสามารถในการพูดจะต้องประกอบด้วยสิ่งต่างๆต่อไปนี้

1. ความคล่องแคล่ว หมายถึง ความราบรื่นและความต่อเนื่องและความเป็นธรรมชาติในการพูด
2. ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถที่จะพูดให้ผู้ฟังเข้าใจ
3. คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสาร หมายถึง ความถูกต้องของภาษาที่พูดออกไป

4. ปริมาณของข้อมูลที่สามารถสื่อสารได้ หมายถึง ปริมาณของข้อความหรือข้อมูลที่สามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจ

5. ความพยายามในการสื่อสาร หมายถึง ความพยายามที่จะให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่ตนพูดโดยใช้คำพูดและไม่ใช้คำพูดเพื่อการสื่อสาร

เทเลอร์ (Taylor 1996,p.132) แบ่งความสามารถในการพูดออกเป็น 4 ด้าน กำหนดให้แต่ละด้านมีคะแนนสูงสุดเป็น 8 คะแนน จากนั้นรวมคะแนนเพื่อให้คะแนนแก่ผู้สอบในหัวข้อต่อไปนี้

1. ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา จังหวะ และความเร็วเป็นธรรมชาติมีความสัมพันธ์ของข้อความ แปลและการหยุดระหว่างพูด
2. ความถูกต้อง ความถูกต้องตามโครงสร้างทางไวยากรณ์และคำศัพท์
3. ขอบเขต มีวงคำศัพท์และไวยากรณ์พอเพียงสำหรับที่ดำเนินการสื่อสารจนจบกระบวนการสื่อสาร

4. การออกเสียง มีการควบคุมการลงเสียงหนักเบา จังหวะในการพูด การใช้เสียงสูงต่ำและระดับเสียงในภาษาแม่ของผู้พูดนั้นอาจเกิดขึ้นได้ แต่ต้องไม่มีผลต่อการสื่อสาร

อัจฉรา วงษ์โสธร (2543, หน้า 79-80) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับเกณฑ์การแบ่งระดับความสามารถในการพูด ดังต่อไปนี้

1. การออกเสียงชัดเจนหรือไม่ เพียงใด มีการลงเสียงหนักเบา การใช้ น้ำเสียงขึ้นลง

2. ท่วงที สีหน้า การสบตากับผู้ฟังสอดคล้องและเหมาะสมกับการแสดงออก
ทางการพูดหรือไม่

3. คำศัพท์ จำนวนที่ใช้เหมาะสมและได้ความหมายหรือไม่

4. โครงสร้างประโยคที่ใช้ถูกต้องหรือไม่

5. สามารถพูดได้ใจความสำคัญของการพูดหรือไม่

6. รายละเอียดสนับสนุน หรือ ได้แย้ง พร้อมทั้งการให้เหตุผลหรือไม่

7. สรุปประเด็น หรือ การขมวดท้ายคำพูดหรือไม่

8. การรักษาสัมพันธภาพกับผู้ฟังที่พูดด้วยโดยใช้ปฏิสัมพันธ์ทางภาษาที่เหมาะสมหรือไม่ องค์ประกอบเหล่านี้ เป็นแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับความสามารถทางการพูดที่จะใช้เป็นหลักเกณฑ์วัดความสามารถในการพูดว่าอยู่ในระดับใด

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2538.หน้า 64-68) กล่าวว่า การวัดและประเมินผล
การพูดสามารถทำได้ 6 วิธี ดังนี้

1. ให้นักเรียนดูรูปภาพ หรือวีดิทัศน์ แล้วอธิบายโดยใช้ศัพท์และโครงสร้างที่
เรียนแล้วและให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับภาพเรื่อง เพศ วัย วุฒิ สถานภาพทางสังคม อาชีพ
สภาพแวดล้อม สีหน้า น้ำเสียง อากัปกิริยา และความรู้สึก ตลอดจนให้ข้อสังเกตผู้ที่เกี่ยวข้อง
คู่สนทนาในภาพหรือวีดิทัศน์

2. ให้สนทนาเป็นคู่ ๆ โดยกำหนดสร้างสถานการณ์ให้

3. ให้บันทึกตารางเวลาทำงาน แล้วนัดประชุมครั้งต่อไป

4. หารายงานเพื่อน ๆ ในชั้น หลังจากสำรวจว่ากิจกรรมที่เพื่อน ๆ ทำมากที่สุด

ใน پایانวันอาทิตย์

5. ให้สัมภาษณ์เป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม

6. ให้เล่าเรื่องโดยใช้จินตนาการของตนเอง หรือจากประสบการณ์จริง

อันเดอร์ฮิลล์ (Underhill 1988. p. 44-87) ได้เสนอกิจกรรมการวัดประเมินผล
การพูดไว้ 19 แบบ ดังต่อไปนี้

1. การอภิปราย หรือ การสนทนาระหว่างผู้เข้าสอบ

2. การรายงาน

3. การอภิปราย เพื่อเลือกวิธีการแก้ปัญหาเป็นกลุ่ม

4. การแสดงบทบาทสมมติ

5. การสัมภาษณ์

6. การบรรยายวิธีการปฏิบัติให้เพื่อนสร้างรูปแบบใดๆ

7. การกรอกแบบฟอร์ม แล้วสนทนากับผู้สัมภาษณ์
 8. การสนทนาได้ตอบตามสถานการณ์สั้นๆที่กำหนดให้
 9. การถาม – ตอบ ชุดคำถามที่เรียนตามลำดับความยาก
 10. การบรรยายภาพหรือภาพประกอบเรื่อง
 11. การอธิบายเกี่ยวกับวัตถุ หรือกระบวนการใดๆในชีวิตประจำวัน
 12. การเล่าเรื่องหรือข้อความจากสิ่งที่ได้อ่าน
 13. การเล่าเรื่องหรือข้อความจากสิ่งที่ได้ฟัง
 14. การอ่านออกเสียงจากบทอ่านที่ได้อ่านแล้ว
 15. การแปลความหรือตีความบทอ่านเป็นภาษาอังกฤษ
 16. การพูดเติมข้อความให้สมบูรณ์จากสิ่งที่ได้อ่านหรือได้ฟังมา
 17. การให้แก่วลีผลิตจากสิ่งที่ได้อ่านหรือฟังโดยการพูด
 18. การพูดเปลี่ยนประโยคที่กำหนด ให้อยู่ในรูปที่ใช้ไวยากรณ์ต่างจากเดิม
 19. การพูดซ้ำประโยคต่างๆที่เพิ่มความซับซ้อนตามลำดับ
- แครร์รอล (Carroll 1982,p. 53-55,134-139) ได้ให้แนวทางการให้คะแนนการ

พูดไว้ดังนี้

- 5 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามแล้วตอบได้ถูกต้องให้รายละเอียดได้ไม่ติดขัด
- 4 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามแล้วตอบได้ถูกต้องให้รายละเอียดได้เมื่อถาม

ต่อ

- 3 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามแล้วตอบมีความลังเล ไม่ตอบทันที
- 2 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามแล้วตอบผิดในครั้งแรก แต่แก้ไขให้ถูกต้องได้
- 1 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามแล้วตอบผิดและตะกุกตะกักแต่แก้ไขได้บ้าง
- 0 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามแล้วไม่เข้าใจคำถาม และไม่พูดเลย

สรุปได้ว่า ความสามารถในการพูดมีหลายระดับและมีองค์ประกอบในการวัดหลายอย่าง เช่น ความคล่องแคล่ว การออกเสียง ทำทาง ความเข้าใจ ความถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์ความพยายามในกาสื่อสาร และนอกจากนี้การวัดและประเมินผลความน่าสนใจในการพูดภาษาเกาหลีก็สามารถทำได้หลายวิธี ซึ่งผู้ประเมินสามารถเลือกและปรับใช้ให้เหมาะสมกับการประเมินของตนเองได้จากการศึกษาองค์ประกอบของความสามารถในการพูดเกณฑ์การแบ่งระดับความสามารถในการพูดและวิธีการวัดและประเมินผลความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี จากเอกสารข้างต้นผู้วิจัยได้ปรับวิธีประเมินความสามารถในการพูดภาษาเกาหลีให้เหมาะสมกับบริบท โดยกำหนดให้นักเรียนพูดหรือสนทนาตามสถานการณ์และบทบาทที่กำหนด

และได้ปรับระดับเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดให้เหมาะสมกับนักเรียนดังแสดงในตาราง 8

ตาราง 8 แสดงระดับเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาเกาหลี

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	4	3	2	1
1.การออกเสียง	การออกเสียงถูกต้องตามหลักการออกเสียง มีเสียงเน้นหนักในคำและประโยคอย่างสมบูรณ์เหมือนเจ้าของภาษา	การออกเสียงถูกต้องตามหลักการออกเสียงมีเสียงเน้นหนักในคำและประโยคอย่างสมบูรณ์แต่ยังไม่เหมือนเจ้าของภาษา	การออกเสียงคำและประโยคได้ มีเสียงเน้นหนักในคำและประโยคเป็นส่วนใหญ่สำเนียงยังเป็นไทยอยู่บ้าง	การออกเสียงคำและประโยคผิดหลักการ ไม่เน้นเสียง ทำให้สื่อสารไม่ได้
2.ความถูกต้องด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์	การใช้ไวยากรณ์มีที่ผิดไม่เกิน 2 แห่ง และรูปประโยคถูกต้องทั้งหมด	มีที่ผิดพลาดในโครงสร้างไวยากรณ์อยู่บ้าง แต่ยังพอสื่อความหมายได้	มีที่ผิดพลาดในโครงสร้างไวยากรณ์หลายแห่งจนมีปัญหาในการสื่อสาร	การใช้ไวยากรณ์เกือบทั้งหมด ไม่ถูกต้อง
3.การแสดงท่าทาง อารมณ์และน้ำเสียงประกอบการพูด	แสดงท่าทาง พูดด้วยน้ำเสียงและอารมณ์ได้ตามบทบาทและสถานการณ์อย่างเป็นธรรมชาติ	พูดโดยแสดงท่าทางประกอบแต่ไม่เป็นธรรมชาติ	พูดโดยไม่แสดงท่าทางประกอบ	พูดเหมือนอ่านไม่เป็นธรรมชาติ ยืนนิ่งๆ ไม่มีการสื่อสารด้วยความน่าสนใจ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

วิรงรอง เทพสุริยวงศ์. (2547) ทำการวิจัยเรื่อง "การใช้กิจกรรมการละครเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการละครสูงกว่านักศึกษาที่เรียนโดยใช้การฝึกอุปประโยค 2) การจัดการเรียนรู้ด้านการพูดโดยใช้กิจกรรมการแสดงละคร ทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามสถานการณ์ จะเห็นได้จากการใช้กิจกรรมการละครในการวิจัยครั้งนี้ ระดับการประเมินการใช้ภาษาได้ถูกต้องตามสถานการณ์อยู่ในระดับดี 3) การจัดการเรียนรู้การพูดโดยใช้กิจกรรมการละครทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านความร่วมมือและความสามัคคีในกลุ่ม จากแบบประเมินการพูดเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนพบว่า ระดับการพัฒนาด้านความร่วมมือและความสามัคคีในกลุ่มและการร่วมแสดงละครของผู้เรียนอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยที่ 3.00 ตามสถานการณ์ต่างๆ จากบทบาทสมมติ ส่งผลให้นักเรียนที่ทดลองนั้นได้รับการพัฒนาทักษะการพูดและเกิดความรู้ความเข้าใจในบทเรียนมากขึ้นจึงทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บัณฑิตฐ์ พันศิริ. (2554) ทำการวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพของเทคนิคการละครที่มีต่อการลดความกังวลในการใช้ภาษาต่างประเทศในชั้นเรียนของนักเรียนไทยที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ. ผลวิจัยพบว่า ก่อนการทดลอง ผู้เข้าร่วมทั้ง 44 คน มีความกังวลในการใช้ภาษาต่างประเทศ ในชั้นเรียน โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อแบ่งความกังวลออกเป็นประเภทต่างๆ พบว่า ผู้เข้าร่วมมีความกังวลในการสื่อสารในระดับสูง แต่มีความกลัวในการได้รับการประเมินทางลบและ ความกังวลในการสอบในระดับปานกลาง นอกจากนี้ ภายหลังการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการละคร พบว่า ความกังวลในการใช้ภาษาต่างประเทศในชั้นเรียนของผู้เรียนลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ พบว่า กิจกรรมการแสดงสดโดยให้มีการเตรียมพร้อม และกิจกรรมเกมการแสดงได้รับการระบุให้เป็นกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพสูงสุดในการลดความกังวลในการใช้ภาษาต่างประเทศ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษบา บัวสมบุญ .(2555) ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระด้วยวิธีสอน โดยใช้การแสดงละคร ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระหลังเรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้การแสดงละครสูงกว่าก่อนเรียน พฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่มอยู่ในระดับมาก ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้การแสดงละครในระดับเห็นด้วยมาก

อนุสรฯ สุขบำรุง. (2557) ทำวิจัยเรื่อง กลวิธีการเรียนรู้และแรงจูงใจในการเรียนภาษาเกาหลีของนักเรียน มัธยมในจังหวัดนครศรีธรรมราช ผลจากการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมัธยมใช้กลวิธีในการเรียนภาษาเกาหลี แบบอภิปรายและกลวิธีทางอารมณ์เพื่อใช้ในการเรียนภาษาเกาหลี 2) นักเรียนมัธยมมีแรงจูงใจเชิง บุรณาการมากกว่าแรงจูงใจเชิงเครื่องมือ 3) ความสัมพันธ์ของกลวิธีในการเรียนภาษาเกาหลีและ แรงจูงใจในการเรียนภาษาเกาหลีของนักเรียนมัธยมในจังหวัดนครศรีธรรมราชมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกัน ซึ่งถ้านักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาเกาหลีที่สูงก็จะมีการใช้กลวิธีในการเรียนภาษาเกาหลีที่สูงเช่นกัน

โดยสรุปได้ว่า จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้ง 4 เรื่อง ผู้วิจัยพบว่า 1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ละครนั้นทำให้ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 2) การเรียนรู้โดยใช้ละครทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนและลดความกังวลใจในการเรียนมากกว่าการเรียนด้วยวิธีปกติ

งานวิจัยต่างประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยต่างประเทศ ที่เกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในการพัฒนาความสามารถของผู้เรียน มีดังนี้

Ridel (1975) ทำวิจัยเรื่อง An Investigation of the Effect of Creative Dramatics on Ninth Grade Student ผลการวิจัยพบว่า การใช้กิจกรรมการละครมีผลต่อการพัฒนาด้านการสื่อสารและด้านจินตนาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ แม้ว่าผู้สอนจะไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับการละครมาก่อน

Whitcar (1992,p. 1-8) ทำวิจัยเรื่อง การใช้กิจกรรมการละครในการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษพร้อมกับการฝึกทักษะและมีความมั่นใจที่จะสร้างสรรค์ความคิดของตนเอง ในขณะที่เริ่มเรียนชั่วโมงแรก ผู้เรียนจะร่วมปฏิบัติกิจกรรมเคลื่อนไหวทางร่างกายและกิจกรรมเกมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมความมั่นใจ ความไว้วางใจซึ่งกันและกัน และการอยู่ร่วมกันในกลุ่ม นอกจากนี้ ยังเป็นการปูพื้นฐานของการตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา การร่วมมือร่วมใจและทัศนคติต่อการร่วมเล่นกิจกรรม ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษคล่องขึ้น นอกจากนี้ยังมีการใช้ภาษากายเพิ่มขึ้น มีโอกาสที่จะแสดงความคิดเห็นของตนเองและกล้าแสดงออกมากขึ้น

Singh (2000,p. 72-75) ทำวิจัยเรื่อง การใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการละคร ผลการวิจัยพบว่า จากการใช้กิจกรรมการละครในบางโอกาสกับผู้เรียนที่ใช้ภาษามาเลย์เป็นภาษาแม่ นั้น พบว่านักเรียนให้ความสนใจและร่วมกิจกรรมมากขึ้นกว่าการสอนแบบเดิมและรู้สึกสนุกสนานกับกิจกรรม ผลที่ได้รับคือ ผู้เรียนภาษาารู้สึกสนุกสนานมากกว่าสิ่งที่ได้เรียนรู้ในชั้นเรียน พวกเขาเกิดแรงจูงใจที่จะเรียนภาษามากขึ้นกว่าชั้นเรียนปกติที่พวกเขาเคยเรียน นอกจากนี้ อาจารย์ผู้สอนยังกล่าวอีกด้วยว่า ไม่เคยเห็นผู้เรียนใช้ภาษาได้ดีและมีความหมายมาก่อน ผู้เรียนมี

ความมั่นใจเมื่อพวกเขาพูดภาษาอังกฤษ ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์เพิ่มขึ้นและเริ่มใช้ภาษาอังกฤษในสังคมมากขึ้น ขณะที่ก่อนหน้านี้จะใช้เฉพาะภาษาแม่เท่านั้น เกิดการพัฒนาที่สำคัญก็คือผู้เรียนต้องการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้นกว่าที่เคย ผู้เรียนไม่ยอมให้ความอ่อนด้อยด้านภาษาปิดกั้นความตั้งใจในการสื่อสารอีกต่อไป พวกเขาสามารถแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ได้มากขึ้น

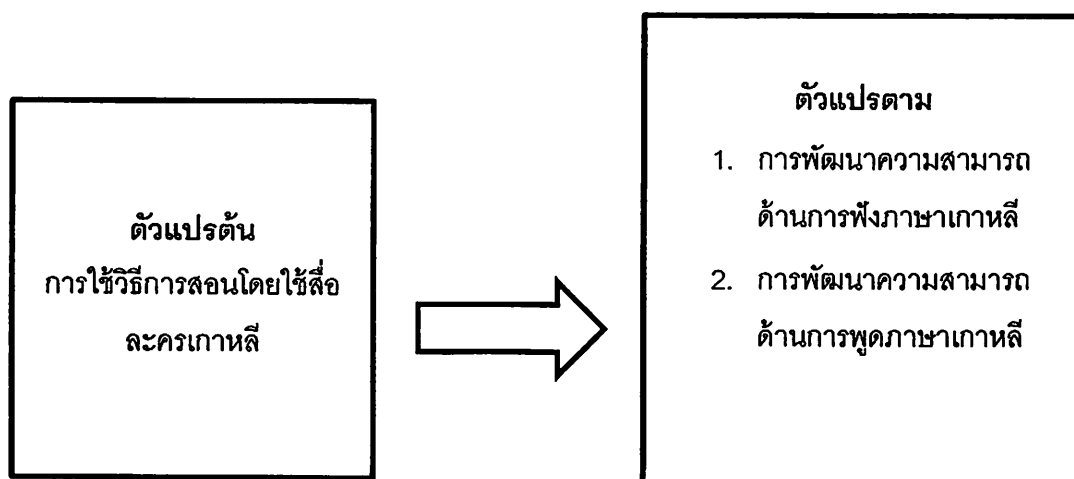
DU TAO ZHANG, LIHAN JAO (2014) ทำวิจัยเรื่อง การใช้ภาพยนตร์เพื่อการเรียนภาษาเกาหลีแบบผสมผสานในการฟังและพูด สำหรับนักเรียนจีน ผลการวิจัยพบว่าสอนโดยใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นปีที่สามและปีที่สี่วิชาเอกภาษาเกาหลีที่มหาวิทยาลัยจีนแห่งหนึ่งซึ่งมีทักษะในการฟังและการพูดอ่อนที่สุด พบว่า ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้อยู่ที่ 82.88/81.15 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (การฟังการพูดภาษาเกาหลี) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

Han Gyong Hwa (2011) ทำวิจัยเรื่อง การใช้ละครและภาพยนตร์เกาหลีเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาเกาหลีสำหรับนักเรียนต่างชาติที่เรียนภาษาเกาหลี ผลการวิจัยพบว่าค่าประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.96/85.00 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ทักษะการฟังและการพูดภาษาเกาหลี) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ นักเรียนชาวต่างชาติมีความพึงพอใจและตั้งใจดูใจด้วยการเรียนการสอนโดยใช้ละครและภาพยนตร์เกาหลี มีความพึงพอใจในการเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

สรุปได้ว่า จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้ง 4 เรื่อง ผู้วิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ละคร มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และ (3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนด้วยการใช้ละครอยู่ในระดับมาก

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลีเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มี 4 ขั้นตอนดังนี้ 1) ขั้นก่อนชมและฟังละคร 2) ขั้นชมละครโดยปิดเสียงละคร 3) ขั้นชมละครโดยเปิดเสียงละครเดิม 4) อภิปรายและสรุป จากนั้นนำกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าวมาใช้ในรายวิชาภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/10 ตามกรอบแนวคิดการวิจัยดังนี้

ภาพ 2 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยที่ดำเนินการโดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มีขั้นตอนการดำเนินการ 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 สร้างและหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75

ขั้นตอนที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการฟัง ระหว่างก่อนและหลังของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี

ขั้นตอนที่ 3 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการพูด ระหว่างก่อนและหลังของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี

รายละเอียดในแต่ละขั้นตอน มีดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สร้างและหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75

วัตถุประสงค์

เพื่อสร้างกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

แหล่งข้อมูล

1. ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนโดยการใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาเกาหลี โดยผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

1.1 ผศ.ดร.อังคณา อ่อนธานี ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาการศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยนเรศวร อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

1.2 ผศ.ดร.สิทธิณี ธรรมชัย ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาภาษาเกาหลี ศูนย์การศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร

1.3 ดร.จุฑามาศ บุญคง ตำแหน่งอาจารย์ อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาตะวันออก สาขาวิชาภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

2. นักเรียนที่กำลังเรียนภาษาเกาหลี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอุดรดิตถ์ดรุณี จังหวัดอุดรดิตถ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอุดรดิตถ์ดรุณี จำนวน 3 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้นักเรียนที่สูง ปานกลางและต่ำกว่าปานกลาง อย่างละ 1 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามเกณฑ์ 75/75

2.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอุดรดิตถ์ดรุณี จำนวน 9 คน โดยใช้ นักเรียนที่สูง ปานกลางและต่ำกว่าปานกลาง อย่างละ 3 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามเกณฑ์ 75/75 โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกนักเรียนดังต่อไปนี้

1. นักเรียนสูง เป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 3.50 และมีผลการเรียนเฉลี่ยในวิชาภาษาเกาหลีไม่ต่ำกว่า 3.50

2. นักเรียนปานกลาง เป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 2.00 – 3.00 และมีผลการเรียนเฉลี่ยในวิชาภาษาเกาหลีระหว่าง 2.50 – 3.50

3. นักเรียนต่ำกว่าปานกลาง เป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 และมีผลการเรียนเฉลี่ยในวิชาภาษาเกาหลีต่ำกว่า 2.50

เครื่องมือที่ใช้ในการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

1. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2. แบบประเมินความเหมาะสมและประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ดำเนินการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้

1. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามขั้นตอนต่อไปนี้

1.1 ศึกษารายละเอียดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดชั้นปี จุดประสงค์การเรียนรู้ คำอธิบายรายวิชา และสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาเกาหลี) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เกี่ยวข้องกับหน่วยการเรียนรู้

1.2 วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดชั้นปีและเวลาเรียน หน่วยการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาเกาหลี) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

1.3 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการและวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลีเพื่อมาใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาเกาหลี เพื่อให้ได้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.4 ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง การพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้ใช้รูปแบบการนำเสนอสื่อละครมาใช้ ของ Allen (1991) โดยมีสองรูปแบบกล่าวคือ 1.การดูและฟังอย่างต่อเนื่อง และ 2.การปิดเสียงแล้วชมแต่ภาพ โดยผู้วิจัยได้นำรูปแบบที่ 2 ของ Allen (1991) กล่าวคือ การปิดเสียงแล้วชมแต่ภาพ โดยมีลำดับขั้นตอนตามที่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ดังนี้

ตาราง 9 แสดงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลีเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูด มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยสื่อละครเกาหลี
ขั้นที่ 1 ก่อนการดูและการฟัง	1. ครูถามนักเรียนเกี่ยวกับ
	1.1 ฉากในละครที่จะรับชม
	1.2 ตัวละครที่สำคัญ
ขั้นที่ 2 ขณะดูโดยปิดเสียง	1.3 สถานการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในละคร
	2.1 นักเรียนชมละครที่ปิดเสียง
	2.2 เมื่อชมละครเสร็จแล้วนักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนแล้ว
	ตอบคำถามที่ครูถามตอนแรก
	2.2.1 ฉากในละคร
	2.2.2 ตัวละครที่สำคัญ
	2.2.3 สถานการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในละคร
	2.3 นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอคำตอบจาก 3

ตาราง 9 (ต่อ)

ขั้นตอนการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยสื่อละครเกาหลี
	คำถามที่ครูถามไว้
	2.4 นักเรียนเปรียบเทียบคำตอบของแต่ละกลุ่มๆโดย อภิปรายจากเนื้อหาของคำตอบที่เขียนตอบไว้ตอนชม ละคร
ขั้นที่ 3 ขณะดูโดยเปิด เสียงละคร	3.1 เปิดละครจากเดิมโดยเปิดเสียงให้นักเรียนชมอีกครั้ง 3.2 นักเรียนตรวจสอบเนื้อหาที่เขียนคำตอบของ ประกอบด้วย 3.2.1 ฉากในละคร 3.2.2 ตัวละครที่สำคัญ 3.2.3 สถานการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในละคร 3.3 นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอคำตอบ 3 ข้อที่ ได้ตรวจสอบเนื้อหาแล้ว (ละครที่เปิดเสียง)
ขั้นที่ 4 อภิปรายและ สรุปผล	4.1 นักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับการชมละครทั้ง ในแบบปิดเสียงและเปิดเสียงในประเด็น 3 ข้อ คือ 4.1.1 ฉากในละคร 4.1.2 ตัวละครที่สำคัญ 4.1.3 สถานการณ์สำคัญในละคร 4.2 นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้จากการเรียน

1.5 ดำเนินการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลีสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 5 หน่วยการเรียนรู้ เวลา 20 ชั่วโมงมีรายละเอียดดังนี้

ตาราง 10 แสดงแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยสื่อละครเกาหลีเพื่อพัฒนา
ความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาเกาหลี มีขั้นตอนดังนี้

หน่วยการเรียนรู้	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	ชั่วโมง
1	การทักทาย 안녕하세요?	1.การสนทนาทักทาย การพูดแนะนำตนเอง และสอบถามชื่อบุคคล อื่น 2.การฟังและพูดในการ ทักทายตามสถานการณ์ และเหมาะสมกับระดับ บุคคล	1. ภาษาที่ใช้ในการ สื่อสารระหว่างบุคคล และสอบถามชื่อบุคคล อื่น เช่น คำทักทายใน โอกาสต่าง ๆ คำขอบคุณ ขอโทษ การชักชวน ที่ใช้ บอกข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง เรื่องต่างๆ ใกล้ตัว และสถานการณ์ใช้ ชีวิตประจำวัน เช่น การแนะนำตัวเองและ ผู้อื่นได้ 2. การใช้ภาษาในการฟัง พูด ในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและ สถานศึกษา - การทักทาย การแนะนำ - การสอบถามชื่อ สัญชาติ อาชีพ	4

ตารางที่ 10 (ต่อ)

หน่วย การ เรียนรู้	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	ชั่วโมง
2	어디에 가요? (จะไปไหนครับ/ คะ)	1.การฟัง พูดภาษาเกาหลี ในการสอบถามสถานที่ สอบถามทาง	1. ฟัง พูด ในสถานการณ์ ต่างๆที่เกิดขึ้นใน ชีวิตประจำวัน ข้อมูล เบื้องต้นของตนเองและ ผู้อื่นได้ ตัวอย่าง - การบอกทาง สถานที่ การสอบถามทาง สอบถามสถานที่	4
3	이거는 얼마예요? (อันนี้ราคาเท่าไร ครับ/คะ)	1. ฟัง พูด ในสถานการณ์ ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นใน ชีวิตประจำวัน ข้อมูล เบื้องต้นของตนเองและ ผู้อื่นได้ 2. การสื่อสารภาษา เกาหลีในการสอบถาม ราคาสินค้า จำนวนสินค้า ได้	1. สามารถฟังบทสนทนา ภาษาเกาหลีที่เกี่ยวข้อง กับการสอบถามราคา แจ้งราคาสินค้าด้วยภาษา เกาหลีได้ 2. สามารถพูดบอกราคา สินค้า สอบถามราคา สินค้าที่ต้องการด้วย ภาษาเกาหลีได้	4
4	숫자, 월, 요일 (ตัวเลข เดือน วัน)	1. ฟัง พูด ในสถานการณ์ ต่างๆที่เกิดขึ้นใน ชีวิตประจำวัน ข้อมูล เบื้องต้นของตนเองและ ผู้อื่นได้ 2. การสื่อสารภาษา เกาหลีในการสอบถามวัน เดือนปีได้	1. สามารถฟังบทสนทนา ภาษาเกาหลีที่เกี่ยวข้อง กับการสอบถามวัน เดือน ปีด้วยภาษาเกาหลีได้ 2. สามารถพูดบอกวัน เดือน ปี หรือวันเกิดวัน สำคัญด้วยภาษาเกาหลี	4

ตาราง 10 (ต่อ)

หน่วย การ เรียนรู้	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	ชั่วโมง
			ได้	
5	부정어 (การปฏิเสธ)	1. ฟัง พูด ในสถานการณ์ ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นใน ชีวิตประจำวัน ข้อมูล เบื้องต้นของตนเองและ ผู้อื่นได้ 2. การฟัง พูดภาษาเกาหลี ในรูปแบบการปฏิเสธ	1. สามารถฟังบทสนทนา ภาษาเกาหลีที่เป็น รูปแบบปฏิเสธด้วยภาษา เกาหลีได้ 2. สามารถพูดบอกการ ปฏิเสธในรูปแบบต่าง ๆ ด้วยภาษาเกาหลีได้	4

1.6 สร้างแบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับโดยทำการประเมินด้านกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้สื่อละครเกาหลี รวมทั้งหมด 6 รายการประเมิน

1.7 สร้างแบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับโดยทำการประเมินด้านกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้สื่อละครเกาหลี รวมทั้งหมด 20 รายการประเมิน

1.8 นำกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี แผนการจัดการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอแก่อาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำในส่วนที่ยังบกพร่องอยู่และนำไปแก้ไข

1.9 นำกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ปรับปรุงแล้วเสนอแก่ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเทียบกับเกณฑ์ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนเป็นแบบจัดอันดับคุณภาพ แบ่งเป็น 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) (บุญชม ศรีสะอาด.2545.หน้า 103)

5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

4 หมายถึง เหมาะสมมาก

3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

2 หมายถึง เหมาะสมน้อย

1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

1.10 นำคะแนนของผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในแต่ละข้อมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยกำหนดค่าเฉลี่ย 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด.2545. หน้า 103) โดยใช้เกณฑ์การแปลผล ดังนี้

4.51-5.00 หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ หรือแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมมากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้หรือแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมมาก

2.51-3.50 หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้หรือแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้หรือแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมน้อย

1.00-1.50 หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้หรือแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมน้อยที่สุด

ใช้เกณฑ์การตัดสินใจความเหมาะสม คือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ไม่น้อยกว่า 3.50 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ไม่เกิน 1.00 ตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ ในองค์ประกอบต่างๆ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยพิจารณาระดับความเหมาะสมในภาพรวมของผู้เชี่ยวชาญ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.11 นำแบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญพร้อมทั้งหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อพิจารณาระดับความเหมาะสมโดยที่แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีความเหมาะสมระดับมากขึ้นไปจึงเหมาะสมที่จะนำไปใช้ได้

1.12 นำกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถทางการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอุตรดิตถ์ดรุณี เพื่อทำการตรวจสอบประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

1.12.1 นำกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถทางการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอุตรดิตถ์ดรุณี จำนวน 3 คน จำแนกเป็น สูง ปานกลาง และต่ำกว่าปานกลาง อย่างละ 1 คน

1.12.2 นำกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถทางการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอุตรดิตถ์ดรุณี เพื่อทำการตรวจสอบประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 9 คน จำแนกเป็น สูง ปานกลาง และต่ำกว่าปานกลาง อย่างละ 3 คน

1.12.3 พัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถทางการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและความสามารถด้านการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศด้านสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นำมาตรฐานและตัวชี้วัดมากำหนดเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ จัดทำโครงสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการฟัง –พูดภาษาเกาหลี

1.2 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการฟัง – พูดภาษาเกาหลี

1.3 สร้างตารางวิเคราะห์แบบทดสอบวัดความสามารถการฟัง – พูดภาษาเกาหลี

1.4 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการฟังภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามตารางวิเคราะห์แบบทดสอบได้ข้อสอบทั้งหมด 40 ข้อ ซึ่งจำนวนข้อสอบ 40 ข้อ ซึ่งจำนวนข้อสอบที่ต้องการใช้จริง 20 ข้อ โดยการทดสอบจะกำหนดเนื้อหาในการสร้างแบบทดสอบ ประกอบด้วยสถานการณ์การทักทาย การสอบถามทาง การซื้อของสอบถามราคา วัน ,เดือน,ปี,ตัวเลข ประโยคปฏิเสธ

1.5 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามตารางวิเคราะห์แบบทดสอบได้ข้อสอบทั้งหมด 10 สถานการณ์ ซึ่งเป็น
ข้อสอบเชิงสถานการณ์ ซึ่งจำนวนข้อสอบที่ต้องการใช้จริง 5 สถานการณ์ โดยการทดสอบจะ
กำหนดเนื้อหาในการสร้างแบบทดสอบ ประกอบด้วยสถานการณ์การทักทาย การสอบถามทาง
การซื้อของสอบถามราคา วัน,เดือน,ปี,ตัวเลข ประโยคปฏิเสธ

ตาราง 11 แสดงผลการวิเคราะห์แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาเกาหลี
โดยกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนา
ความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูด สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

หน่วยการ เรียนรู้	ผลการเรียนรู้	จำนวนข้อสอบความสามารถในการฟัง					รวม (ข้อ)
		1. ฟังประโยคแล้วเติมประโยคให้ สมบูรณ์	2. ฟังประโยคแล้วเลือกประโยค คำตอบที่เหมาะสม	3. ฟังบทพูดหรือประโยคแล้ว เลือกภาพที่ถูกต้อง	4. ฟังบทสนทนาแล้วเลือกภาพ ป้าย สัญลักษณ์ที่ถูกต้องสมบูรณ์	5. ฟังบทสนทนาแล้วเลือกประโยค ที่เหมาะสม	
1. เรื่อง การ ทักทาย	1. สามารถฟังบท สนทนาภาษาเกาหลีที่ เกี่ยวข้องกับการ ทักทาย ในโอกาสและ สถานการณ์ต่าง ๆ ได้	-	-	-	-	-	-
	2. เข้าใจและสามารถ ตอบได้เมื่อฟังบท สนทนาภาษาเกาหลี เกี่ยวกับการทักทาย และแนะนำตนเองได้	-	2(4)	-	1(2)	1(2)	4(8)

ตาราง 11 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	จำนวนข้อสอบความสามารถในการฟัง					รวม (ข้อ)
		1. ฟังประโยคแล้วเติมประโยคให้สมบูรณ์	2. ฟังประโยคแล้วเลือกประโยคคำตอบที่เหมาะสม	3. ฟังบทพูดหรือประโยคแล้วเลือกภาพที่ถูกต้อง	4. ฟังบทสนทนาแล้วเลือกภาพ นายสัญลักษณ์ที่ถูกต้องสมบูรณ์	5. ฟังบทสนทนาแล้วเลือกประโยคที่เหมาะสม	
2. เรื่อง สถานที่	1. สามารถฟังบทสนทนาภาษาเกาหลีที่เกี่ยวข้องกับการสอบถามทาง สอบถามว่าจะไปที่ไหนได้	1(2)	-	3(6)	2(4)	-	6(12)
3. เรื่อง สอบถามและบอกราคาสินค้า	1. สามารถฟังบทสนทนาภาษาเกาหลีที่เกี่ยวข้องกับการสอบถามราคา แจ้งราคาสินค้าด้วยภาษาเกาหลีได้	-	2(4)	-	-	2(4)	4(8)
4. เรื่อง ตัวเลข เดือน วัน	1. สามารถฟังบทสนทนาภาษาเกาหลีที่เกี่ยวข้องกับการสอบถามวัน เดือน ปี ด้วยภาษาเกาหลีได้	1(2)	2(4)	-	-	1(2)	4(8)
5. เรื่อง การ ปฏิเสธ	1. สามารถฟังบทสนทนาภาษาเกาหลีที่เป็นรูปแบบปฏิเสธด้วยภาษาเกาหลีได้	1(2)	-	-	-	1(2)	2(4)
รวม		3(6)	6(12)	3(6)	3(6)	5(10)	20(40)

ตาราง 12 แสดงผลการสร้างวิเคราะห์แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาเกาหลี โดยกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

เนื้อหา	ผลการเรียนรู้	สถานการณ์	รวม (ข้อ)
		ข้อสอบวัดความสามารถการพูด รูปแบบเชิงสถานการณ์	
1.เรื่อง การทักทาย	1.สามารถพูดสนทนาทักทาย สอบถามชื่อ ข้อมูลเบื้องต้นได้ อีกทั้งสามารถแนะนำตนเองบอกข้อมูลเบื้องต้นของตนเองเป็นภาษาเกาหลีได้	1(2)	1(2)
2.เรื่อง สอบถามสถานที่	1.สามารถพูดบอกว่าจะไปยังสถานที่ใด ไปที่ไหนบอกจุดมุ่งหมายที่จะไปด้วยภาษาเกาหลีได้	1(2)	1(2)
3.เรื่อง สอบถามและบอกราคาสินค้า	1.สามารถพูดบอกราคาสินค้า สอบถามราคาสินค้าที่ต้องการด้วยภาษาเกาหลีได้	1(2)	1(2)
4.เรื่อง ตัวเลข เดือน วัน	1.สามารถพูดบอกวัน เดือน ปี หรือวันเกิดวันสำคัญด้วยภาษาเกาหลีได้	1(2)	1(2)
5.เรื่อง การปฏิเสธ	1.สามารถพูดบอกการปฏิเสธในรูปแบบต่างๆ ด้วยภาษาเกาหลีได้	1(2)	1(2)
รวม		5(10)	5(10)

1.6 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข

1.7 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี ที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของข้อสอบ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างแบบวัดซึ่งพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่มีค่า ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

1.8 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาเกาหลีที่ปรับปรุงแก้ไข ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอุดรดิตถ์ดรุณี อำเภอเมือง จังหวัด อุดรดิตถ์ ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อหาความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง จำนวน 20 ข้อ และ ความสามารถในการพูด จำนวน 5 สถานการณ์

1.9 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูด ภาษาเกาหลีที่ได้แก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/10 โรงเรียนอุดรดิตถ์ดรุณี อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์ จำนวน 33 คน

ขั้นตอนที่ 2 เปรียบเทียบกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนา ความสามารถในการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4

แหล่งข้อมูล

ประชากร เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอุดรดิตถ์ดรุณี จำนวน 12 ห้องเรียน จำนวน 512 คน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/10 โรงเรียนอุดรดิตถ์ดรุณี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2563 จำนวน 33 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) โดยใช้หน่วย ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาเกาหลี จำนวน 1 ชุด จำนวน 20 ข้อ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/10
3. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาเกาหลี จำนวน 1 ชุด จำนวน 5 สถานการณ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/10

แบบแผนการทดลอง

แบบแผนการวิจัยที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบแผนการวิจัย (One Group Pretest – Posttest Design)

ตาราง 13 แสดงรูปแบบการทดลองโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

การทดสอบก่อน	การจัดกระทำ	การทดสอบหลัง
T_1	X	T_2

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย

X แทน การสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

T_1 แทน การสอบก่อนได้รับการสอนด้วยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

T_2 แทน การสอบหลังได้รับการสอนด้วยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ระยะเวลาในการวิจัย

ระยะเวลาในการวิจัยคือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563

ขั้นตอนการทดลอง

ในการดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/10 โรงเรียนอุตรดิตถ์ดรุณี จังหวัดอุตรดิตถ์ ดรุณี จำนวน 33 คน ดังนี้

1. นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาเกาหลี จำนวน 1 ชุด จำนวน 20 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทดสอบนักเรียนก่อนการใช้ กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อ ละครเกาหลี เพื่อนำมาเป็นคะแนนก่อนเรียน
2. นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาเกาหลี จำนวน 1 ชุด จำนวน 5 สถานการณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทดสอบนักเรียนก่อนการใช้ กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ สื่อละครเกาหลี เพื่อนำมาเป็นคะแนนก่อนเรียน
3. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง และความสามารถด้านการพูดภาษาเกาหลี จำนวน 5 หน่วยการเรียนรู้ 20 ชั่วโมง
4. นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาเกาหลี จำนวน 1 ชุด จำนวน 20 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทดสอบนักเรียนก่อนการใช้ กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อ ละครเกาหลี เพื่อนำมาเป็นคะแนนหลังเรียน
5. นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาเกาหลี จำนวน 1 ชุด จำนวน 5 สถานการณ์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทดสอบนักเรียนก่อนการใช้ กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละคร เกาหลี เพื่อนำมาเป็นคะแนนหลังเรียน
6. เปรียบเทียบกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถ ด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของ นักเรียนจากคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถิติ t-test แบบ Dependent

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (ปกรณ์ ประจันบาน, 2552, หน้า 214)

ดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) โดยใช้สูตร (ปกรณ์ ประจันบาน, 2552, หน้า 214) ดังนี้

$$SD = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนยกกำลังสอง
	$(\sum x)^2$	แทน	กำลังสองของคะแนนรวม
	N	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2. การหาประสิทธิภาพของแบบทดสอบความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สามารถคำนวณได้จากสูตรดังต่อไปนี้ ประสิทธิภาพ (E/E2) ใช้สูตรดังนี้ (รัตนะ บัวสนธ์, 2552, หน้า 103)

$$E1 = \frac{\sum x_1 / N}{A} \quad \text{และ} \quad E2 = \frac{\sum x_2 / N}{B}$$

E1	แทน	คะแนนรวมของทุกคนจากแบบฝึกหัดระหว่างเรียน
E2	แทน	คะแนนของการใช้แบบทดสอบหลังเรียน
$\sum X_1$	แทน	คะแนนรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน
$\sum X_2$	แทน	คะแนนรวมของคะแนนทดสอบหลังเรียน
N	แทน	จำนวนนักเรียน
A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดระหว่างเรียน
B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

3. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี ดังนี้

3.1 การคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม และจุดประสงค์ (IOC) (บุญชม ศรีสะอาด, 2535: 60-62)

$$IOC = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ IOC	แทน	ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์
$\sum X$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3.2 การวิเคราะห์แบบทดสอบเพื่อหาค่าความยากง่าย (P) ของแบบทดสอบความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาเกาหลี โดยใช้สูตร P ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2538:179)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P	แทน	ค่าความยากของข้อสอบแต่ละข้อ
R	แทน	จำนวนนักเรียนที่ทำข้อสอบนั้นถูก
N	แทน	จำนวนนักเรียนที่ทำข้อสอบทั้งหมด

คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากตั้งแต่ .20 – .80 ไปใช้ในแบบทดสอบความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาเกาหลี

3.3 การวิเคราะห์แบบทดสอบความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาเกาหลี เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบเรื่องพฤติกรรมความฉลาดทางสุขภาวะ บุญเชิด ภิญโญนนันทพงษ์ (2535:17)

$$D = P_m - P_n$$

รอบรู้	เมื่อ	D	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
		P _m	แทน	สัดส่วนจำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มผู้
		P _n	แทน	สัดส่วนจำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มผู้ไม่
รอบรู้				

คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ไปใช้เป็นแบบทดสอบ

4. การวิเคราะห์ t-test (Dependent samples) ใช้ในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งมีสูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$T = \frac{\sum D}{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}$$

คะแนนหลังเรียน	เมื่อ	t	แทน	ค่าความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
		D	แทน	ผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและคะแนนหลังเรียน
		N	แทน	จำนวนนักเรียน
		$\sum D$	แทน	ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
		$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของผลต่างกำลังสองของคะแนนก่อนเรียนและ
		$(\sum D^2)$	แทน	ยกกำลังสองของผลรวมของผลต่างของคะแนน

5. ค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์ อัลฟา

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	k	แทน	จำนวนข้อสอบในแบบทดสอบ
	S_i^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
	S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนของผู้ทดสอบทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลนำเสนอผลการวิเคราะห์ ตามขั้นตอนดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี ตามเกณฑ์ 75/75

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาเกาหลี ระหว่างก่อนและหลังของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาเกาหลี ระหว่างก่อนและหลังของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี ตามเกณฑ์ 75/75 ผู้วิจัยได้นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1.1 ผลการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ก่อนการดูและฟังละคร

ขั้นตอนที่ 2 ดูละครโดยปิดเสียงละคร

ขั้นตอนที่ 3 ดูละครเรื่องเดิมโดยเปิดเสียงละคร

ขั้นตอนที่ 4 อภิปรายและสรุปผล

ผู้วิจัยได้นำกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 4 ขั้นตอน ไปจัดการเรียนการสอนในเนื้อหา 5 เรื่อง ดังนี้

เรื่องที่ 1 안녕하세요?

เรื่องที่ 2 어디에 가요?

เรื่องที่ 3 이거는 얼마예요?

เรื่องที่ 4 숫자, 월, 요일

เรื่องที่ 5 부정어

1.2 ผลการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยได้นำกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี และแผนการจัดการเรียนรู้ 5 แผนการจัดการเรียนรู้ ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาและตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยแบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ ปรากฏดัง ตาราง 11

ตาราง 14 ผลการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน

รายการประเมิน	N = 3		ระดับความ เหมาะสม
	$\bar{x}$	S.D.	
ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
1. กิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นที่ 1 ก่อนการดูและการฟังละครเกาหลี	4.33	0.58	มาก
2. กิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นที่ 2 ขณะดูละครเกาหลีโดยปิดเสียง	4.33	0.58	มาก
3. กิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นที่ 3 ขึ้น ขณะดูละครเกาหลีโดยเปิดเสียงละคร	4.33	0.58	มาก
4. กิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นที่ 4 ขึ้น อภิปรายและสรุปผล	4.67	0.58	มากที่สุด

ตาราง 14 (ต่อ)

รายการประเมิน	N = 3		ระดับความ เหมาะสม
	$\bar{x}$	S.D.	
ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
5.กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลีเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.33	0.58	มาก
6.กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลีมีความน่าสนใจดึงดูดให้ผู้เรียนสนใจมากยิ่งขึ้น	4.67	0.58	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมด้านขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้	4.44	0.58	มาก

จากตาราง 14 พบว่า ความเหมาะสมของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 มีความเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี พบว่า ขั้นตอนอภิปรายและสรุปผล ความเหมาะสม 4.67 อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลีมีความน่าสนใจ ดึงดูดให้ผู้เรียนสนใจมากยิ่งขึ้น มีความเหมาะสม 4.67 อยู่ในระดับมากที่สุด ขั้นตอนชมและฟังละคร และขั้นตอนละครโดยเปิดเสียง มีความเหมาะสม 4.33 อยู่ในระดับมาก ขั้นตอนละครโดยเปิดเสียง มีความเหมาะสม 4.33 อยู่ในระดับมาก และในด้านการจัดการเรียนรู้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีความเหมาะสม 4.33 อยู่ในระดับมาก

ตาราง 15 ผลการประเมินความเหมาะสมแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

รายการประเมิน	N = 3		ระดับความ เหมาะสม
	$\bar{x}$	S.D.	
สาระสำคัญ			
1. เขียนสาระสำคัญถูกต้องตามประเด็นของเรื่อง ในภาพรวม	4.33	1.15	มาก

ตาราง 15 (ต่อ)

รายการประเมิน	N = 3		ระดับความเหมาะสม
	$\bar{x}$	S.D.	
2. สาระสำคัญสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมด้านสาระสำคัญ	4.50	0.86	มากที่สุด
จุดประสงค์การเรียนรู้			
3. จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมด้านความรู้ เจตคติ และทักษะปฏิบัติ	4.67	0.58	
4. จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนครอบคลุมสาระการเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมด้านการจัดการเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
สาระการเรียนรู้			
5. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
6. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับสาระสำคัญ	4.67	0.58	มากที่สุด
กิจกรรมการเรียนรู้			
7. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความสามารถด้านการฟังและ ความสามารถด้านการพูดภาษาเกาหลีในการสื่อสารได้	4.33	0.58	มากที่สุด
8. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และสาระการเรียนรู้	4.33	0.58	มาก
9. ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	4.33	0.58	มาก
10. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการฝึกฝนทักษะการสื่อสาร (การฟัง – การพูด)	4.67	0.58	มากที่สุด
11. มีความหลากหลายและสามารถปฏิบัติได้จริง	4.67	0.58	มากที่สุด
12. นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้โดยลงมือปฏิบัติจริง	5.00	0.00	มากที่สุด
13. เน้นให้ผู้เรียนนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ได้จริงใน ชีวิตประจำวัน	4.67	0.58	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมด้านกิจกรรมการเรียนรู้	4.58	0.50	มากที่สุด
สื่อและแหล่งเรียนรู้			
14. ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความสามารถด้านการฟัง	4.67	0.58	มากที่สุด

ตาราง 15 (ต่อ)

รายการประเมิน	N = 3		ระดับความ เหมาะสม
	$\bar{x}$	S.D.	
และความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี			
15. เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้และส่งเสริมให้ กิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ	4.67	0.58	มากที่สุด
16. เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.67	0.58	มากที่สุด
17. มีความหลากหลาย	4.67	0.58	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
การวัดและประเมินผล			
18. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับการจัดกิจกรรม การเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟัง- ความสามารถด้านการพูดภาษาเกาหลี	4.33	1.15	มาก
19. เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับ วิธีการวัด	4.67	0.58	มากที่สุด
20. เกณฑ์การประเมินผลเหมาะสมกับผู้เรียน	4.67	0.58	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมด้านการวัดและประเมินผล	4.55	0.77	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.60	0.16	มากที่สุด

จากตารางที่ 15 พบว่าผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากผู้เชี่ยวชาญ 3 คน โดยภาพรวมของกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม 4.60 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบ พบว่าองค์ประกอบด้านสาระการเรียนรู้ มีความเหมาะสม 4.67 อยู่ในระดับมากที่สุด องค์ประกอบด้านจุดประสงค์การเรียนรู้มีความเหมาะสม 4.67 อยู่ในระดับมากที่สุด องค์ประกอบด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้มีความเหมาะสม 4.67 อยู่ในระดับมากที่สุด องค์ประกอบด้านกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม 4.58 อยู่ในระดับมากที่สุด องค์ประกอบด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้มีความเหมาะสม 4.55 อยู่ในระดับมากที่สุด และองค์ประกอบที่มีความเหมาะสมต่ำที่สุดคือองค์ประกอบด้านสาระสำคัญมีความเหมาะสม 4.50 อยู่ในระดับมาก ด้านที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คือ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ และสื่อและแหล่งเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 รองลงมา คือ กิจกรรม

การเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 รองลงมาคือ ด้านการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 และลำดับต่ำสุดคือ สารสำคัญ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50

ตาราง 16 ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และการปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
ในด้านความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ผู้เชี่ยวชาญ
จำนวน 3 คน)

หัวข้อ	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ	รายการแก้ไข
กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี		
1.ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี	1.กิจกรรมที่น่าสนใจและเหมาะสมกับ ผู้เรียนภาษาเกาหลีระดับมัธยมศึกษาเป็น อย่างมาก เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนสนใจ และสามารถสื่อสารภาษาเกาหลีใน ชีวิตประจำวันได้ 2.ควรตรวจทานการเขียนและสะกดคำ ภาษาเกาหลีให้ถูกต้องมีบางคำแปลผิดชั้น ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละคร เกาหลียังไม่ชัดเจนควรปรับเปลี่ยนให้ ถูกต้อง	1.แก้ไขความถูกต้องของการ สะกดคำภาษาเกาหลีให้ ถูกต้องและการแปลภาษา เกาหลีเป็นภาษาไทยให้ ถูกต้องชัดเจนอีกครั้ง 2.ปรับปรุงแก้ไขขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ สื่อละครเกาหลีให้มีลำดับ ขั้นตอนที่ชัดเจน ตาม ข้อเสนอแนะผู้เชี่ยวชาญ
2. การวัดและประเมินผล	1.การวัดผลต้องเป็นไปตามสิ่งที่ผู้สอน กำหนดและให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้ที่กำหนดไว้	1.ประการวัดผลการเรียนรู้ให้ เหมาะสมกับผู้เรียนและตรง ตามจุดประสงค์ที่ได้กำหนดไว้

2. ผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีดังนี้

ผลการทดลองหาประสิทธิภาพกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน ที่มีระดับผลการเรียน สูง ปานกลาง และต่ำ อย่างละ 1 คน มีผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

และแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดังตารางที่ปรากฏต่อไปนี้

ตาราง 17 ผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน

จำนวนคน (N)	ร้อยละของคะแนนระหว่างเรียน (E1)	ร้อยละของคะแนนหลังเรียน (E2)
3	66.67	70
ประสิทธิภาพพบทเรียน (E1 /E2)		66.67/ 70

จากตาราง 17 พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในภาพรวมมีประสิทธิภาพ (E1 /E2) เท่ากับ 66.67/70 ซึ่งมีประสิทธิภาพต่ำกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้จึงนำไปปรับปรุงแก้ไข

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์นักเรียน จำนวน 3 คน และพบปัญหาการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี และปรับปรุงดังตารางที่ปรากฏต่อไปนี้

ตาราง 18 ข้อเสนอแนะของนักเรียนและการปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของนักเรียน ในด้านความเหมาะสมของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี

ปัญหา/ข้อเสนอแนะ	ปรับปรุง
1. ขั้นตอนการเรียนรู้ (การดูละครโดยปิดเสียง)	ปรับเวลาให้เหมาะสมเนื่องจากนักเรียนต้องใช้เวลาในการวิเคราะห์และเขียนคำตอบ และใช้ควรมีเวลาให้นักเรียนปรึกษาในกลุ่ม
2. วิธีดีโละคร	เสียงในบทละครบางครั้งฟังไม่ชัด ควรปรับปรุงให้ฟังชัดและช้าเหมาะสมกับความสามารถนักเรียน

ตาราง 19 ผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 คน

จำนวนคน (N)	ร้อยละของคะแนนระหว่างเรียน (E1)	ร้อยละของคะแนนหลังเรียน (E2)
9	76.89	78.33
ประสิทธิภาพพบทเรียน (E1 /E2)		76.89/78.33

จากตาราง 19 พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถทางด้านการฟังและการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในภาพรวมมีประสิทธิภาพ (E1 /E2) เท่ากับ 76.89 / 78.33 ซึ่งมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้สามารถนำไปใช้ได้

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาเกาหลี ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี

2.1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาเกาหลี ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี ผลปรากฏดังตาราง 16 ดังนี้

ตาราง 20 เปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาเกาหลี ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี โดยใช้ t – test Dependent Samples

การทดสอบ	N	คะแนนเดิม	$\bar{x}$	S.D.	S.D. _D	t	Sig.
ก่อนเรียน	33	20	10.73	2.17	2.35	12.95 [*]	.000
หลังเรียน	33	20	16.03	1.02			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 20 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาเกาหลี ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.73 คะแนน และ 16.03 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและ

หลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาเกาหลี ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี

3.1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาเกาหลี ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี ผลปรากฏดังตาราง 17 ดังนี้

ตาราง 21 เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาเกาหลี ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี โดยใช้ t - test Dependent Samples

	N	คะแนน เต็ม	$\bar{x}$	S.D.	S.D. _D	t	Sig.
การทดสอบ							
ก่อนเรียน	33	20	10	0.00	0.78	46.67 [*]	0.00
หลังเรียน	33	20	16.36	0.78			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 21 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาเกาหลี ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10 คะแนน และ 16.36 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ก่อนการวิจัย

บทที่ 5

บทสรุป

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอุดรดิตถ์ดรุณี จังหวัดอุดรดิตถ์ มีขั้นตอนการวิจัยและสรุปวิจัยตามลำดับ ดังต่อไปนี้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อการเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูด
3. เพื่อการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูด ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูด

สรุปผลการวิจัย

1. การสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75
 - 1.1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 การวิจัยในครั้งนี้ทำให้ได้การเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ก่อนการดูและการฟัง ขั้นที่ 2 ขณะดูโดยปิดเสียง ขั้นที่ 3 ขณะดูโดยเปิดเสียงละคร ขั้นที่ 4 การอภิปรายและสรุปผลจากการชมละครเกาหลี

ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 5 เรื่อง ดังนี้ เรื่องที่ 1 안녕하세요? เรื่องที่ 2 어디에 가요? และเรื่องที่ 3 이것은 얼마예요? เรื่องที่ 4 숫자, 월, 요일 เรื่องที่ 5 부정어

1.2 การพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน พิจารณารายการของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี ตามหัวข้อการประเมิน 6 รายการ เมื่อเรียงลำดับตามความเหมาะสมจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ ขั้นตอนการเตรียมและสรุปผล และกิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจดึงดูดให้ผู้เรียนสนใจมากยิ่งขึ้น ขั้นตอนการดูและฟังละคร ขั้นตอนดูละครเกาหลีโดยปิดเสียง ขั้นตอนดูละครเกาหลีแล้วเปิดเสียง และกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน โดยความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 โดยการนำเสนอข้อมูล เมื่อพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี ตามความเหมาะสมจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ สารการเรียนรู้ และด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้ และ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล และสาระสำคัญ ตามลำดับ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 โดยภาพรวมของกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

1.3 การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี กับนักเรียนที่มีระดับผลการเรียน สูง ปานกลาง และต่ำกว่าปานกลาง และไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง อย่างละ 1 คน พบว่า ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี จำนวน 5 กิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเท่ากับ 66.67/70 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ 75/75 และผู้วิจัยได้สัมภาษณ์นักเรียนกลุ่มดังกล่าวแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี กับนักเรียน 9 คนซึ่งเป็นนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ อย่างละ 3 คน มีประสิทธิภาพ (E1 /E2) เท่ากับ 76.89/78.33 ซึ่งมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้

2. การเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาเกาหลี ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ $\bar{X}$ 10.73 คะแนน และมีคะแนนทดสอบหลังเรียนเฉลี่ย $\bar{X}$ 16.03 คะแนน เมื่อนำค่าเฉลี่ยของคะแนนไปทดสอบความแตกต่างโดยใช้ t - test Dependent Samples พบว่า ค่า t จากการคำนวณ มีค่า

12.95 สรุปว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นผู้เรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สามารถพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาเกาหลีสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

3. การเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาเกาหลี ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ $\bar{X}$ 10 คะแนน และมีคะแนนทดสอบหลังเรียนเฉลี่ย $\bar{X}$ 16.36 คะแนน เมื่อนำค่าเฉลี่ยของคะแนนไปทดสอบความแตกต่างโดยใช้ t -test Dependent Samples พบว่า ค่า t จากการคำนวณ มีค่า 11.02 และมีค่า Sig เท่ากับ 0.0003 สรุปว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นผู้เรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สามารถพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาเกาหลีสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

อภิปรายผล

จากการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้นำประเด็นที่สำคัญที่ค้นพบมาอภิปรายผล โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. จากการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.44 S.D. = 0.58) ทั้งนี้เนื่องมาจากกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาเกาหลี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี และความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้สื่อละครเกาหลี จะเห็นได้ว่าสามารถสร้างความสนใจให้ผู้เรียนได้สื่อสารภาษาเกาหลีและพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาเกาหลี โดยนำเนื้อหาและบริบทที่นักเรียนคุ้นเคยในชีวิตประจำวันมาจัดกระบวนการ

เรียนรู้ผ่านละครที่ได้ดู ทำให้กิจกรรมดูหลากหลายและน่าสนใจ ซึ่งสอดคล้องกับ Singh (2000 ,p.72-75) จึงได้สร้างกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 5 เรื่อง คือ เรื่องที่ 1 เรื่อง การทักทายและแนะนำตัว จำนวน 4 ชั่วโมง เรื่องที่ 2 เรื่อง การสอบถามทางและสถานที่ จำนวน 4 ชั่วโมง เรื่องที่ 3 เรื่อง การสอบถามราคาสินค้า จำนวน 4 ชั่วโมง เรื่องที่ 4 เรื่อง วัน,เดือน,ปี,ตัวเลข จำนวน 4 ชั่วโมง เรื่องที่ 5 เรื่อง การปฏิเสธ มีขั้นตอนการจัดกิจกรรม 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ก่อนดูและชมละคร ขั้นที่ 2 ขณะดูละครโดยปิดเสียง ขั้นที่ 3 ขณะดูละครเรื่องเดิมโดยเปิดเสียง ขั้นที่ 4 ขั้นการอภิปรายและสรุปผล

จากนั้นผู้วิจัยได้นำกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไปหาประสิทธิภาพ รัตนะ บัวสนธ์ (2554) โดยนำมาหาประสิทธิภาพของนักเรียน 3 คน พบว่ากิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1,2 และ 3,4,5 มีประสิทธิภาพกระบวนการเท่ากับ 56.67,63.33 ,63.33,73.33 และ 76.67 ตามลำดับ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 66.67 และมีประสิทธิภาพผลลัพธ์เท่ากับ 70 นั่นคือ กิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 66.67/70 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ 75/75 จึงได้นำกิจกรรมไปปรับปรุงแก้ไข การที่ประสิทธิภาพต่ำกว่าเกณฑ์ เนื่องจาก ผู้เรียนยังไม่เคยเรียนด้วยกิจกรรมนี้มาก่อน และภาษาเกาหลีมีความยากค่อนข้างมาก ประกอบกับผู้วิจัยยังไม่ได้ทดลองกับกลุ่มใดมาก่อน จึงยังไม่ทราบว่ากิจกรรมนี้มีปัญหา อุปสรรคกับผู้เรียน นอกจากนี้เสียงในไฟล์ละครไม่ชัดเจนและเวลาในการทำกิจกรรมมีจำกัด จากนั้นผู้วิจัยนำกิจกรรมการเรียนรู้มาหาประสิทธิภาพกับนักเรียนจำนวน 9 คน พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1,2 และ 3,4,5 มีประสิทธิภาพกระบวนการเท่ากับ 65.56,73.33,68.67,86.67 และ 90.22 ตามลำดับมีประสิทธิภาพกระบวนการเท่ากับ 76.89 และมีประสิทธิภาพผลลัพธ์เท่ากับ 78.33 นั่นคือกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.89/78.33 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดคือ 75/75 การที่ประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดสามารถนำไปใช้ได้ ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ Han Gyeong Hwa (2011) การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อมัลติมีเดียเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาเกาหลี ของนักเรียนชาวต่างชาติ ว่าการใช้กิจกรรมละครมีผลต่อการพัฒนาการสื่อสารและด้านการฟังและการพูดภาษาเกาหลีไม่เคยมีประสบการณ์การเรียนรู้มาก่อน

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนมีค่า ($\bar{X}$ =10.73)คิดเป็นร้อยละ 53.65 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนมีค่า ($\bar{X}$ =16.03) คิดเป็นร้อยละ 80.15 สรุปได้ว่าค่าเฉลี่ยคะแนน

สอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าคะแนนสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ เนื่องมาจากกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี สามารถสร้างความสนใจให้ผู้เรียนได้สื่อสารภาษาเกาหลีและสร้างพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาเกาหลีโดยนำเนื้อหาและบริบทที่นักเรียนคุ้นเคยในชีวิตประจำวันมาจัดกระบวนการเรียนรู้ ทำให้กิจกรรมดูหลากหลายและน่าสนใจ ซึ่งสอดคล้องกับ Singh (2000 ,p. 72-75) อีกทั้งยังเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นให้สอดคล้องกับเรื่องที่นักเรียนสนใจ จะทำให้นักเรียนสนใจเรียนและชอบเรียนวิชานั้นไปด้วย ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2558,หน้า 1)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในครั้งนี้ได้มีการนำขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครตามแนวคิด Allen (1991,อ้างอิงใน Han Gyong Hwa,2011) กับการสอนภาษาเกาหลี เป็นการนำสื่อจากละครเกาหลี เพื่อส่งเสริมกระบวนการสื่อสารภาษาเกาหลี โดยการเลือกสรรละครที่มีเนื้อหาบริบท เหมาะสมกับเรื่องที่จะเรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี ช่วยให้ผู้เรียนจะสามารถสื่อสารภาษาเกาหลีได้ดีในชีวิตประจำวัน และนอกจากนั้นผู้เรียนยังได้เรียนรู้วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม มารยาทการสนทนาของชาวเกาหลีผ่านกิจกรรมชมละครในกิจกรรม ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี มีทั้งหมด 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ก่อนการดูและการฟัง ขั้นที่ 2 ขณะดูโดยปิดเสียง ขั้นที่ 3 ขณะดูโดยเปิดเสียงละคร ขั้นที่ 4 การอภิปรายและสรุปผลจากการชมละครเกาหลี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Du Tao-Zhang Li-Han Jiao. (2020) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาเกาหลีและการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักศึกษาชาวจีน ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีความสามารถในการฟังภาษาเกาหลี มีคะแนนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 56.66 และที่ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 43.33 2) มีความสามารถในการฟังภาษาเกาหลี มีคะแนนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 และที่ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 46.66 3) นักเรียนมีความคงทนในการฟังและการพูดภาษาเกาหลี จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ครั้งที่ 2 ที่ผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75 จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 76.66 และที่ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 23.33

3. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาเกาหลี ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนมีค่า ($\bar{X}$ = 10)คิดเป็นร้อยละ 50 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนมีค่า ($\bar{X}$ = 16.36) คิดเป็นร้อยละ 81.18 สรุปได้ว่าค่าเฉลี่ยคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าคะแนนสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ เนื่องมาจากกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี สามารถ

เราความสนใจให้ผู้เรียนได้สื่อสารภาษาเกาหลีและสร้างพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาเกาหลีโดยนำเนื้อหาและบริบทที่นักเรียนคุ้นเคยในชีวิตประจำวันมาจัดกระบวนการเรียนรู้ ทำให้กิจกรรมหลากหลายและน่าสนใจ ซึ่งสอดคล้องกับ Singh (2000 ,p. 72-75) อีกทั้งยังเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นให้สอดคล้องกับเรื่องที่นักเรียนสนใจ จะทำให้นักเรียนสนใจเรียนและชอบเรียนวิชานั้นไปด้วย ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2558,หน้า 1)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในครั้งนี้ได้มีการนำขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครตามแนวคิด Allen (1991,อ้างอิงใน Han Gyong Hwa,2011) กับการสอนภาษาเกาหลี เป็นการนำสื่อจากละครเกาหลี เพื่อส่งเสริมกระบวนการสื่อสารภาษาเกาหลี โดยการเลือกสรรละครที่มีเนื้อหาบริบท เหมาะสมกับเรื่องที่จะเรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี ช่วยให้ผู้เรียนจะสามารถสื่อสารภาษาเกาหลีได้ดีในชีวิตประจำวัน และนอกจากนั้นผู้เรียนยังได้เรียนรู้วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม มารยาทการสนทนาของชาวเกาหลีผ่านการชมละครในกิจกรรม ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี มีทั้งหมด 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ก่อนการดูและการฟัง ขั้นที่ 2 ขณะดูโดยปิดเสียง ขั้นที่ 3 ขณะดูโดยเปิดเสียงละคร ขั้นที่ 4 การอภิปรายและสรุปผลจากการชมละครเกาหลี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Du Tao-Zhang Li-Han Jiao.(2020) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาเกาหลีและการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักศึกษาชาวจีน ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีความสามารถในการฟังภาษาเกาหลี มีคะแนนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 56.66 และที่ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 43.33 2) มีความสามารถในการฟังภาษาเกาหลี มีคะแนนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 และที่ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 46.66 3) นักเรียนมีความคงทนในการฟังและการพูดภาษาเกาหลี จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ครั้งที่ 2 ที่ผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75 จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 76.66 และที่ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 7คน คิดเป็นร้อยละ 23.33

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งอาจเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้และการวิจัย ดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรเลือกใช้เนื้อหาละครที่มีความเหมาะสมและช่วยเสริมแรงดึงดูดความสนใจในการเรียนและช่วยพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเกาหลีได้ดีมากยิ่งขึ้น

2. ควรจัดเวลาให้เหมาะสมกับแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งมีหลายขั้นตอนและแตกต่างกันในด้านเนื้อหา

3. ความเข้าใจใส่ใจของผู้สอน ในการดูแลใกล้ชิด เป็นอีกวิธีหนึ่งที่สามารถลดความกดดัน ความเครียดของผู้เรียนทางด้านจิตใจ การตรวจใบงาน การทดสอบย่อยต้องมีความชัดเจน การทำกิจกรรมการสอนครูต้องอธิบายให้ชัดเจนเสียสละเวลาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มอ่อน การใช้เวลาการตรวจผลงานนักเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

1. เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้มุ่งทดสอบผลของการใช้สื่อละครเกาหลีที่มีต่อการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาเกาหลีจึงควรนำเอารูปแบบการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครไปพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาเกาหลีต่อไป เป็นบทละครแทนการพูด

2. การวิจัยครั้งต่อไปควรเพิ่มกิจกรรมการแสดงละครของนักเรียนว่าส่งผลต่อความสามารถการพูดหรือฟังภาษาเกาหลีหรือไม่

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงการต่างประเทศ. (2530). เกาหลีกับไทย. กรุงเทพฯ: Sekai No Ukoki Sya.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2555). ร่างตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาเกาหลีหลักสูตรพื้นฐาน 3 ปี (ม.4- ม.6) อิงหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ ครุสภาลาดพร้าว, 2555.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ ครุสภาลาดพร้าว, 2551.
- เกวลิน สุวรรณอักษร. (ม.ป.ป.). ภาษาเกาหลี-บทสนทนาและวลี. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น
- เกวลิน สุวรรณอักษร. (ม.ป.ป.). สนทนาภาษาเกาหลี1. กรุงเทพฯ: เม็ดทราย
- คิม คยอง ฮี. (2007). การวิจัยการใช้กิจกรรมจากสื่อละครเกาหลีเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ภาษาเกาหลี. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยซังมยอง สาธารณรัฐเกาหลี
- คิม ซอง แอ. (2007). การพัฒนากิจกรรมการสอนโดยใช้วิดีโอเพื่อพัฒนาทักษะทางการ ฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยฮันกุกและภาษาต่างประเทศ. โซล สาธารณรัฐเกาหลี
- คิม ชู จอง. (2008). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเกาหลีร่วมกับการใช้สื่อละคร เกาหลี. ภาควิชานานาชาติ คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยคยองฮี. โซล. สาธารณรัฐ เกาหลี
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2558). การจัดการเรียนรู้แนวใหม่. นนทบุรี: สหมิตรพริ้นติ้งแอนด์พับ ลิชซิ่ง
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2558). ศิลปะการสอนเพื่อผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 (พิมพ์ ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: วีพริ้นท์
- ทศนา แหมมณี. (2551). รูปแบบการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- ทศนา แหมมณี. (2553). ศาสตร์การสอน:องค์ความรู้เพื่อการจัดการรู้ที่มีประสิทธิภาพ. (พิมพ์ครั้งที่ 13) .กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธัญญารัตน์ มะลาศรี และ Wei Jingru. (2554). การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะ การฟังและการพูดภาษาจีนสำหรับผู้เรียนชาวไทย. คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.อยุธยา

บรรณานุกรม (ต่อ)

- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7) .กรุงเทพฯ.สุวีริยาสาสน์.
- ปกรณ ประจัญบาน. (2552). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์.คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์.พิษณุโลก
- รัตนะ บัวสนธ์. (2551). การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา.กรุงเทพฯ.สำนักพิมพ์ คำสมัย
- ราชบัณฑิตสถาน. (2555). พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ฉบับราชบัณฑิตสถาน. กรุงเทพฯ.ราชบัณฑิตสถาน
- ลี ชิง กน. (2547). ภาษาเกาหลีในชีวิตประจำวัน.กรุงเทพฯ: เฟิสท์ ออฟเซท.
- ศศิธร บุญอุดมวิวัฒน์. (2559). การพัฒนาหลักสูตรภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงาน ไทย.วิทยานิพนธ์.ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต.คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ .พิษณุโลก
- ศิริดา ทาทิพย์ และ ปริญ นันชัยบุตร. (2559). การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาเกาหลี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ B3SLIM ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ.วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัย บัณฑิตศึกษา .คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- Allen.(1991) . Teaching English With Video. Longman. Singapore.
- Bouman. (1995). Video,an Extra Dimension to the Study of Literature, The Language Learning Journal,p.13,29 -31.
- Du Tao-Zhang,Li-Han Jiao. (2020). Flexible Application of film for Combined Korean language Education of listening and speaking Target the Chinese Students .Yonsei University.Korean
- Han Gyong Hwa. (2011). A Study on the Improment of Korean Listening and Speaking Teaching Through Visual Media .Department of Korean Language Teaching. Graduate School of Business,Administration and Culture. Woosuk university, Korea
- H.Douglas Brown. (2005). Princinpiles of Language Learning and Teaching. Pearson Education Korea.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Kang Hyun Hwa. (2005). Korean Language Education as a Foreign Language. Korean Broadcasting and Communication University Press.
- Park Jong Hee. (2009). Training How to Improve Korean Listening Skill Using Movies. Keimayung University. Korean
- Richards, J. (1986) Approaches and Methods in Language Teaching New York. p.261. Cambridge University Press.
- Shin Hye Won. (2006). The Reality of Education uses TV drama. Graduate School Education. Seoul University, Korean
- Stempleski, S. (1993). Teaching Communication Skills Authentic Video, In Stempleski, S. & Arcario, P. (eds.), Video in Second Language Teaching : Using Selecting, and Producing Video for the Classroom.
- Williams. E. (1983). The witness activity-group interaction through video. Video in the language classroom, London. Heineman Educational Book Ltd.

ภาคผนวก ข แบบประเมินความเหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้วิจัย

**แบบประเมินความเหมาะสมกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี
เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ**

.....
คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้เป็นแบบประเมินความเหมาะสมกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี โดยผู้ที่ทำการวิจัยจะได้นำผลการประเมินความเหมาะสมไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. แบบประเมินความเหมาะสมกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 รายการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละคร เพื่อพัฒนาการฟังและการพูดภาษาเกาหลี

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

กำหนดเกณฑ์การวินิจฉัยดังนี้

5 หมายถึง ระดับความเหมาะสมมากที่สุด

4 หมายถึง ระดับความเหมาะสมมาก

3 หมายถึง ระดับความเหมาะสมปานกลาง

2 หมายถึง ระดับความเหมาะสมน้อย

1 หมายถึง ระดับความเหมาะสมน้อยที่สุด

3. กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความสำคัญตามความคิดเห็นของท่าน ที่พิจารณาเห็นว่าเป็นข้อเลือกที่เหมาะสมหากมีข้อความคิดเห็นกรุณาเขียนลงในช่องว่างที่กำหนดให้

ส่วนที่ 1

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องประเมินความคิดเห็นของท่าน

หัวข้อการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
1. กิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นที่ 1 ชี้นำชมภาพจากที่ปรากฏในละคร โดยให้นักเรียนจินตนาการถึงเหตุการณ์ที่ได้เห็น พร้อมพูดคุยกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน สามารถกระตุ้นผู้เรียนให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์โดยผ่านการชมละคร และได้เรียนรู้เนื้อหาจากละคร เพื่อพัฒนาการฟังและการพูดภาษาเกาหลี						
2. กิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นที่ 2 ชี้นำชมละคร โดยปราศจากเสียง และการทำใบงานและแบบฝึกหัด สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจเนื้อหา ของละคร และส่งเสริมให้คิดสร้างสรรค์บทสนทนา เพื่อให้เข้าใจบทบาทตัวละครนั้น เข้าใจสถานการณ์ที่ได้ชม เพื่อที่จะได้มีความต้องการชมละครที่มีเสียง						
3. กิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นที่ 3 ชี้นำชมละคร ที่มีเสียง สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้กระบวนการกลุ่ม ตรวจสอบบทที่ได้เขียนไว้ ได้ฝึกทักษะการฟัง และตรวจสอบความถูกต้องของบทสนทนาในละคร นอกจากนี้ยังทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานและความน่าสนใจในการเรียนภาษาเกาหลี อีกทั้งกระตุ้นให้กลุ่มช่วยกันสร้างองค์ความรู้ที่ได้เรียนรู้ไป จากการอภิปรายร่วมกัน						

หัวข้อการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
4. กิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นที่ 4 ขั้นการอภิปรายเพื่อสรุปการเรียนรู้ ตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนโดยให้ผู้เรียนช่วยกันสรุปองค์ความรู้ความรู้ที่ได้จากการชมละครเกาหลี						
5. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลีเหมาะสมกับกับวัยของผู้เรียน						
6. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลีมีความน่าสนใจ ดึงดูดให้ผู้เรียนสนใจเรียนมากยิ่งขึ้น						

ส่วนที่ 2

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

ตำแหน่ง.....

ภาคผนวก ค ผลการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตาราง 22 ผลการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			N = 3		ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3	$\bar{x}$	S.D.	
ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้						
1. กิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นที่ 1 ก่อนการดูและการฟังละครเกาหลี	4	4	5	4.33	0.58	มาก
2. กิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นที่ 2 ขณะดูละครเกาหลีโดยปิดเสียง	4	4	5	4.33	0.58	มาก
3. กิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นที่ 3 ขั้น ขณะดูละครเกาหลีโดยเปิดเสียง ละคร	4	4	5	4.33	0.58	มาก
4. กิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นที่ 4 ขั้น อภิปรายและสรุปผล	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
5.กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อ ละครเกาหลีเหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน	4	5	4	4.33	0.58	มาก
6.กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อ ละครเกาหลีมีความน่าสนใจ ดึงดูดให้ผู้เรียนสนใจมากยิ่งขึ้น	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมด้านขั้นตอนของ กิจกรรมการเรียนรู้				4.44	0.58	มาก

ภาคผนวก ง แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้
สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถ
ด้านการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนา
ความสามารถด้านการฟังและความสามารถด้านการพูดภาษาเกาหลี

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

.....
คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้เป็นแบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้
โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาการฟังและการพูดภาษาเกาหลี โดยผู้ที่ทำการวิจัยจะได้นำผล
การประเมินความเหมาะสมไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี
เพื่อพัฒนาการฟังและการพูดภาษาเกาหลีแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 รายการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้
สื่อละครเกาหลีเพื่อพัฒนาการฟังและการพูดภาษาเกาหลี

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

กำหนดเกณฑ์การวินิจฉัยดังนี้

5 หมายถึง ระดับความเหมาะสมมากที่สุด

4 หมายถึง ระดับความเหมาะสมมาก

3 หมายถึง ระดับความเหมาะสมปานกลาง

2 หมายถึง ระดับความเหมาะสมน้อย

1 หมายถึง ระดับความเหมาะสมน้อยที่สุด

3. กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความสำคัญตามความคิดเห็นของท่าน
ที่พิจารณาเห็นว่าเป็นข้อเลือกที่เหมาะสมหากมีข้อความความคิดเห็นกรุณาเขียนลงในช่องว่างที่
กำหนดให้

ส่วนที่ 1

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องประเมินความคิดเห็นของท่าน

หัวข้อการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
สาระสำคัญ						
1. เขียนสาระสำคัญถูกต้องตามประเด็นของเรื่องในภาพรวม						
2. จุดประสงค์สอดคล้องกับสาระสำคัญ						
จุดประสงค์การเรียนรู้						
3. จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมด้านความรู้ เจตคติ และทักษะปฏิบัติ						
4. จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนครอบคลุมสาระการเรียนรู้						
สาระการเรียนรู้						
5. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
6. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับสาระสำคัญ						
กิจกรรมการเรียนรู้						
7. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความสามารถทางการฟัง และการพูดภาษาเกาหลีในการสื่อสารเบื้องต้นได้จริง						
8. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และสาระการเรียนรู้						
9. ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมเหมาะสม						
10. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการฝึกฝนทักษะการสื่อสาร (ความสามารถด้านการฟัง-การพูด)						
11. มีความหลากหลายของกิจกรรมและสามารถปฏิบัติได้จริง						

หัวข้อการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
12. นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้โดยลงมือปฏิบัติจริง						
13. เน้นให้ผู้เรียนนำสิ่งที่ได้เรียนรู้มีปรับใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน						
สื่อและแหล่งเรียนรู้						
14. ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความสามารถการฟังและการพูดภาษาเกาหลีในการเรียนภาษาเกาหลี						
15. เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้และส่งเสริมให้กิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ						
16. เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน						
17. มีความหลากหลายของสื่อ ในด้านต่างๆ						
การวัดและประเมินผลการเรียนรู้						
18. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟังและการพูดภาษาเกาหลี						
19. เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับวิธีการวัด						
20. เกณฑ์การประเมินผลเหมาะสมกับผู้เรียน						

ส่วนที่ 2

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

ตำแหน่ง.....

ภาคผนวก จ ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้
ใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถ
ด้านการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตาราง 23 ผลการประเมินความเหมาะสมแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี
เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถด้านการพูดภาษา
เกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

รายการประเมิน	N = 3		ระดับความ เหมาะสม
	$\bar{x}$	S.D.	
สาระสำคัญ			
1. เขียนสาระสำคัญถูกต้องตามประเด็นของเรื่อง ในภาพรวม	4.33	1.15	มาก
2. สาระสำคัญสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมด้านสาระสำคัญ	4.50	0.86	มากที่สุด
จุดประสงค์การเรียนรู้			
3. จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมด้านความรู้ เจตคติ และทักษะปฏิบัติ	4.67	0.58	
4. จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนครอบคลุมสาระ การเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมด้านการจัดการเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
สาระการเรียนรู้			
5. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
6. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับสาระสำคัญ	4.67	0.58	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมด้านสาระการเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
กิจกรรมการเรียนรู้			
7. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความสามารถด้านการฟังและ ความสามารถด้านการพูดภาษาเกาหลีในการสื่อสารได้	4.33	0.58	มากที่สุด

รายการประเมิน	N = 3		ระดับความเหมาะสม
	$\bar{x}$	S.D.	
8. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และสาระการเรียนรู้	4.33	0.58	มาก
9. ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	4.33	0.58	มาก
10. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการฝึกฝนทักษะการสื่อสาร (การฟัง – การพูด)	4.67	0.58	มากที่สุด
11. มีความหลากหลายและสามารถปฏิบัติได้จริง	4.67	0.58	มากที่สุด
12. นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้โดยลงมือปฏิบัติจริง	5.00	0.00	มากที่สุด
13. เน้นให้ผู้เรียนนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน	4.67	0.58	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมด้านกิจกรรมการเรียนรู้	4.58	0.50	มากที่สุด
สื่อและแหล่งเรียนรู้			
14. ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความสามารถด้านการฟัง และความสามารถด้านการพูดภาษาเกาหลี	4.67	0.58	มากที่สุด
15. เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้และส่งเสริมให้กิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ	4.67	0.58	มากที่สุด
16. เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.67	0.58	มากที่สุด
17. มีความหลากหลาย	4.67	0.58	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
การวัดและประเมินผล			
18. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟัง-ความสามารถด้านการพูดภาษาเกาหลี	4.33	1.15	มาก
19. เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับวิธีการวัด	4.67	0.58	มากที่สุด
20. เกณฑ์การประเมินผลเหมาะสมกับผู้เรียน	4.67	0.58	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมด้านการวัดและประเมินผล	4.55	0.77	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.60	0.16	มากที่สุด

ภาคผนวก จ ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี

เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษา
เกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่ 2

รายวิชาภาษาเกาหลี

หน่วยที่ 1 เรื่อง 안녕하세요 ? สวัสดีค่ะ/ครับ

เวลา 4 ชั่วโมง

รหัสวิชา ด 31265 ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร 1

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ผู้สอน นายดุลยวัต สานอินทรจักร์ โรงเรียนอุดรดิตถ์ดรุณี

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563

สาระสำคัญ

การใช้ภาษาในการสื่อสาร โดยใช้ทักษะการฟัง ฟังและเข้าใจการแนะนำตัวของคนอื่น ๆ การพูดพูดแนะนำตัวให้คนอื่นฟัง การอ่านและเข้าใจประโยคแนะนำตัว การเขียนแนะนำตนเอง เพื่อที่จะนำไปใช้ในการแนะนำตัวได้และเข้าใจวัฒนธรรมการทักทายเกาหลี

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ด 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ด. 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้
อย่างเหมาะสมเหตุผล

มาตรฐาน ด. 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของ
ภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องเหมาะสม

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ (K) เข้าใจความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับการทักทายและแนะนำตนเองได้อย่าง
ถูกต้อง

ด้านทักษะ/กระบวนการ/กระบวนคิด(P) สามารถฟังและพูดทักทายและได้ถูกต้องและเหมาะสมกับ
สถานการณ์

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A) มีความมุ่งมั่นในการทำงาน

สาระการเรียนรู้

คำทักทายเกาหลี 한국의 인사

안녕하세요? สวัสดีครับ/ค่ะ 감사합니다.ขอบคุณครับ/ค่ะ

미안합니다.ขอโทษครับ/ค่ะ .이름이 뭐예요? ชื่ออะไรคะ/ครับ

저는이에요/예요. ผม/ดิฉัน ชื่อ.....ครับ/ค่ะ

ไวยากรณ์ 문법

โครงสร้างไวยากรณ์

(คำนาม) N 예요./이에요. เป็น /คือ

.....예요./이에요. เป็นรูปแบบประโยคบอกเล่าแบบสุภาพแบบไม่เป็นทางการโดยเติมหลังคำนาม

คำนามมีตัวสะกด

+이에요

คำนามไม่มีตัวสะกด

+예요.

ตัวอย่างประโยค

민혁이에요. คือมินฮยอก

지수예요. คือจีซู

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับส่งสาร โดยการฟังและการพูด
- ความสามารถในการสื่อสารภาษาเกาหลีมาปรับประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
- ความเข้าใจในวัฒนธรรมการทักทายของชาวเกาหลี

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน 10 นาที

1.ครูกล่าวทักทายนักเรียนเป็นภาษาเกาหลี และลองแนะนำตัวเองเป็นภาษาเกาหลีให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนลองทายว่าที่ครูพูดมาทั้งหมดหมายถึงอะไร แล้วถ้านักเรียนจะแนะนำตัวเองเป็นภาษาเกาหลีนักเรียนจะพูดว่าอย่างไร

ขั้นกิจกรรม (ใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี)

ขั้นที่ 1 ก่อนดูและฟังละคร 20 นาที

1.ครูสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับละครเรื่อง Dream Hight และตั้งคำถามก่อนจะชมละคร 3 ข้อคือ

1.1 ฉากในละคร

1.2. ตัวละครที่สำคัญในละคร

1.3 สถานการณ์ที่สำคัญที่ปรากฏในละคร และเปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมกันสนทนาพูดคุยเกี่ยวกับละครก่อนที่จะชมละคร

ขั้นที่ 2 ขณะดูโดยปิดเสียงละคร 70 นาที

1.ครูให้นักเรียนจับกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน หลังจากนั้นครูเปิดคลิปวิดีโอจากละครเกาหลีเรื่อง Dream Hight ฉากทักทายและแนะนำตัวเอง โดยปิดเสียง เวลา 20 นาที

2.นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนตอบคำถามใน 3 ประเด็นที่ครูได้ถามไว้ข้างต้นก่อนได้ชมจากคลิปวิดีโอละคร เวลา 20 นาที

3.นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอคำตอบทั้ง 3 ข้อหน้าชั้นเรียน เวลา 15 นาที

4.นักเรียนร่วมกันอภิปรายคำตอบของแต่ละกลุ่มที่ออกมานำเสนอ 15 นาที

ขั้นที่ 3 ขณะดูโดยเปิดเสียงละคร 60 นาที

1.ครูเปิดคลิปวิดีโอเรื่อง Dream Hight นั้นอีกครั้งพร้อมทั้งเปิดเสียง เวลา 20 นาที

2.นักเรียนแต่ละกลุ่มตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาคำถาม 3 ข้อ ที่กลุ่มตนเองเขียนไว้ และแก้ไขคำตอบให้ถูกต้อง เวลา 10 นาที

3.นักเรียนแต่ละกลุ่ม ออกมานำเสนอคำตอบของกลุ่มตนเองในประเด็น 3 ข้อที่ตรวจสอบและแก้ไขแล้ว อีกครั้งหน้าชั้นเรียน เวลา 15 นาที

4.นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายคำตอบของแต่ละกลุ่มและร่วมกันหาองค์ความรู้ที่ได้จากการชมละครเรื่อง Dream Hight ทั้งปิดเสียงและเปิดเสียง เวลา 15 นาที

ขั้นที่4 สรุปและอภิปราย 40 นาที

1.นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายสะท้อนคิดเกี่ยวกับละครที่ได้ชม เนื้อหาที่ได้เรียนเรื่องการทักทายและการแนะนำตัว ทั้งการชมละครแบบปิดและเปิดเสียงในประเด็น

- ฉากในละคร
- ตัวละครที่สำคัญ
- สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในละคร

2.ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปองค์ความรู้ทั้งไวยากรณ์ การสนทนา การทักทาย วัฒนธรรมที่ได้จากการชมละครเกาหลี เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ร่วมกันในเรื่องนั้น ๆ

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

- คลิปวิดีโอละครเกาหลีเรื่อง Dream Hight คลิปวิดีโอเพลง 이름이 뭐예요?
- เอกสารประกอบการสอนเรื่อง การทักทาย 안녕하세요?

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือที่ใช้ในการวัด	เกณฑ์การประเมิน
1. ด้านความรู้ (K) 1. นักเรียนเข้าใจคำศัพท์เกี่ยวกับการทักทายแนะนำตัว	- ตรวจสอบความเข้าใจคำศัพท์เกี่ยวกับการทักทายแนะนำตัว	- ใบงาน เรื่อง การทักทาย แนะนำตัว 이름이 뭐예요 จำนวน 10 ข้อ	- ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบได้ 0 คะแนน 10 คะแนน = ดีมาก 7-9 คะแนน = ดี 4-6 คะแนน = พอใช้ 1-3 คะแนน = ปรับปรุง

2. ด้านกระบวนการ (P) 1. ผู้เรียนสามารถฟัง และพูด ทักทายและแนะนำตนเองได้อย่างถูกต้อง	- ตรวจสอบการฟัง และการพูด ทักทายและแนะนำตนเอง	- แบบประเมินการพูดแนะนำตนเอง	เกณฑ์การประเมิน รูบริกส์ 4 ระดับ 4 = ดีมาก(15 -20 `` คะแนน) 3 = ดี(13 -14 คะแนน) 2 = พอใช้(11 -12) 1 =ปรับปรุง(0-10)
3. ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A) 1. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตความมุ่งมั่นตั้งใจขณะที่ทำกิจกรรม	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	เกณฑ์การประเมิน รูบริกส์ 4 ระดับ 4 = ดีมาก(15 -20 `` คะแนน) 3 = ดี(13 -14 คะแนน) 2 = พอใช้(11 -12) 1 =ปรับปรุง(0-10)

แบบประเมินการพูดแนะนำตนเองและสอบถามชื่อ

เลขที่	ชื่อ-สกุล	การออกเสียง(การออกเสียง, สำเนียง)	ความถูกต้อง(ไวยากรณ์, คำศัพท์)	ความสามารถในการพูดสอดคล้องกับเรื่อง	ความคล่องแคล่ว	การมีปฏิสัมพันธ์กับการพูดร่วม	รวม	ข้อเสนอแนะ/ ข้อคิดเห็น เพิ่มเติม
		4	4	4	4	4	20	
1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								
9								
10								

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การประเมินความสามารถการพูดโดยใช้รูปแบบใช้ Rating Scale

หัวข้อการประเมินการพูด	คะแนน	รายการประเมิน
1.การออกเสียง (การออกเสียง,สำเนียง)	1	การออกเสียงมีปัญหาสำเนียงติดขัดมากจนไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่พูดได้
	2	การออกเสียงยังมีความเป็นปัญหาอยู่เป็นส่วนใหญ่แต่สามารถสื่อความหมายของผู้พูดเป็นประโยคได้
	3	พูดออกเสียงได้ชัดเจนถูกต้องสำเนียงพูดภาษาเกาหลีได้ดีเทียบเท่าชาวเกาหลีหรือใกล้เคียงชาวเกาหลี แต่ยังมีบางคำ บางประโยคที่มีปัญหาในการออกเสียงและสำเนียง
	4	พูดออกเสียงได้ชัดเจนถูกต้องสำเนียงพูดภาษาเกาหลีได้ดีเทียบเท่าชาวเกาหลีหรือใกล้เคียงชาวเกาหลี
2.ความถูกต้อง (ไวยากรณ์ ,คำศัพท์)	1	ใช้คำศัพท์และประโยคที่พูดใช้ไวยากรณ์ผิดทั้งหมดทำให้สื่อความหมายไม่ได้
	2	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหาและไวยากรณ์ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่
	3	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหาและไวยากรณ์ถูกต้องทุกประโยค
	4	ใช้และเลือกสรรคำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหาและสละสลวย ใช้ไวยากรณ์ถูกต้องทุกประโยค และเรียงลำดับใจความสำคัญและเป็นธรรมชาติ
3.ความสามารถในการพูดสอดคล้องกับเรื่อง	1	พูดไม่สอดคล้องกับเรื่องที่กำหนดให้
	2	พูดตอบคำถามได้ตรงกับเรื่องบ้าง ไม่ตรงกับเรื่องที่ถามบ้างเรียงลำดับประโยคสับสนวุ่น
	3	พูดได้สอดคล้องกับเรื่องที่กำหนดให้ เรียงลำดับประโยคได้ดี พูดตอบได้ได้อย่างคล่องแคล่ว

หัวข้อการประเมิน การพูด	คะแนน	รายการประเมิน
	4	พูดได้สอดคล้องกับเรื่องที่กำหนดให้ เรียงลำดับประโยคได้ดี พูดตอบโต้ได้อย่างคล่องแคล่วและเป็นธรรมชาติ
4.ความคล่องแคล่ว	1	พูดเป็นคำ ๆ ไม่เรียบเรียงเป็นประโยค ทำให้สื่อความหมายไม่ได้
	2	พูดตะกุกตะกักบ้าง แต่เป็นรูปประโยคเรียบเรียงคำพูด แต่ยังไม่พอสื่อสารได้พอเข้าใจ
	3	พูดต่อเนื่องไม่ติดขัด พูดได้ชัดเจน เรียบเรียงประโยคคำพูด ทำให้สื่อสารได้ดี
	4	พูดได้อย่างเป็นธรรมชาติสลับไหล เรียบเรียงประโยค คำ วลี ได้สละสลวย ทำให้สื่อสารได้สมบูรณ์
5.การมีปฏิสัมพันธ์กับ การพูดร่วมสนทนา	1	พูดได้น้อยตอบคำถามไม่ได้กังวลและประหม่า ไม่สบสายตากับผู้ที่พูดด้วย
	2	พูดได้บางตอบคำถามได้เป็นบางส่วน กังวลและประหม่า พูดเหมือนท่องจำ สบตาผู้ที่พูดด้วยบ้าง
	3	พูดและตอบคำถามได้อย่างเป็นธรรมชาติ ไม่ตื่นตกใจแต่ใช้วัจนภาษาในการสื่อสารกับผู้พูดด้วย สบตากับผู้พูดด้วยมีการใช้ท่าทางประกอบการพูด
	4	พูดและตอบคำถามได้อย่างเป็นธรรมชาติ ไม่ตื่นตกใจแต่ใช้วัจนภาษาในการสื่อสารกับผู้พูดด้วย สบตากับผู้พูดด้วยมีการใช้ท่าทางประกอบการพูดและมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สนทนาตลอดเวลา

เกณฑ์การประเมิน

16-20	คะแนน	ดีมาก
13-15	คะแนน	ดี
10-12	คะแนน	พอใช้
น้อยกว่า 10	คะแนน	ควรปรับปรุง

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (มุ่งมั่นในการทำงาน)

คำชี้แจง : ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ตรงกับระดับการแสดงผลพฤติกรรมของนักเรียนตามเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	4	3	2	1
1. ความสนใจในการทำกิจกรรม				
2. ทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย				
3. การตอบคำถามในชั้นเรียน				
4. การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น				
5. ปรับปรุงและพัฒนาการทำงานด้วยตนเอง				
รวม	20			

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน

(นายดุยวัต สานอินทจักร์)

...../...../.....

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (มุ่งเน้นในการทำงาน)

รายการการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				คะแนนรวม
	ดีมาก (4)	ดี (2)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)	
1. ความสนใจในการทำกิจกรรม	ตั้งใจและปฏิบัติกิจกรรมในห้องเรียนทุกครั้งดีมาก	ตั้งใจและปฏิบัติกิจกรรมในห้องเรียนทุกครั้ง	ตั้งใจและปฏิบัติกิจกรรมในห้องเรียนเป็นบางครั้ง	ไม่ตั้งใจและไม่ปฏิบัติกิจกรรมในห้องเรียน	4
2. ทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย	ตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายและงานที่ทำถูกต้องสมบูรณ์ดีมาก	ตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายและงานที่ทำถูกต้องสมบูรณ์	ตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายและงานที่ทำถูกต้อง แต่มีข้อผิดพลาดบางครั้ง	ไม่ทำงานที่ได้รับมอบหมาย	4
3. การตอบคำถามในชั้นเรียน	ตอบคำถามในชั้นเรียนทุกครั้งดีมาก	ตอบคำถามในชั้นเรียนทุกครั้ง	ตอบคำถามในชั้นเรียนเป็นบางครั้ง	ไม่เคยตอบคำถามในชั้นเรียน	4
4. การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นขณะทำงานกลุ่มทุกครั้งพร้อมทั้งบอกความคิดเห็นของตนเองดีมาก	ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นขณะทำงานกลุ่มทุกครั้งพร้อมทั้งบอกความคิดเห็นของตนเอง	ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นขณะทำงานกลุ่มเป็นบางครั้ง	ไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นขณะทำงานกลุ่ม	4

รายการการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				คะแนนรวม
	ดีมาก (4)	ดี (2)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)	
5. ปรับปรุงและพัฒนาการทำงานด้วยตนเอง	ปรับปรุงผลงานที่ผลิตให้ได้ถูกต้องทุกครั้งดีมาก	ปรับปรุงผลงานที่ผลิตให้ได้ถูกต้องทุกครั้ง	ปรับปรุงผลงานที่ผลิตให้ได้ถูกต้องเป็นบางครั้ง	ไม่มีการปรับปรุงหรือแก้ไขผลงานของตนเอง	4
รวม					20

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
16-20	ดีมาก
11-15	ดี
6-10	พอใช้
1-5	ปรับปรุง

บันทึกผลหลังการสอน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่.....

เรื่อง.....

- 1. ผลการสอน
 - 1.1 ด้านความรู้ความเข้าใจ (K)
.....
.....
 - 1.2 ด้านทักษะกระบวนการ (P)
.....
.....
 - 1.3 ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)
.....
.....
- 2. ปัญหา / อุปสรรค
 - 2.1 ข้อขัดข้อง
.....
.....
 - 2.2 ข้อค้นพบ
.....
.....
- 3. ข้อเสนอแนะ (วิธีแก้ปัญหา เครื่องมือแก้ปัญหา และหรืออื่นๆ)
.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(นายดุลยวัต สานอินทรจักร์)
...../...../.....

ภาคผนวก ข แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถด้าน
การฟังภาษาเกาหลี โดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี
เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษา
เกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 คน

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาเกาหลี
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง

1.แบบทดสอบทักษะการฟังภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งเป็นส่วน
ที่นำไปสร้างแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาเกาหลีของผู้เรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการจัดการเรียนรู้
โดยใช้สื่อละครเกาหลีเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาเกาหลี

2. แบบประเมินฉบับนี้เป็นแบบมาตราส่วนแสดงค่า 3 ระดับ โดยให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลง
ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านว่าข้อคำถามแต่ละข้อที่สร้างขึ้นท่านเห็นด้วยหรือไม่

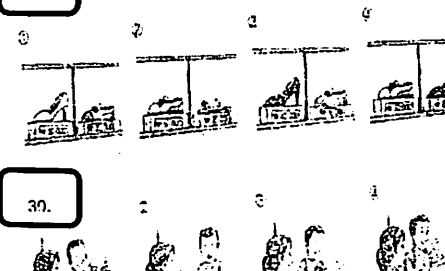
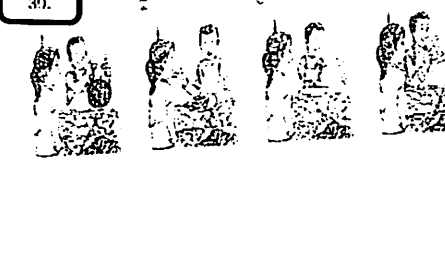
+1 หมายถึง ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวแทนของเนื้อหาที่จะวัด

0 หมายถึง ถ้าไม่แน่ใจ

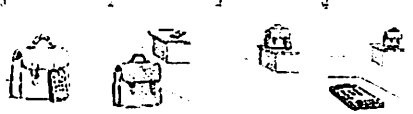
-1 หมายถึง ถ้าแน่ใจว่าไม่ใช่

3. กรณีที่ท่านมีความคิดเห็นอื่นใดนอกเหนือจากนี้ กรุณาเขียนลงในช่องหมายเหตุ

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนการพิจารณา

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อคำถาม	คะแนนการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ สำหรับ ปรับปรุง แก้ไข
		1	0	-1	
1 การทักทาย การสอบถามชื่อ แนะนำตนเอง 1.นักเรียนสามารถฟังบทสนทนา ทักทาย สอบถามชื่อ ข้อมูลเบื้องต้นได้ อีกทั้งสามารถแนะนำตนเองบอกข้อมูลเบื้องต้นของตนเองเป็นภาษาเกาหลีได้	1-18 잘 듣고 알맞은 것을 고르세요. 3.) 이거는()예요 1. 의사 2. 의자 3. 이자 4. 회사 7.) 1. 안녕하세요? 2. 안녕! 3. 고마워요. 4. 감사합니다. 8.) 1. 어서오세요. 2. 미안해요. 3. 안녕하세요? 4. 안녕! 28.-30. 다음 대화를 듣고 알맞은 그림을 고르세요. 28. 29. 30. 				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อคำถาม	คะแนนการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ สำหรับปรับปรุงแก้ไข
		1	0	-1	
	31. - 40. 잘 듣고 대화 내용과 같은 것을 고르세요. 33.) 1. 남자는 선생님입니다. 2. 남자는 미국 사람입니다. 3. 여자는 캐나다 사람입니다. 4. 여자는 영어 선생님입니다. 36.) 1. 룸메이트는 미국 사람이에요. 2. 룸메이트는 영어 선생님이에요. 3. 룸메이트는 주말에 회사에 갔어요. 4. 룸메이트는 주말에 혼자 쇼핑했어요.				
บทที่ 2 สอบถามสถานที่ พูดบอกสถานที่ 1.สามารถฟังบทสนทนาว่าจะไปยังสถานที่ใด ไปที่ไหน บอกจุดมุ่งหมายที่จะไปด้วยภาษาเกาหลีได้	1-18 잘 듣고 알맞은 것을 고르세요. 1.) ()가 있어요? 1. 시 2. 자 3. 차 4. 파 19 - 21 . 여기는 어디예요? 잘 듣고 알맞은 것을 고르세요. 19. 0. 1. 2. 3. 20. 1. 2. 3. 4. 21. 1. 2. 3. 4. 				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อคำถาม	คะแนนการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ สำหรับ ปรับปรุง แก้ไข
		1	0	-1	
	22.-23 다음 대화를 듣고 알맞은 그림을 고르세요. 22. 23. 24. - 27. 여기는 어디입니까? 잘 듣고 알맞은 것을 고르세요. 24.) 1 시장. 2. 식당. 3. 가게. 4. 커피숍. 25.) 1. 책방. 2. 공항. 3. 대사관 4. 미용실. 26.) 1. 교실. 2. 병원. 3. 약국. 4. 도서관. 27.) 1. 공항. 2. 은행. 3. 우체국 4. 백화점				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อคำถาม	คะแนนการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ สำหรับ ปรับปรุง แก้ไข
		1	0	-1	
	31. - 40. 잘 듣고 대화 내용과 같은 것을 고르세요. 34.) 1. 한국신문이 있어요. 2. 한국신문이 아니에요. 3. 한국신문하고 잡지가 있어요. 4. 한국신문하고 잡지가 없어요.				
บทที่ 4 จำนวน ตัวเลข สอบถาม วัน เวลา บอกวัน เวลา 1.สามารถฟังบท สนทนาเรื่องวัน เดือน ปี หรือวันเกิด วันสำคัญด้วยภาษา เกาหลีได้	1-18 잘 듣고 알맞은 것을 고르세요. 4.) 오늘은 ()이에요. 1. 일요일 2. 월요일 3. 목요일 4. 토요일 14.) 1. 나나씨는 학생이에요. 2. 공책주세요. 3. 오늘이 몇칠이에요? 4. 학생이에요. 15.) 1. 오늘이 몇칠이에요? 2. 의사예요? 3. 주말에 뭐 했어요 ? 4. 학생이에요?. 17.) 1. 주말에 뭐 했어요 ? 2. 오늘이 몇칠이에요? 3. 구두이에요? 4. 뭐가 맛있어요 ?. 31. - 40. 잘 듣고 대화 내용과 같은 것을 고르세요. 38.) 1. 오늘은 월요일이에요. 2. 남자는 내일 도서관에 가요. 3. 남자는 어제 시험이 있었어요. 4. 남자는 일요일에 공부를 안 했어요.				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อคำถาม	คะแนนการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ สำหรับปรับปรุงแก้ไข
		1	0	-1	
	40.) 1. 김치찌개는 맛이 없었어요. 2. 어제 남자는 식당에 갔어요. 3. 남자는 김치찌개를 안 좋아요. 4. 남자는 어제 김치찌개를 먹었어요.				
บทที่ 5 การบอก ปฏิเสธในรูป 안 verb N 이/가 아니다. 1.สามารถฟังบท สนทนาปฏิเสธใน รูปแบบต่างๆ ด้วย ภาษาเกาหลีได้ ไวยากรณ์ verb 안 / 이/가 아니다	1-18 잘 듣고 알맞은 것을 고르세요. 2.) ()가 아니에요. 1. 아이 2. 오이 3. 어이 4. 우의 31. - 40. 잘 듣고 대화 내용과 같은 것을 고르세요. 31.) 1. 여자는 회사원입니다. 2. 여자는 일본 사람입니다. 3. 남자는 학생이 아닙니다. 4. 남자는 일본 사람이 아닙니다. 32.) 1. 남자는 영국 사람입니다. 2. 남자는 룸메이트가 없습니다. 3. 룸메이트는 여자입니다. 4. 룸메이트는 한국 사람이 아닙니다. 35.) 1. 책이 있어요. 2. 가방이 없어요. 3. 책과 휴대폰이 없어요 4. 사전과 휴대폰이 있어요. 37.) 1. 여기는 은행이에요. 2. 딸기 주스가 없어요. 3. 여자는 오렌지 주스를 안 마셔요 4. 여자는 딸기 하고 오렌지를 먹어요. 39.) 1. 오늘은 화요일이에요. 2. 남자는 학교에서 공부해요. 3. 남자는 수요일에 학교에 안 가요. 4. 남자는 학교에서 태권도를 배워요				

ส่วนที่ 2

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ
(.....)
ตำแหน่ง.....

ภาคผนวก ข ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาเกาหลี โดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 คน

ตาราง 24 แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาเกาหลีสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของผู้เชี่ยวชาญ 3 คน

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			N = 3		ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3	$\bar{x}$	S.D.	
ข้อที่ 1	1	1	1	1	0.0	สอดคล้อง
ข้อที่ 2	1	1	1	1	0.0	สอดคล้อง
ข้อที่ 3	1	1	1	1	0.0	สอดคล้อง
ข้อที่ 4	1	1	1	1	0.0	สอดคล้อง
ข้อที่ 5	1	1	1	1	0.0	สอดคล้อง
ข้อที่ 6	1	1	1	1	0.0	สอดคล้อง
ข้อที่ 7	1	1	1	1	0.0	สอดคล้อง
ข้อที่ 8	1	1	1	1	0.0	สอดคล้อง
ข้อที่ 9	1	1	1	1	0.0	สอดคล้อง
ข้อที่ 10	1	1	1	1	0.0	สอดคล้อง
ข้อที่ 11	1	1	1	1	0.0	สอดคล้อง
ข้อที่ 12	1	1	1	1	0.0	สอดคล้อง
ข้อที่ 13	1	1	1	1	0.0	สอดคล้อง
ข้อที่ 14	1	1	1	1	0.0	สอดคล้อง
ข้อที่ 15	1	1	1	1	0.0	สอดคล้อง
ข้อที่ 16	1	1	1	1	0.0	สอดคล้อง
ข้อที่ 17	1	1	1	1	0.0	สอดคล้อง
ข้อที่ 18	1	1	1	1	0.0	สอดคล้อง

ตาราง 25 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			N = 3		ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3	$\bar{x}$	S.D.	
ข้อที่ 19	1	1	1	1	0.0	สอดคล้อง
ข้อที่ 20	1	1	1	1	0.0	สอดคล้อง
ข้อที่ 21	1	1	1	1	0.0	สอดคล้อง
ข้อที่ 22	1	1	1	1	0.0	สอดคล้อง
ข้อที่ 23	1	1	1	1	0.0	สอดคล้อง
ข้อที่ 24	1	1	1	1	0.0	สอดคล้อง
ข้อที่ 25	1	1	1	1	0.0	สอดคล้อง
ข้อที่ 26	1	1	1	1	0.0	สอดคล้อง
ข้อที่ 27	1	1	1	1	0.0	สอดคล้อง
ข้อที่ 28	1	1	1	1	0.0	สอดคล้อง
ข้อที่ 29	1	1	1	1	0.0	สอดคล้อง
ข้อที่ 30	1	1	1	1	0.0	สอดคล้อง
ข้อที่ 31	1	1	1	1	0.0	สอดคล้อง
ข้อที่ 32	1	1	1	1	0.0	สอดคล้อง
ข้อที่ 33	1	1	1	1	0.0	สอดคล้อง
ข้อที่ 34	1	1	1	1	0.0	สอดคล้อง
ข้อที่ 35	1	1	1	1	0.0	สอดคล้อง
ข้อที่ 36	1	1	1	1	0.0	สอดคล้อง
ข้อที่ 37	1	1	1	1	0.0	สอดคล้อง
ข้อที่ 38	1	1	1	1	0.0	สอดคล้อง
ข้อที่ 39	1	1	1	1	0.0	สอดคล้อง
ข้อที่ 40	1	1	1	1	0.0	สอดคล้อง

ตาราง 25 ค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษา
เกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ข้อคำถาม	ค่าอำนาจ จำแนก	แปลผล
ข้อที่ 1	0.5313	ใช้ได้
ข้อที่ 2	0.5313	ใช้ได้
ข้อที่ 3	0.5000	ใช้ได้
ข้อที่ 4	-0.5000	ทิ้ง
ข้อที่ 5	0.1875	ทิ้ง
ข้อที่ 6	-0.1250	ทิ้ง
ข้อที่ 7	1.0000	ใช้ได้
ข้อที่ 8	0.7500	ใช้ได้
ข้อที่ 9	0.4375	ใช้ได้
ข้อที่ 10	0.7500	ใช้ได้
ข้อที่ 11	0.9063	ใช้ได้
ข้อที่ 12	0.5625	ใช้ได้
ข้อที่ 13	-0.5000	ทิ้ง
ข้อที่ 14	0.9063	ใช้ได้
ข้อที่ 15	-0.1250	ทิ้ง
ข้อที่ 16	0.9063	ใช้ได้
ข้อที่ 17	0.6563	ใช้ได้
ข้อที่ 18	-0.0938	ทิ้ง
ข้อที่ 19	0.5313	ใช้ได้
ข้อที่ 20	0.9688	ใช้ได้

ข้อคำถาม	ค่าอำนาจ จำแนก	แปลผล
ข้อที่ 21	0.7188	ใช้ได้
ข้อที่ 22	0.9688	ใช้ได้
ข้อที่ 23	0.9375	ใช้ได้
ข้อที่ 24	0.5000	ใช้ได้
ข้อที่ 25	0.9063	ใช้ได้
ข้อที่ 26	-0.1250	ทิ้ง
ข้อที่ 27	0.6563	ใช้ได้
ข้อที่ 28	0.9375	ใช้ได้
ข้อที่ 29	0.7813	ใช้ได้
ข้อที่ 30	0.8750	ใช้ได้
ข้อที่ 31	0.9375	ใช้ได้
ข้อที่ 32	0.6563	ใช้ได้
ข้อที่ 33	0.9063	ใช้ได้
ข้อที่ 34	0.6250	ใช้ได้
ข้อที่ 35	0.9375	ใช้ได้
ข้อที่ 36	0.5313	ใช้ได้
ข้อที่ 37	0.5313	ใช้ได้
ข้อที่ 38	-0.0313	ทิ้ง
ข้อที่ 39	0.9688	ใช้ได้
ข้อที่ 40	0.9375	ใช้ได้

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อสอบแบบอิงเกณฑ์

ข้อสอบ	จำนวน
ข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์	32
ข้อสอบที่ไม่ผ่านเกณฑ์	8
รวม	40
Bmin=	- 0.5000
Bmax=	1.0000
ค่าความเที่ยงแบบโลเวท	0.9638

ภาคผนวก ฅ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาเกาหลี โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาเกาหลี โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง แบบทดสอบฉบับนี้ มีทั้งหมด รวม 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวมทั้งหมด 20 คะแนน ให้ฟังบทสนทนาภาษาเกาหลีแล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้อง

1-3. 잘 듣고 알맞은 것을 고르세요.

1.()가 있어요?

1. 시 2. 자 3. 차 4. 파

2.()가 아니예요.

1. 아이 2. 오이 3. 어이 4. 우이

3.이거는()예요.

1. 의사 2. 의자 3. 이자 4. 회사

4 -10 잘 듣고 알맞은 대답을 고르세요.

4. 1. 안녕하세요? 2. 안녕! 3. 고마워. 4. 감사합니다.

5. 1. 어서오세요. 2. 미안해요. 3. 안녕하세요? 4. 안녕!

6. 1. 태국 사람이에요. 2. 미국 사람이에요. 3. 한국 사람이에요. 4. 중국 사람이에요.

7. 1. 이건 뭐예요?. 2. 그거는 뭐예요?. 3. 저거는 뭐예요?. 4. 그거는 뭐예요?.

8. 1. 나나씨는 학생이에요?. 2. 의사예요?. 3.저거는 지우개예요?.

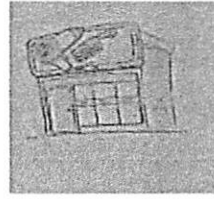
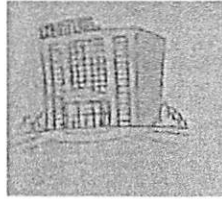
4. 학생이에요?.

9. 1. 돈이 있어요? 2. 신문이 있어요? 3. 차가 있어요? 4. 학생이 있어요?

10. 1. 나나씨는 학생이에요. 2. 공책주세요. 3. 지우개주세요. 4. 학생이에요.

11 - 13. 여기는 어디예요? 잘 듣고 알맞은 것을 고르세요.

11.

1.

2.

3.

4.

12.

1.

2.

3.

4.

13.

1.

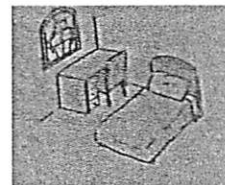
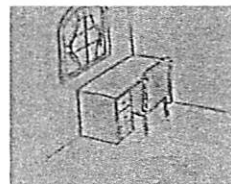
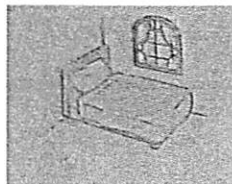
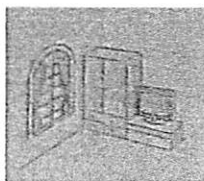
2.

3.

4.

14. -15. 다음 대화를 듣고 알맞은 그림을 고르세요.

14.

1.

2.

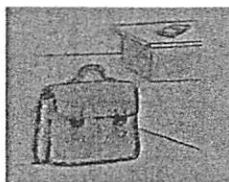
3.

4.

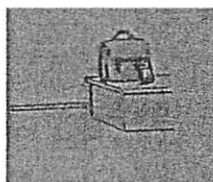
15.

1.

2.

3.

4.

16. - 20. 잘 듣고 대화 내용과 같은 것을 고르세요.

16. 1. 여자는 회사원입니다.
 2. 여자는 일본 사람입니다.
 3. 남자는 학생이 아닙니다.
 4. 남자는 일본 사람이 아닙니다.
17. 1. 남자는 연국 사람입니다.
 2. 남자는 룸메이트가 없습니다.
 3. 룸메이트는 여자입니다.
 4. 룸메이트는 한국 사람이 아닙니다.
18. 1. 남자는 선생님입니다.
 2. 남자는 미국 사람입니다.
 3. 여자는 캐나다 사람입니다.
 4. 여자는 영어 선생님입니다.
19. 1. 한국신문이 있어요.
 2. 한국신문이 아니에요.
 3. 한국신문하고 잡지가 있어요.
 4. 한국신문하고 잡지가 없어요.
20. 1. 책이 있어요.
 2. 가방이 없어요.
 3. 책과 휴대폰이 없어요.
 4. 사전과 휴대폰이 있어요.

듣기 평가 답변เฉลยคำตอบแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง

1. ตอบ 2 2. ตอบ 2 3.ตอบ 2 4. ตอบ 1 5. ตอบ 1 6. ตอบ 3 7. ตอบ 2
8. ตอบ 4 9. ตอบ 2 10. ตอบ 3 11. ตอบ 3 12. ตอบ 4 13. ตอบ 1
14. ตอบ 1 15. ตอบ 3 16. ตอบ 3 17.ตอบ 1 18. ตอบ 2 19. ตอบ 2
20. ตอบ 3

ภาคผนวก ก แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูด
ภาษาเกาหลีโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อ
พัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษา
เกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ภาคผนวก ญ แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูด
ภาษาเกาหลีโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อ
พัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษา
เกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถการพูดภาษาเกาหลี
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง โปรดพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามแบบทดสอบวัดการพูดภาษาเกาหลี โดยทำ
เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยมีเกณฑ์พิจารณาดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าสถานการณ์นั้นวัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่
ระบุไว้
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าสถานการณ์นั้นวัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
ที่ระบุไว้
- 1 หมายถึง สถานการณ์นั้นไม่ได้วัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อคำถามข้อที่	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
1.นักเรียนสามารถสนทนาทักทาย และแนะนำตนเองได้อย่างถูกต้อง	1. นักเรียนพบกับเพื่อนใหม่ชาว เกาหลีที่สนามบิน นักเรียนจะบอก ทักทายกับชาวเกาหลีและสอบถาม ชื่อเขาอย่างไรน้ออย่างไร คำสั่ง: ให้นักเรียนพูดแนะนำตัว และสอบถามชื่อคนเกาหลีคนนั้น			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อคำถามข้อที่	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
	2. นักเรียนไปแลกเปลี่ยนที่ประเทศเกาหลี แล้วนักเรียนจะต้องทักทายและแนะนำตนเองกับเพื่อนหน้าชั้นเรียน คำสั่ง: ให้นักเรียนพูดแนะนำตัวกับเพื่อนคนเกาหลี ที่หน้าชั้นเรียน			
1.นักเรียนสามารถถามทางและบอกทางได้อย่างถูกต้อง	1.หลังเลิกเรียน นักเรียนกำลังรอรถประจำทาง มีชาวเกาหลี ต้องการไปที่สถานีขนส่ง นักเรียนจะบอกทางไปให้กับชาวเกาหลีคนนี้อย่างไร คำสั่ง: ให้พูดบอกทางไปสถานีขนส่งแก่ชาวเกาหลี 2.นักเรียนกำลังไปตลาด มีชาวเกาหลี ต้องการไปที่สถานีตำรวจ นักเรียนจะบอกทางไปให้กับชาวเกาหลีคนนี้อย่างไร คำสั่ง: ให้พูดบอกทางไปสถานีตำรวจแก่ชาวเกาหลีคนนั้น			
1.นักเรียนสามารถพูดสอบถามราคาสินค้าเป็นภาษาเกาหลีได้อย่างถูกต้อง	1.นักเรียนและเพื่อนไปเที่ยวประเทศเกาหลี วันหนึ่งนักเรียนและเพื่อนไปซื้อรองเท้า ที่มยองดง นักเรียนและเพื่อนจะซื้อของได้อย่างไร คำสั่ง: ให้นักเรียนพูดเกี่ยวกับการสอบถามราคารองเท้ากับแม่ค้า			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อคำถามข้อที่	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
	2.นักเรียนพาเพื่อนไปเที่ยวที่เกาหลี วันหนึ่งนักเรียนและเพื่อนไปซื้อ อาหารเกาหลี ที่ร้านอาหาร นักเรียน และเพื่อนจะถามราคาอาหารได้ อย่างไร คำสั่ง: ให้นักเรียนพูดเกี่ยวกับการ สอบถามราคาอาหารเกาหลีกับแม่ค้า			
1.นักเรียนสามารถพูดสอบถามวัน เดือน ปี ด้วยภาษาเกาหลีได้	1.ครูชาวเกาหลี พบกับนักเรียนที่ ห้องพักครูแล้วถามนักเรียนว่าวันนี้ เป็นวันที่เท่าไร นักเรียนจะตอบครู ชาวเกาหลีอย่างไร คำสั่ง: ให้นักเรียนพูดบอกวันที่กับครู ชาวเกาหลี 2.นักเรียนถูกเพื่อนชาวเกาหลี สอบถามว่าเดือนนี้คือเดือนอะไร นักเรียนจะตอบเพื่อนชาวเกาหลีนั้น อย่างไร คำสั่ง: ให้นักเรียนพูดบอกเดือนกับ เพื่อนชาวเกาหลี			
1.นักเรียนสามารถพูดปฏิเสธด้วย ภาษาเกาหลีได้	1.นักเรียนไปเที่ยวเชียงใหม่แล้ว นักท่องเที่ยวชาวเกาหลี มาสอบถาม ว่านักเรียนเป็นคนเกาหลีใช่หรือไม่ นักเรียนจะพูดปฏิเสธกับนักท่องเที่ยว คนนั้นอย่างไร			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อคำถามข้อที่	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
	คำสั่ง: ให้นักเรียนพูดปฏิเสธกับ นักท่องเที่ยวกาฬสินธุ์ 2.นักเรียนและเพื่อนไปเที่ยวถนน ข้าวสารพบชาวกาฬสินธุ์เข้ามา สอบถามว่านักเรียนเป็นนักศึกษาใช่ ไหม นักเรียนจะปฏิเสธได้อย่างไร คำสั่ง: ให้นักเรียนพูดปฏิเสธชาว กาฬสินธุ์และตอบว่าเป็นนักเรียน			

ส่วนที่ 2

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

ตำแหน่ง.....

ภาคผนวก ก ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถ
การพูดภาษาเกาหลี

ตาราง 26 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถ
ด้านการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่			IOC	แปลผล
	1	2	3		
ข้อที่ 1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 2	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 3	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 4	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 5	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 6	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 7	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 8	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 9	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 10	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

เกณฑ์การประเมินความสามารถการพูดโดยใช้รูปแบบใช้ Rating Scale

หัวข้อการประเมินการพูด	คะแนน	รายการประเมิน
1.การออกเสียง (การออกเสียง,สำเนียง)	1	การออกเสียงมีปัญหาสำเนียงติดขัดมากจนไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่พูดได้
	2	การออกเสียงยังมีปัญหาอยู่เป็นส่วนใหญ่แต่สามารถสื่อความหมายของผู้พูดเป็นประโยคได้
	3	พูดออกเสียงได้ชัดเจนถูกต้องสำเนียงพูดภาษาเกาหลีได้ดีเทียบเท่าชาวเกาหลีหรือใกล้เคียงชาวเกาหลี แต่ยังมีบางคำ บางประโยคที่มีปัญหาในการออกเสียงและสำเนียง
	4	พูดออกเสียงได้ชัดเจนถูกต้องสำเนียงพูดภาษาเกาหลีได้ดีเทียบเท่าชาวเกาหลีหรือใกล้เคียงชาวเกาหลี
2.ความถูกต้อง (ไวยากรณ์ ,คำศัพท์)	1	ใช้คำศัพท์และประโยคที่พูดใช้ไวยากรณ์ผิดทั้งหมดทำให้สื่อความหมายไม่ได้
	2	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหาและไวยากรณ์ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่
	3	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหาและไวยากรณ์ถูกต้องทุกประโยค
	4	ใช้และเลือกสรรคำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหาและสละสลวย ใช้ไวยากรณ์ถูกต้องทุกประโยค และเรียงลำดับใจความสำคัญและเป็นธรรมชาติ
3.ความสามารถในการพูด สอดคล้องกับเรื่อง	1	พูดไม่สอดคล้องกับเรื่องที่ถาม ตอบไม่ตรงคำถาม
	2	พูดตอบคำถามได้ตรงกับเรื่องบาง ไม่ตรงกับเรื่องที่ถามบาง เรียงลำดับประโยคสับสน

หัวข้อการประเมินการพูด	คะแนน	รายการประเมิน
	4	พูดได้สอดคล้องกับเรื่องที่ถามทุกข้อ เรียงลำดับประโยคได้ดี พูดตอบโต้ได้อย่างคล่องแคล่ว
	5	พูดได้สอดคล้องกับเรื่องที่ถามทุกข้อ เรียงลำดับประโยคได้ดี พูดตอบโต้ได้อย่างคล่องแคล่วและเป็นธรรมชาติ
4.ความคล่องแคล่ว	1	พูดเป็นคำๆไม่เรียบเรียงเป็นประโยค ทำให้สื่อความหมายไม่ได้
	2	พูดตะกุกตะกักบ้าง แต่เป็นรูปประโยคเรียบเรียงคำพูด แต่ยังพอสื่อสารได้พอเข้าใจ
	3	พูดต่อเนื่องไม่ติดขัด พูดได้ชัดเจน เรียบเรียงประโยค คำพูด ทำให้สื่อสารได้ดี
	4	พูดได้อย่างเป็นธรรมชาติสลับไหล เรียบเรียงประโยค คำ วลีได้สละสลวย ทำให้สื่อสารได้สมบูรณ์
5.การมีปฏิสัมพันธ์กับการพูด ร่วมสนทนา	1	พูดได้น้อยตอบคำถามไม่ได้กังวลและประหม่า ไม่สบสายตากับผู้ที่พูดด้วย
	2	พูดและตอบคำถามได้อย่างเป็นธรรมชาติ ไม่ตื่นตกใจแต่ขาดการใช้วัจนภาษาในการสื่อสารกับผู้พูดด้วย
	3	พูดและตอบคำถามได้อย่างเป็นธรรมชาติ ไม่ตื่นตกใจแต่ ใช้วัจนภาษาในการสื่อสารกับผู้พูดด้วย สบตากับผู้พูดด้วยมีการใช้ท่าทาง
	4	พูดและตอบคำถามได้อย่างเป็นธรรมชาติ ไม่ตื่นตกใจแต่ ใช้วัจนภาษาในการสื่อสารกับผู้พูดด้วย สบตากับผู้พูดด้วยมีการใช้ท่าทาง ประกอบการพูดและมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สนทนาตลอดเวลา

ภาคผนวก ก แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาเกาหลี ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาเกาหลี ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง แบบทดสอบฉบับนี้ มีสถานการณ์ทั้งหมด 5 สถานการณ์โดยให้นักเรียนจับหมายเลขสถานการณ์มา 1 สถานการณ์ โดยให้พูดด้วยภาษาเกาหลีประมาณ 3 - 4 นาที คะแนน 20 คะแนน

สถานการณ์ ที่กำหนด

1. นักเรียนพบกับเพื่อนใหม่ชาวเกาหลีที่สนามบิน นักเรียนจะบอกทักทายกับชาวเกาหลีและสอบถามชื่อเขาอย่างไร

คำสั่ง: ให้นักเรียนพูดแนะนำตัวและสอบถามชื่อคนเกาหลีคนนั้น

2. นักเรียนกำลังไปตลาด มีชาวเกาหลี ต้องการไปที่สถานีตำรวจ นักเรียนจะบอกทางไปให้กับชาวเกาหลีคนนี้อย่างไร

คำสั่ง: ให้พูดบอกทางไปสถานีตำรวจแก่ชาวเกาหลีคนนั้น

3. นักเรียนพาเพื่อนไปเที่ยวที่เกาหลี วันหนึ่งนักเรียนและเพื่อนไปซื้ออาหารเกาหลี ที่ร้านอาหาร นักเรียนและเพื่อนจะถามราคาอาหารได้อย่างไร

คำสั่ง: ให้นักเรียนพูดเกี่ยวกับการสอบถามราคาอาหารเกาหลีกับแม่ค้า

4. นักเรียนถูกเพื่อนชาวเกาหลี สอบถามว่าเดือนนี้คือเดือนอะไรนักเรียนจะตอบเพื่อนชาวเกาหลีนี้อย่างไร

คำสั่ง: ให้นักเรียนพูดบอกเดือนกับเพื่อนชาวเกาหลี

5. นักเรียนไปเที่ยวเชียงใหม่แล้วนักท่องเที่ยวชาวเกาหลี มาสอบถามว่านักเรียนเป็นคนเกาหลีใช่หรือไม่นักเรียนจะพูดปฏิเสธกับนักท่องเที่ยวคนนี้อย่างไร

คำสั่ง: ให้นักเรียนพูดปฏิเสธกับนักท่องเที่ยวเกาหลีคนนั้น

ภาคผนวก ร ตัวอย่างแบบวัดความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเกาหลี

เลขที่	ชื่อ-สกุล	การออกเสียง(การออกเสียง,สำเนียง)	ความถูกต้อง(ไวยากรณ์, คำศัพท์)	ความสามารถในการพูดสอดคล้องกับเรื่อง	ความคล่องแคล่ว	การมีปฏิสัมพันธ์กับ, การพูดรวม	รวม	ข้อเสนอแนะ/ ข้อคิดเห็น เพิ่มเติม
		4	4	4	4	4	20	
1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								
9								
10								

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ภาคผนวก ท ผลการหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อ
พัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตาราง 27 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี
เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาเกาหลี สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน

รายการ	ผลการสอบระหว่างเรียน					รวม	ผลการสอบ หลังเรียน
	1	2	3	4	5		
คะแนนเต็ม (ระบุ)	50	50	50	50	50	250	40
จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	3	3	3	3	3		
คะแนนรวมทุกคน	85	95	95	110	115	500	84
คะแนนเฉลี่ย	28.33	31.67	31.67	36.67	38.33	166.67	28.00
คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	56.67	63.33	63.33	73.33	76.67	66.67	70.00
E1/E2	66.67						70.00

ตาราง 28 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 คน

รายการ	ผลการสอบระหว่างเรียน					รวม	ผลการสอบ หลังเรียน
	1	2	3	4	5		
คะแนนเต็ม (ระบุ)	50	50	50	50	50	250	40
จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง	9	9	9	9	9		
คะแนนรวมทุก คน	295	330	309	390	406	1,730	282
คะแนนเฉลี่ย	32.78	36.67	34.33	43.33	45.11	192.22	31.33
คะแนนเฉลี่ย ร้อยละ	65.56	73.33	68.67	86.67	90.22	76.89	78.33
E1/E2				76.89			78.33

ตาราง 29 แสดงคะแนนการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาเกาหลี หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)

นักเรียนคนที่	คะแนนหลังเรียน	นักเรียนคนที่	คะแนนหลังเรียน
1	14	18	14
2	16	19	16
3	16	20	14
4	16	21	14
5	14	22	14
6	16	23	16
7	14	24	14
8	16	25	16
9	16	26	14
10	16	27	15
11	16	28	16
12	14	29	14
13	16	30	15
14	14	31	14
15	16	32	14
16	14	33	16
17	14		
$\bar{x}$		14.97	
S.D.		0.98	

ตาราง 30 แสดงคะแนนการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาเกาหลี หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)

นักเรียนคนที่	คะแนนหลังเรียน	นักเรียนคนที่	คะแนนหลังเรียน
1	16	18	16
2	16	19	16
3	18	20	16
4	16	21	16
5	16	22	16
6	16	23	18
7	16	24	16
8	18	25	16
9	18	26	16
10	16	27	16
11	18	28	18
12	16	29	16
13	16	30	16
14	16	31	16
15	16	32	16
16	16	33	16
17	16		
$\bar{x}$		16.36	
S.D.		0.78	

ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาเกาหลี ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี

ตาราง 31 เปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาเกาหลี ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี โดยใช้ t - test Dependent Samples

การทดสอบ	N	$\bar{x}$	S.D.	S.D. _D	t	Sig.
ก่อนเรียน	33	10.73	2.17	2.35	12.95	0.000
หลังเรียน	33	16.03	1.02			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 32 เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาเกาหลี ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลี โดยใช้ t - test Dependent Samples

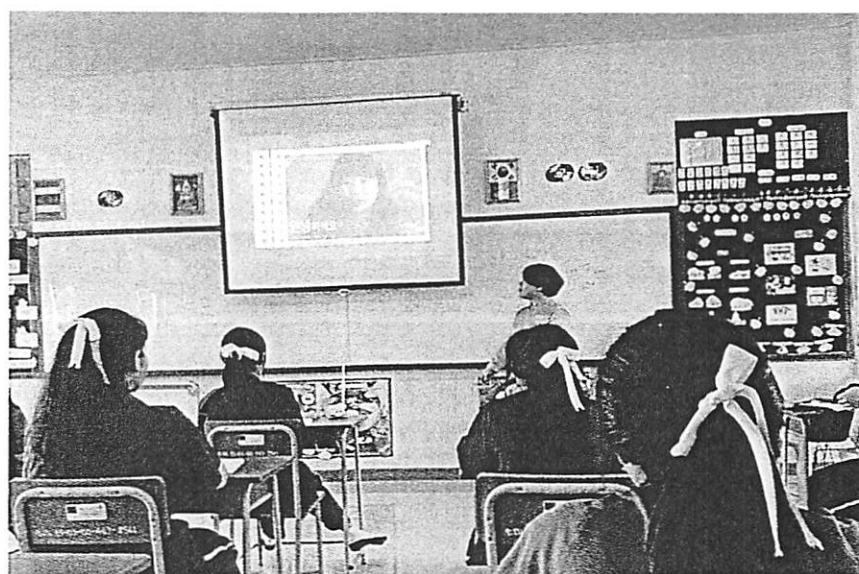
การทดสอบ	N	$\bar{x}$	S.D.	S.D. _D	t	Sig.
ก่อนเรียน	33	10.00	0.00	0.78	46.67	0.00
หลังเรียน	33	16.36	0.78			

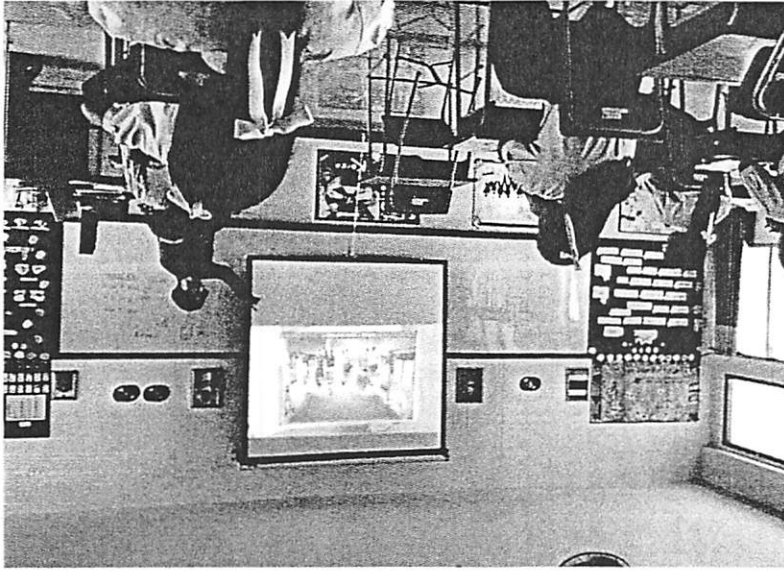
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาคผนวก ๓ ภาพกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อละครเกาหลีเพื่อพัฒนาความสามารถ
ด้านการฟังและความสามารถในการพูดภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 4

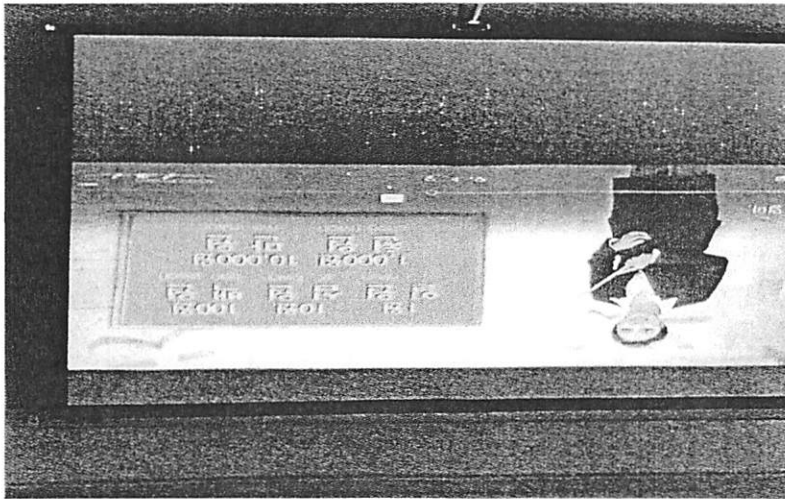

กิจกรรมบทที่ 1 การทักทาย

พิพิธภัณฑ์ 4 จำนวน ๒๖๖

พิพิธภัณฑ์ 4

ภาพจาก น. ภาพกิจกรรมการเฝ้าระวังภัยคุกคามทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
ด้านการพัฒนาระบบการป้องกันภัยคุกคามทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	ดุลยวัต สานอินทรจักร์
วัน เดือน ปี เกิด	12 พฤศจิกายน 2532
ที่อยู่ปัจจุบัน	107/1 หมู่ 10 ตำบลบ้านกิว อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง 52150
ที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนอุตรดิตถ์ดรุณี 7/1 ถนนประชานิมิตร ตำบลท่าอิฐ อำเภอเมือง จังหวัดอุตรดิตถ์ 53000
ตำแหน่งปัจจุบัน	ครู คศ.1
ประวัติการศึกษา	

พ.ศ.2556 ศศ.บ.(ภาษาเกาหลี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ